

ព្រះពោធិសត្វ

ភាគទី ២

ព្រះសង្ឃចន្ទឫស្សី

រៀនសូត្រ

សិក្សាសាលា

ស្រុក ភ្នំពេញ ខេត្តកោះកុង

សុវណ្ណសាមវាសក

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់គង់ប្រថាប់ នៅព្រះជេតពនមហាវិហារ ទ្រង់ប្រារព្ធភិក្ខុមួយអង្គ ដែល ជាអ្នកចិញ្ចឹមមាតាបិតា ត្រាស់នូវព្រះធម៌ទេសនានេះថា កោ ទុ មំ ខុសុនា វិជ្ជិ ដូច្នោះជាដើម ។

ដូចបានស្តាប់មក ក្នុងក្រុងសាវត្ថិ មានកុលបុត្រ ម្នាក់ ជាបុត្រតែមួយក្នុងត្រកូលសេដ្ឋី ដែលមានសម្បត្តិ ១៨ កោដិ ។ កុលបុត្រនោះ ជាទីស្រឡាញ់ ជាទីចម្រើន ចិត្តនៃមាតាបិតាជីក្រែលែង ។ ថ្ងៃមួយ កុលបុត្រនោះឯង កំពុងនៅលើប្រាសាទ បានបើកសិហាបញ្ជូរ សម្លឹងមើល មកចូល់ធំ ឃើញពួកមហាជនកាន់ផ្កាកម្រង និងគ្រឿង ក្រអូបជាដើម ទៅកាន់ព្រះជេតពនមហាវិហារ ដើម្បីនឹង ជួបជុំគ្នាស្តាប់នូវព្រះធម៌ទេសនា ទើបគិតថា សូម្បីយើង

ក៏ត្រូវទៅនឹងគេដែរ ។ កាលគិតដូច្នោះហើយ ទើបបាន ចាត់ចែងនូវផ្កាកម្រង និងគ្រឿងក្រអូប នាំយកទៅកាន់ ព្រះវិហារ ប្រកបដោយសទ្ធា ថ្វាយសំពត់ ភេសជ្ជៈ និង ទឹកជាដើម ដល់ព្រះសង្ឃ ហើយបូជាដល់អង្គព្រះដ៏មាន- ព្រះភាគ ដោយផ្កាកម្រង និងគ្រឿងក្រអូបទាំងឡាយ ថ្វាយបង្គំរួចក៏អង្គុយស្តាប់ព្រះធម៌ក្នុងទីដ៏សមគួរ ។

កាលដែលកុលបុត្រនោះ បានស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនា ហើយ ក៏បានឃើញទោសក្នុងកាមទាំងឡាយ និងបាន កំណត់អានិសង្សនៃបព្វជ្ជា ។ លុះដល់បរិស័ទគ្រប់គ្នា ត្រឡប់ទៅវិញអស់ហើយ ទើបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះ- ភាគ ទូលសូមបព្វជ្ជា ។ អង្គុយម្តេចព្រះភគវា ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ដល់កុលបុត្រនោះ យ៉ាងនេះថា : ព្រះតថាគតទាំង- ឡាយ មិនញ៉ាំងបុត្រដែលមាតាបិតាមិនទាន់បានអនុញ្ញាត ឱ្យបព្វជ្ជានោះឡើយ ។ កុលបុត្រនោះ កាលដែលបាន ស្តាប់នូវព្រះពុទ្ធដីកាដូច្នោះហើយ ទើបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏- មានព្រះភាគ ក្រាបទូលលាត្រឡប់មកគេហដ្ឋានវិញ ដល់

ហើយក៏បានក្រាបសំពះមាតាបិតាដោយសេចក្តីគោរព រួច
បានពោលយ៉ាងនេះថា : បពិត្រ លោកឪពុកអ្នកម្តាយ កូន
នឹងបួសក្នុងសំណាក់នៃព្រះតថាគត ។

លំដាប់នោះ មាតាបិតារបស់កុលបុត្រនោះ បាន
ស្តាប់ពាក្យរបស់កូនហើយ ក៏មានសភាពដូចជាបែកបេះ-
ដូងជា ៧ ចម្រៀក ព្រោះមានបុត្រតែមួយ ញាប់ញ័រ
ដោយសេចក្តីស្នេហាចំពោះបុត្រ បានពោលយ៉ាងនេះថា :
កូនសម្លាញ់ កូនជាទំពាំងនៃត្រកូល ហាក់ដូចជាកែវភ្នែក
ឬដូចជាជីវិតរបស់យើងទាំងពីរនាក់ ។ ឪពុកនិងម៉ែ បើ
រៀរចាកកូនហើយ នឹងមានជីវិតបានដូចម្តេចទៅ ជីវិត
របស់យើងទាំងពីរក៏ចាស់ណាស់ទៅហើយ នឹងស្លាប់ក្នុង
ថ្ងៃនេះថ្ងៃស្អែក ឬក៏ខានស្អែក យ៉ាងនេះ កូននៅប្រាថ្នា
ចាកចោលឪពុកម្តាយទៅទៀតឬ ។ ធម្មតាបព្វជ្ជាគឺបុគ្គល
ធ្វើបានដោយលំបាកក្រៃលែង កាលត្រូវការត្រជាក់ ក៏
រមែងបានក្តៅ កាលត្រូវការក្តៅ ក៏រមែងបានត្រជាក់
ព្រោះហេតុនោះ កូនកុំបួសឡើយ ។

កុលបុត្រ បានស្តាប់ពាក្យរបស់មាតាបិតាដូច្នោះ
ហើយ ក៏ដល់នូវទុក្ខទោមនស្ស អង្គុយឱនមុខ សៅសោក
មិនបរិភោគអាហារអស់ ៧ ថ្ងៃ ។ លំដាប់នោះ មាតាបិតា
របស់កុលបុត្រនោះ បានគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា បើកូនរបស់
យើងមិនបាននូវសេចក្តីអនុញ្ញាតឱ្យបួសទេ មុខតែនឹងស្លាប់
ជាមិនខាន ហើយយើងនឹងមិនបានឃើញកូនទៀតឡើយ
តែបើកូនយើងបានរស់នៅក្នុងភេទជាអ្នកបួស យើងគង់
នឹងបានជួបប្រទះឃើញមុខតទៅទៀត ។ កាលដែលបាន
គិតគ្នាយ៉ាងនេះហើយ ទើបអនុញ្ញាតថា : នៃកូនសម្លាញ់
មាតាបិតាអនុញ្ញាតឱ្យកូនហើយ ចូរកូនបួសចុះ ។

កុលបុត្រ បានស្តាប់ដូច្នោះ ក៏មានចិត្តត្រេកអរ
បង្ហោសស៊ីរៈទាំងអស់ចុះ ក្រាបទៀបបាទានៃមាតាបិតា
ថ្វាយបង្គំលា ចេញពីក្រុងសាវត្តី ទៅកាន់ជេតពនមហា-
វិហារ ។ ទៅដល់ហើយ បានក្រាបថ្វាយបង្គំអង្គុយម្តេច
ព្រះភគវា ទូលសូមបព្វជ្ជានឹងព្រះអង្គ ។ ព្រះបរមសាស្តា
បានត្រាស់បង្គាប់ឱ្យភិក្ខុមួយអង្គ បំបួសកុលបុត្រនោះជា

សាមណេរ ។ ចាប់តាំងអំពីសាមណេរនោះបួសហើយ
លាភសក្ការៈបានកើតឡើងយ៉ាងច្រើនដល់លោក ។ សាម-
ណេរនោះបានញ៉ាំងអាចារ្យនិងឧបជ្ឈាយ៍ឱ្យត្រេកអរ លុះ
ដល់គ្រប់ព្រះជន្មហើយ ក៏បានឧបសម្បទាជាភិក្ខុ សិក្សា
ព្រះធម៌ព្រះវិន័យបាន ៥ វស្សាក៏គិតថា យើងនៅក្នុងទីនេះ
ច្របូកច្របល់ទៅដោយពួកញាតិជាដើម មិនសមគួរដល់
យើងឡើយ ។ ព្រះភិក្ខុ ប្រាថ្នានឹងបំពេញនូវវិបស្សនាធុរៈ
ទើបរៀនព្រះកម្មដ្ឋានក្នុងសំណាក់ព្រះឧបជ្ឈាយ៍ ហើយ
ចេញអំពីជេតពនមហាវិហារ ទៅកាន់បច្ចន្តគ្រាម បាន
អាស្រ័យនៅនឹងសេនាសនៈក្នុងព្រៃ នាបច្ចន្តគ្រាមនោះ
ឯង ។

ព្រះភិក្ខុអង្គនោះ ចម្រើនវិបស្សនាក្នុងទីនោះ សូម្បី
ព្យាយាមដល់ទៅ ១២ ឆ្នាំ ក៏មិនអាចញ៉ាំងនូវគុណវិសេស
ឱ្យកើតឡើងបានឡើយ ។ ចំណែកមាតាបិតារបស់ព្រះភិក្ខុ
វិញ ពេលវេលាបានកន្លងទៅៗ ពួកជនទាំងឡាយដែលជា
អ្នកធ្វើស្រែ ឬជាអ្នកជួញដូរឱ្យលោកសេដ្ឋីនោះ បាន

កាន់យកនូវសម្បត្តិនោះៗ ជារបស់ខ្លួន តាមដែលខ្លួន
ពេញចិត្ត សូម្បីទាសកម្មករក្នុងផ្ទះជាដើម ក៏កាន់យកមាស
ប្រាក់ និងរបស់របរផ្សេងៗ រត់ចេញពីផ្ទះអស់ទៅ ។
ក្រោយមក ជនទាំងពីរនាក់ក៏ធ្លាក់ខ្លួន ដល់នូវសេចក្តីទុក្ខ
លំបាកពេញបន្ទុក មិនមានអ្នកទំនុកបម្រុងសូម្បីតែម្នាក់
ឡើយ ត្រូវលក់ផ្ទះ ហើយក៏មិនមានទីអាស្រ័យនៅ ដល់នូវ
ភាពជាបុគ្គលដែលគួរឱ្យអាណិតដ៏ក្រៃលែង ។ ជនទាំងពីរ
ត្រូវស្លៀកដណ្តប់សំពត់ចាស់ៗ កាន់អំបែងដើរសូមទាន
ទីនេះ ទីនោះ ហើយអាស្រ័យនៅក្រោមដើមឈើ ឬក៏
សំយាបផ្ទះនៃអ្នកដទៃ ។

ក្នុងកាលនោះ មានព្រះភិក្ខុមួយអង្គចេញចាកពីវត្ត
ជេតពនមហាវិហារ ទៅដល់ទីនៅនាបច្ចន្តគ្រាម ចូលទៅ
ក្នុងព្រៃ ដែលជាលំនៅនៃព្រះភិក្ខុបុត្ររបស់សេដ្ឋីអនាថា
នោះឯង ។ ព្រះភិក្ខុសេដ្ឋីបុត្របាន ធ្វើនូវអាគន្តកវត្ត ដល់
ព្រះភិក្ខុថ្មីនោះ និងគង់អង្គុយនៅជាសុខហើយ ទើបសួរ
ថា : លោកដ៏មានអាយុ និមន្តមកពីណា ? ព្រះភិក្ខុ

អាគន្តកៈក៏បានឆ្លើយថា : ខ្ញុំព្រះករុណា មកអំពីព្រះជេត-
 ពនមហាវិហារ ។ ព្រះភិក្ខុសេដ្ឋីបុត្រ ក៏បានសន្ទនាសួរដល់
 ការគង់នៅជាសុខនៃព្រះបរមសាស្តា និងព្រះមហាសារីរ័ក
 ជាដើម រួចហើយក៏បានសួរដល់មាតាបិតារបស់ខ្លួនថា :
 លោកដ៏មានអាយុ ត្រកូលសេដ្ឋីឈ្មោះនោះ ក្នុងក្រុង
 សារីរ័ត្តិសុខសប្បាយទេឬ ? ព្រះភិក្ខុអាគន្តកៈ តបថា :
 អារុសោ លោកកុំសួរនាំដល់ត្រកូលនោះឡើយ ។ ព្រះភិក្ខុ
 សេដ្ឋីបុត្រសួរឃ្លាតថា : តើយ៉ាងដូចម្តេចហ្នឹង លោកដ៏
 មានអាយុ ? ព្រះភិក្ខុអាគន្តកៈ ក៏បានឆ្លើយរៀបរាប់ថា :
 ត្រកូលនោះ ខ្ញុំព្រះករុណា បានឮមកថា មានកូនប្រុសតែ
 មួយ ហើយកូននោះក៏បានចេញបួសក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា
 ចាប់តាំងតែពីកូនចេញបួសចាត់ទៅកាលណា ត្រកូលនោះ
 ក៏មានការធ្លាក់ចុះ វិនាសហិនហោចនូវទ្រព្យសម្បត្តិជាបន្ត
 បន្ទាប់ ឥឡូវនេះ សេដ្ឋីទាំងពីរនោះ ជាមនុស្សអត់ទ្រព្យ
 កំព្រឹកំព្រាគួរឱ្យអាណិតក្រៃលែង ។ គាត់ទាំងពីរកាន់
 អំបែងដើរសូមទាន អាស្រ័យនៅតាមសំយាបផ្ទះរបស់

អ្នកដទៃ ។ ព្រះភិក្ខុសេដ្ឋីបុត្របានស្តាប់ពាក្យនៃព្រះភិក្ខុ
 អាគន្តកៈហើយ ក៏មិនអាចនឹងទប់ចិត្តបាន ទឹកភ្នែកស្រក់
 មកជោកព្រះភ្នែក យំញ័រញាក់អស់ទាំងខ្លួនក្នុងពេលនោះ
 ឯង ។ ព្រះភិក្ខុអាគន្តកៈ ឃើញដូច្នោះហើយ ទើបសួរថា :
 អារុសោ ម៉េចបានជាលោកយំ ? ព្រះភិក្ខុសេដ្ឋីបុត្រ តប
 ដោយអណ្តិតអណ្តូកថា : លោកដ៏មានអាយុ អ្នកទាំងពីរ
 នោះជាមាតាបិតារបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំព្រះករុណាជាបុត្រ
 របស់លោកទាំងពីរនោះ ។ ព្រះភិក្ខុអាគន្តកៈ ក៏បានពោល
 ថា : មាតាបិតារបស់អារុសោ ដល់នូវសេចក្តីវិនាសព្រោះ
 អាស្រ័យដោយអារុសោហ្នឹងហើយ ចូរអារុសោទៅបដិបត្តិ
 មាតាបិតានោះទៅ ។ ព្រះភិក្ខុសេដ្ឋីបុត្រ គិតថា អាត្មាអញ
 សូម្បីព្យាយាមដល់ទៅ ១២ ឆ្នាំ ក៏មិនអាចសម្រេចបាននូវ
 មគ្គផលអ្វីឡើយ គឺយើងជាបុគ្គលអក័ព្វ ប្រយោជន៍អ្វីដោយ
 ទ្រព្យគិបព្វជានេះ អាត្មាអញនឹងសឹកទៅជាគ្រហស្ថ ចិញ្ចឹម
 មាតាបិតា ឱ្យទាន ដូច្នោះនឹងជាបុគ្គលមានសុគតិភព
 ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងជាតិខាងមុខបានដែរ ។ គិតដូច្នោះហើយ

ក៏បានប្រគល់កន្លែងនៅក្នុងព្រៃនោះ ដល់ព្រះភិក្ខុអាគន្តកៈ
នមស្ការព្រះភិក្ខុអាគន្តកៈ ដែលលោកជាព្រះថេរៈហើយ
ស្តែកឡើងទើបចេញអំពីព្រៃ ទៅដោយលំដាប់តាមមាត់
រហូតដល់វិហារខាងក្រោយព្រះជេតពន មិនឆ្ងាយពីក្រុង
សាវត្ថី ។ កន្លែងត្រង់នោះ មានផ្លូវបែកជាពីរ ផ្លូវមួយទៅ
ទីក្រុងសាវត្ថី ឯផ្លូវមួយទៀតដទៃទៅកាន់ព្រះជេតពន-
មហាវិហារ ។ ព្រះភិក្ខុឈប់ហើយរេរានៅទីត្រង់នោះ
គិតថា យើងនឹងទៅរកមាតាបិតាមុន ឬក៏ទៅគាល់ព្រះ-
ទេសពលជាមុនហ្ន៎ ហើយគិតទៅទៀតថា យើងមិនបាន
ជួបមាតាបិតាយូរណាស់ហើយ ក៏ពិតមែន តែចាប់តាំង
ពីនេះទៅ យើងនឹងគាល់ព្រះពុទ្ធជាអម្ចាស់បានដោយ
លំបាក ថ្ងៃនេះ យើងនឹងគាល់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធបរមសាស្តា
ហើយស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនាសិន ស្តែកឡើងសឹមទៅរក
មាតាបិតាពីព្រលឹម ។ គិតដូច្នេះហើយ ក៏លះបង់ផ្លូវទៅ
ក្រុងសាវត្ថី ព្រោះមានឧបនិស្ស័យល្អជាគ្នា ទើបចូលកាន់
មាត់ទៅកាន់មហាវិហារព្រះជេតពន ក៏បានដល់មហា-

វិហារក្នុងវេលាល្ងាច ។

ក្នុងថ្ងៃនោះឯង ព្រះបរមសាស្តាសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់
ត្រួតមើលឧបនិស្ស័យនៃសត្វ ក្នុងវេលាជិតភ្លឺ ទ្រង់ទត
ឃើញឧបនិស្ស័យនៃព្រះភិក្ខុអង្គនោះ ទើបព្រះអង្គទ្រង់
ត្រាស់ពណ៌នាគុណនៃមាតាបិតា ដោយមាតុបោសកសូត្រ
ក្នុងពេលដែលព្រះភិក្ខុនោះនិមន្តមកដល់ ។ ក៏ព្រះភិក្ខុអង្គ
នោះ ឈរនៅខាងក្រោយបំផុតនៃបរិស័ទ ស្តាប់ព្រះធម្ម-
កថាដ៏ពិរោះ ទើបរំពឹងថា អាត្មាអញបានគិតទុកថានឹងទៅ
ជាគ្រហស្ថ ទើបអាចបដិបត្តិបម្រុងបម្រើមាតាបិតាបាន
ប៉ុន្តែព្រះសាស្តាទ្រង់ត្រាស់ថា សូម្បីជាបញ្ចជិតក៏ធ្វើនូវ
ឧបការៈដល់មាតាបិតាបានដែរ ។ បើយើងមិនបានមក
គាល់ព្រះសាស្តាជាមុនទេនោះ យើងនឹងបាត់បង់នូវបញ្ចជិត
ដែលមានសភាពបែបនេះជាពុំខាន ។ ឥឡូវនេះ យើងមិន
ត្រូវសឹកទៅជាគ្រហស្ថឡើយ គឺនៅជាបញ្ចជិតបែបនេះ
ឯង ហើយនឹងទំនុកបម្រុងមាតាបិតាទៅ ។

ព្រះភិក្ខុអង្គនោះ បានក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះបរម-

សាស្តា ។ ព្រលឹមឡើង បានចូលទៅកាន់រោងស្នាក់
ទទួលភត្តាហារនិងយាត្រ ដែលបានដោយស្នាក់ ។ ជាភិក្ខុ
នៅព្រៃ ១២ ឆ្នាំបានដល់នូវភាពដូចជាអ្នកបរាជ័យហើយ។
ព្រះភិក្ខុចេញអំពីព្រះជេតពន ចូលទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី គិត
ថា យើងនឹងទទួលយាត្រមុន ឬក៏ទៅរកមាតាបិតាមុនហ្ន៎
ហើយក៏បានសម្រេចចិត្តថា ទៅទទួលយាត្រសិន ព្រោះ
ការមានដៃទទួលទៅរកមនុស្សកំព្រា ជាការពុំសមគួរ
ឡើយ ។ ព្រះភិក្ខុ ទើបកាន់យកនូវយាត្រនិមន្តទៅឈរនៅ
ខ្លោងទ្វារផ្ទះចាស់ របស់មាតាបិតា បានឃើញមាតាបិតា
ដើរសូមបបរយាត្រ ហើយចូលទៅអាស្រ័យនឹងសំយាបផ្ទះ
របស់អ្នកដទៃ អង្គុយនៅទីនោះ ដល់នូវភាពជាមនុស្ស
កំព្រានិងលំបាកតោកយ៉ាកដ៏ក្រៃលែង ។ ព្រះភិក្ខុក៏មាន
សេចក្តីសោកកើតឡើង មានទឹកភ្នែកហូរ ឈរនៅក្នុងទី
ជិតៗនោះឯង ។ មាតាបិតា សូម្បីបានឃើញលោកកូន
ហើយ ក៏ចាំមិនបាន ។ មាតារបស់ព្រះភិក្ខុនោះសំគាល់ថា
ភិក្ខុនោះឈរដើម្បីបិណ្ឌបាត ទើបបានពោលថា បពិត្រ

លោកម្ចាស់អើយ ចង្កាន់បិណ្ឌបាត ឬក៏អ្វីៗដែលគួរទំពា
ឆាន់ ដែលនឹងគួរប្រគេនចំពោះលោកម្ចាស់នោះ ខ្ញុំព្រះ-
ករុណាមិនមានទេ សូមនិមន្តទៅខាងមុខទៀតចុះ ។ ព្រះ-
ភិក្ខុបានស្តាប់ពាក្យរបស់មាតា ក៏បន្ថែមសេចក្តីសោកយ៉ាង
ខ្លាំងក្លា ទឹកនេត្រាជោកព្រះភ័ក្ត្រ ដើមកអូលអាក់និយាយ
មិនរួច ក្អកក្អួលក្នុងចិត្តដ៏ក្រៃលែង ។ សូម្បីមាតាពោល
ដូច្នោះពីរដង បីដង ក៏នៅឈរឆ្លឹងដដែលក្នុងទីនោះឯង ។
លំដាប់នោះ បិតារបស់ព្រះភិក្ខុ បាននិយាយនឹង
ភរិយាថា : ទៅមើលឱ្យជិតមើល ជាបុត្ររបស់យើងទេ
ដឹង ។ មាតារបស់ព្រះភិក្ខុ ក្រោកឡើងហើយដើរទៅ
ជិតសម្លឹងមើល ក៏ចាំបាន ។ មាតាទន់ជើងអង្គុយចុះ
យំស្រែកពេញទំហឹង ឱនក្រាបទៅជិតបាទារបស់ព្រះភិក្ខុ
ដែលជាបុត្របង្កើតរបស់ខ្លួន បរិទេវនាការញ័រអស់ទាំង
កាយដូចគេអង្រួន ។ ចំណែកបិតា ក៏ស្រែកយំដើរ
ទៅទីជិតព្រះភិក្ខុជាកូនរបស់ខ្លួនដែរ គួរឱ្យស្រណោះដ៏
ក្រៃលែង ។ ចំណែកព្រះភិក្ខុនោះ ឃើញមាតានិងបិតា

ដូច្នោះ ក៏មិនអាចនឹងទប់កាយបាន ក៏យំចេញសំឡេងមក ក្រៅហ្ន៎ៗ មួយភ្លែតក្រោយមក ទើបព្រះភិក្ខុខំទប់សេចក្តី សោក ហើយពោលថា : ញោមទាំងពីរកុំគិតអ្វីឡើយ អាត្មានឹងចិញ្ចឹមញោមឱ្យជាសុខសម្រាន្ត ។ ព្រះភិក្ខុបាន ញ៉ាំងមាតាបិតាឱ្យកក់ក្តៅក្នុងចិត្តហើយ បានជូននូវយាត្រា ដល់ញោមទាំងពីរ និងឱ្យគាត់អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរមួយ ហើយបាននិមន្តទៅបិណ្ឌបាត នាំភិក្ខុហារមកជូនគាត់ឱ្យ បរិភោគទៀត កាលដែលសួរដឹងថា គាត់ពិសាផ្អែកហើយ ទើបនិមន្តរកចង្កាន់ដើម្បីខ្លួនឯង ។ ព្រះភិក្ខុ បានរកទី កន្លែងដ៏សមគួរជូនឱ្យមាតាបិតាអាស្រ័យនៅ ហើយបាន បដិបត្តិ ទំនុកបម្រុងនូវញោមទាំងពីរ ដោយយកចិត្តទុក- ដាក់ជាទីបំផុត សូម្បីភក្តីដែលកើតឡើងក្នុងបក្ខីគឺបក្ខីភក្តី ជាដើម ដែលខ្លួនបានមក ក៏ជូនដល់មាតាបិតា ។ ខ្លួនឯង និមន្តបិណ្ឌបាត បានមកក៏ឆាន់ មិនបានទេក៏អត់ ។ បាន សំពត់ចាំស្បែកដោយ សំពត់យ៉ាងណាមួយដែលជាអតិ- រេកលាភក៏ដោយ ក៏ជូនដល់មាតាបិតា ហើយបោកគក់

ជ្រលក់សំពត់ចាស់ៗ ដែលញោមទាំងពីរស្លៀកដណ្តប់ ហើយ ដេរប៉ះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ស្លៀកដណ្តប់ខ្លួនឯង ។ ថ្ងៃដែលព្រះភិក្ខុអង្គនោះបានចង្កាន់ឆាន់ មានតិចថ្ងៃណាស់ ថ្ងៃដែលមិនបានមានច្រើនជាង ឯចំណែកសំពត់ស្លៀក សំពត់ដណ្តប់ ដែលជាចិវររបស់លោកសៅហុងពេញទី ។ កាលព្រះភិក្ខុបដិបត្តិចិញ្ចឹមមាតាបិតារហូតមក ក៏មានរូប កាយស្គមស្គាំង ទាំងសម្បុរក៏សៅហុង ឯឆ្អឹងជំនីរគីម- រតាម រឹមរវាមទៅដោយសរសៃ ទាំងសាច់ល្បឿងស្គាំង ទៀតផង ។

ព្រះភិក្ខុសង្ឃទាំងឡាយ ដែលជាសព្វហុចារីនឹង ព្រះភិក្ខុជាអ្នកចិញ្ចឹមមាតាបិតានោះ បានឃើញនូវព្រះភិក្ខុ នោះស្គាំងស្គមដូច្នោះ ទើបសួរថា : អារុសោ កាលមុន សិរីវណ្ណៈរបស់លោកស្រស់របស់ណាស់ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ មានសភាពស្លេកស្គាំងស្គាំងស្គម សៅហុងមិនស្រស់របស់ ឡើងល្បឿង ហើយសរសៃរវាមពេញខ្លួន តើព្យាធិកើត ឡើងដល់អារុសោឬ ? ព្រះភិក្ខុបានឆ្លើយតបថា : លោក

ដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ខ្ញុំព្រះករុណាមិនមានព្យាធិអ្វីទេ តែ
មានធុរៈត្រូវចិញ្ចឹមមាតាបិតា ហើយបានរៀបរាប់សេចក្តី
ទាំងអស់ប្រាប់ដល់សព្វហូចារីភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ។ ភិក្ខុ
ទាំងឡាយនោះឯង ទើបពោលថា : អារុសោ ព្រះសាស្តា
មិនប្រទានអនុញ្ញាត ក្នុងការញ៉ាំងរបស់ដែលគេប្រគេន
ដោយសទ្ធាឱ្យធ្លាក់ចុះនោះទេ ក៏អារុសោកាន់យករបស់
ដែលគេឱ្យដោយសទ្ធា ទៅឱ្យដល់ពួកគ្រហស្ថ ជាការធ្វើ
កិច្ចមិនសមគួរឡើយ ។ ព្រះភិក្ខុដែលជាអ្នកចិញ្ចឹមមាតា
បិតានោះ បានស្តាប់ពាក្យរបស់ព្រះភិក្ខុទាំងឡាយនោះ
ហើយ ក៏មានការអៀនខ្មាស ហើយក៏បានលះបង់នូវការ
ទំនុកបម្រុងមាតាបិតារបស់ខ្លួនទៀតផង ។ ព្រះភិក្ខុ
ទាំងឡាយ នៅមិនទាន់ពេញចិត្ត ដោយហេតុមានប្រមាណ
ប៉ុណ្ណោះ ទើបនាំគ្នាទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយ
ក្រាបទូលថា : បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ភិក្ខុឈ្មោះនោះ
បានញ៉ាំងរបស់ដែលគេឱ្យដោយសទ្ធាឱ្យធ្លាក់ចុះ ដោយ
ការចិញ្ចឹមគ្រហស្ថ ។ ព្រះបរមសាស្តាសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់

ត្រាស់ហៅនូវព្រះភិក្ខុអង្គនោះមកត្រាស់សួរថា : នៃភិក្ខុ
បានឮថា អ្នកកាន់យកនូវវត្ថុដែលគេឱ្យដោយសទ្ធា ទៅ
ចិញ្ចឹមគ្រហស្ថពិតមែនឬ ? ព្រះភិក្ខុក៏តបថា : បពិត្រ
ព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពិតមែន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ មាន
ព្រះបំណងនឹងសរសើរការប្រព្រឹត្តរបស់ព្រះភិក្ខុនោះ និង
ព្រះអង្គទ្រង់ព្រះបំណង ដើម្បីនឹងប្រកាសនូវបុព្វចរិយា
របស់ព្រះអង្គ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរបន្តទៀតថា : នៃ
ភិក្ខុ កាលដែលអ្នកចិញ្ចឹមនូវពួកគ្រហស្ថនោះ តើចិញ្ចឹមនូវ
ពួកគ្រហស្ថណា ? ព្រះភិក្ខុបានក្រាបទូលថា : បពិត្រ
ព្រះអង្គដ៏ចម្រើន គ្រហស្ថទាំងនោះ គឺជាមាតាបិតារបស់
ខ្ញុំព្រះអង្គ ។ ដើម្បីនឹងញ៉ាំងឧស្សាហៈឱ្យកើតឡើងដល់
ព្រះភិក្ខុអង្គនោះ ព្រះបរមសាស្តាសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គបាន
ប្រទាននូវសាធុការបីដងថា : សាធុ ! សាធុ ! សាធុ !
ហើយព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុ អ្នកតាំងនៅក្នុងផ្លូវ
ដែលតថាគតដើរហើយ ព្រោះថា សូម្បីបុព្វចរិយារបស់
តថាគតក៏បានទំនុកបម្រុង ចិញ្ចឹមមាតាបិតារបស់ខ្លួនដែរ។

ព្រះភិក្ខុដែលចិញ្ចឹមមាតាបិតានោះ បែរត្រឡប់ជាបាននូវ ការរីករាយចិត្តដ៏ក្រៃលែង ។ លំដាប់នោះ ព្រះភិក្ខុទាំង- ឡាយក៏បានក្រាបទូលអារាធនាសូមព្រះភគវាទ្រង់ប្រកាស នូវព្រះបុព្វចរិយា ទើបព្រះបរមសាស្តាដ៏ទ្រង់ញាណនាំនូវ អតីតនិទានមកសម្តែងដូចតទៅនេះ :

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងអតីតកាល នៅទីដែលមិន ឆ្ងាយពីក្រុងពារាណសី មានភូមិរបស់នាយព្រានមួយ បិត នៅត្រើយអាយនៃទន្លេគង្គា និងមានភូមិរបស់នាយព្រាន មួយទៀត ដែលតាំងនៅត្រើយខាងនាយនៃទន្លេនោះឯង។ ក្នុងភូមិទាំងពីរនោះ ភូមិមួយៗ មានប្រមាណជា ៥០០ ត្រកូល នាយនេសាទដែលជាធំពីរនាក់នៃភូមិទាំងពីរនោះ ជាសម្លាញ់នឹងគ្នា តាំងតែពីគ្រាដែលនៅក្មេងៗ ។ គេទាំង ពីរនាក់បានសន្យានឹងគ្នាយ៉ាងនេះថា បើម្ខាងមានធីតា ហើយម្ខាងទៀតមានបុត្រ យើងនឹងធ្វើនូវអាវាហរិវាហ- មង្គលដល់បុត្រធីតាទាំងនោះ ។ លំដាប់នោះ ក្នុងផ្ទះ របស់នាយនេសាទ ដែលជាធំក្នុងភូមិត្រើយអាយ ក៏បាន

ប្រសូតបុត្រសមតាមប្រាថ្នា មាតាបិតាដាក់ឈ្មោះឱ្យថា **ទុក្ខលកុមារ** ព្រោះកុមារនោះ គឺពួកញាតិទាំងឡាយទទួល ដោយទុក្ខលពស្ត្រ ក្នុងខណៈដែលប្រសូតនោះឯង ។ ចំណែកក្នុងផ្ទះរបស់នាយនេសាទដែលជាធំក្នុងភូមិត្រើយ អាយ ក៏បានប្រសូតធីតា ត្រូវនឹងសន្យា មាតាបិតាបានឱ្យ ឈ្មោះថា **បារិកាកុមារី** ព្រោះនាងស្រីប្រសូតនៅត្រើយ នាយ ។ កុមារនិងកុមារី គឺក្មេងប្រុសស្រីទាំងពីរ មានរូប ស្អាតស្រស់ឆោមឆរី គួរជាទីគយគន់ សម្បុរកាយពណ៌ មាសវិសេសលន់ពន់ប្រមាណ សូម្បីកើតក្នុងត្រកូលនាយ ព្រាន ក៏មិនបានធ្វើបាណាតិបាតឡើយ ។

ក្នុងកាលក្រោយមក ពេលដែលទុក្ខលកុមារមាន អាយុបាន ១៦ ឆ្នាំ មាតាបិតាក៏បានពោលថា នឹងនាំបារិកា- កុមារីមកដើម្បីកូន ។ ដោយទុក្ខលកុមារ ចុតិមកអំពី ព្រហ្មលោក ជាសត្វបរិសុទ្ធស្អាតបរវពិត ទើបបិទត្រចៀក ទាំងពីរពោលថា : បពិត្រមាតាបិតា កូនមិនត្រូវការនៅ គ្រប់គ្រងផ្ទះ សូមលោកទាំងពីរអនុគ្រោះ កុំពោលដូច្នោះ

បុត្រមិនត្រូវការឡើយ ។ ទោះបីមាតាបិតាមានវាចាពីរបី ដង ក៏ទុក្ខលក្ខណៈមិនប្រាថ្នាដដែល ។ ចំណែកពារិកាកុមារី ស្រីស្រស់សោភា ក៏ដូចគ្នាដែរ កាលដែលមាតាបិតាពោល ថា : នៃកូនស្រី បុត្រនៃសម្លាញ់របស់មាតាបិតាឯណោះ គេមានរូបស្រស់គួរជ្រះថ្លា ស័ក្តិសមនឹងកូនស្រី គួរនាបីដូច ជាដុំមាសទាំងទ្វេ មាតាបិតានឹងលើកកូនឱ្យទៅគេ បានជា គូគ្រង សមតាមបំណងដែលបានបង់ទុក ។ នាងពារិកាក៏ បានពោលហាមឃាត់ ហើយបិទត្រចៀកទាំងពីរ ព្រោះ នាងទើបតែចុតិមកអំពីព្រហ្មលោក ជាសត្វបរិសុទ្ធ ។

ក្នុងគ្រានោះ ទុក្ខលក្ខណៈបានបញ្ជូនដំណឹងសម្ងាត់ ទៅដល់នាងពារិកាថា : បើពារិកាមានសេចក្តីត្រូវការ ដោយមេចុនធម្ម ក៏ចូរទៅកាន់ផ្ទះនៃបុគ្គលដទៃចុះ ខ្ញុំមិន មានការពេញចិត្តក្នុងមេចុនធម្មឡើយ ។ ចំណែកនាង ពារិកាក្នុងចិត្តស្អាតថ្លា មិនប្រាថ្នាមេចុនធម្មដូចគ្នាដែរ ក៏ បានបញ្ជូនដំណឹងសម្ងាត់ទៅដល់ទុក្ខលក្ខណៈ ដែលមាន សេចក្តីដូចគ្នា ។ ទោះជាអ្នកទាំងពីរមិនប្រាថ្នាក៏មាតាបិតា

បានធ្វើអាវាហរិវាហមង្គលឱ្យ ដល់កូនប្រុសស្រី ដែលធ្លាប់ មានឧបនិស្ស័យជាប្តីប្រពន្ធនឹងគ្នា ក្នុងសង្សារវដ្តមកដែរ ប៉ុន្តែជាតិនេះ គេទាំងពីរ មិនបានធ្លាក់ចុះកាន់សមុទ្រគឺ កិលេសឡើយ គឺគេនៅជាមួយគ្នាដូចជាមហាព្រហ្ម ដូច្នោះ ឯង ។

ទុក្ខលក្ខណៈមិនសម្លាប់ត្រីបួសក្នុងដទៃឡើយ សូម្បី តែសាច់ដែលបុគ្គលនាំមក ក៏មិនលក់ដូរអ្វីទាំងអស់ ។ លំដាប់នោះ មាតាបិតាបានសន្ទនាជាមួយនឹងកូនថា : នៃ កូន កូនកើតមកក្នុងត្រកូលនាយព្រាន មិនប្រាថ្នានៅគ្រប់ គ្រងផ្ទះ មិនធ្វើការសម្លាប់សត្វ តើកូននឹងធ្វើអ្វីទៅ ? ទុក្ខលក្ខណៈ ឆ្លើយតបយ៉ាងនេះថា : បពិត្រមាតាបិតា បើអ្នកមានគុណទាំងពីរអនុញ្ញាត កូនទាំងពីរនឹងចេញទៅ បួស ។ មាតាបិតា បានស្តាប់ដូច្នោះ ទើបអនុញ្ញាតថា : បើដូច្នោះ ចូរកូនទាំងពីរចេញទៅបួសចុះ ។ ទុក្ខលក្ខណៈ និងនាងពារិកាដ៏ឆ្លាតវៃ មានសេចក្តីរីករាយត្រេកអរ ក្រាប សំពះមាតាបិតា ហើយចេញអំពីផ្ទះ ទៅកាន់ហិមវន្ត-

ប្រទេសតាមដងទន្លេគង្គា សំដៅត្រង់ទៅស្ទឹងមិតសម្មតា ដែលហូរមកអំពីភ្នំហិមពាន្ត ចាក់ចូលទៅទន្លេគង្គានោះ ឯង ។

ខណៈនោះ ពិភពនៃសក្តិទេវរាជ សម្តែងនូវអាការ ក្តៅឡើង សក្តិទេវរាជទ្រង់អារវជ្ជនាការត្រួតត្រាពិចារណា មើល ក៏បានជ្រាបនូវការណ៍នោះ ទើបទ្រង់ត្រាស់ហៅ ព្រះវិស្សកម្មទេវបុត្រមក ហើយត្រាស់ថា : នែម្ចាស់ វិស្សកម្មទេវបុត្រ មហាបុរសវត្តទាំងពីរអង្គានាំគ្នាចេញ ចាកផ្ទះ ប្រាថ្នានឹងបួសប្រព្រឹត្តតបៈជាបូសិ បានចូលទៅ កាន់ព្រៃ នាហិមវន្តប្រទេស ព្រោះហេតុដូច្នោះ គួរឱ្យ លោកទាំងពីរនោះ បានទីនៅអាស្រ័យផង ។ អ្នកចូរនិម្មិត នូវបណ្ណសាលា ព្រមទាំងបញ្ចូលជិតបរិក្ខារ ដើម្បីលោកទាំង ពីរនោះ ក្នុងទីចាប់អំពីសម្មតានិមក ឱ្យមានបរិវេណដ៏ សមរម្យ ។ ព្រះវិស្សកម្មទេវបុត្រ បានទទួលនូវព្រះទេវ- រាជបញ្ជាហើយ បានចាត់ចែងនូវកិច្ចការទាំងពួង រួចរាល់ ស្រេចបាច់ និងបានដេញពួកម្រឹកទាំងពួកបក្សី ដែលមាន

សំឡេងមិនជាទីពេញចិត្ត ឱ្យគេចចេញអស់ទៅ ព្រមទាំង និម្មិតផ្លូវដែលត្រូវចូលទៅកាន់បរិវេណនៃអាស្រមបទផង រួចហើយ ទើបវិលទៅកាន់ទីឋានរបស់ព្រះអង្គវិញ ។ ទុក្ខលបណ្ឌិតនិងនាងពារិកា បានឃើញផ្លូវដ៏សមរម្យកាល ណា កាលណោះ ក៏យាត្រាទៅតាមផ្លូវនោះ រហូតដល់ អាស្រមបទ ។ ទុក្ខលបណ្ឌិតបានចូលទៅកាន់បណ្ណសាលា ឃើញបញ្ចូលជិតបរិក្ខារ ក៏ជ្រាបច្បាស់ថា សក្តិទេវរាជប្រទាន ដល់យើង ។ ទុក្ខលបណ្ឌិត ទើបបានដោះនូវសំពត់សាដក ចេញ ហើយស្លៀកសំពត់សំបកឈើពណ៌ក្រហមមួយផ្ទាំង ដណ្តប់មួយផ្ទាំង ទើបដាក់ស្បែកខ្លាឈើស្មៅ ចងមណ្ឌល ជដា ទ្រង់ភេទជាតាបស ហើយឱ្យនាងពារិកាបួសជា តបស្សិនី ។ ទាំងពីរអង្គាចម្រើនមេត្តាការនាក្នុងព្រៃ បួស ជាតាបសតាបសី មិនមានអ្វីសៅហ្មងឡើយ ។ ដោយ មេត្តានុភាពថ្នាក់កាមាវចរភូមិរបស់បញ្ចូលជិតទាំងពីរ ម្រឹក ម្រឹកា ទាំងបក្សាបក្សីក្នុងព្រៃទាំងពួង ត្រឡប់ជាមាន មេត្តាចិត្តដល់គ្នា មិនមានសត្វណាបៀតបៀនដល់សត្វណា

ឡើយ ។ បរិកាតបស្សិនីនៅពេលបច្ចុសសម័យ ក៏បាន
រៀបចំទឹកនិងរបស់សម្រាប់ឆាន់ទុកស្រេចហើយ ពោស
សម្អាតអាស្រមមទ ព្រមទាំងកិច្ចទាំងពួង ។ ដល់វេលា
គ្រាបុព្វណ្ណសម័យ តាបសតាបសី មិនមានអ្វីជាការខ្លា-
ខ្វល់ បាននាំយកផលាផលមកឆាន់ ហើយចូលកាន់បណ្ណ-
សាលា រៀងៗខ្លួន ចម្រើនសមណធម៌ សម្រេចការនៅ
ក្នុងទីនោះៗឯង ។

វេលាកន្លងទៅត្រូវនឹងធម៌មិនទៀង សក្កទេវរាជ
ស្តេចយាងមកកាន់ទីទំនុកបម្រុងនៃព្រះមុនីទាំងពីរនោះ ។
ថ្ងៃមួយព្រះអង្គទ្រង់រំពឹងពិចារណា ឃើញការអន្តរាយនៃ
ព្រះមុនីទាំងពីរអង្គនោះថា នេត្រានឹងងងឹតពិតពុំខាន ។
សក្កទេវរាជ ស្តេចចុះចាកពីឋានទេវលោក ចូលទៅរក
ទុក្ខលបណ្ឌិត នមស្ការហើយទ្រង់ស្ថិតនៅក្នុងទីសមគួរ
មួយ រួចហើយព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ប្រកាសដូច្នោះថា :
បពិត្រ អ្នកស្វែងរកនូវគុណដ៏ចម្រើនអើយ អន្តរាយនឹង
ប្រាកដដល់លោកទាំងពីរ ដូច្នោះគួរតែលោកទាំងពីរមាន

បុត្រទុកសម្រាប់បដិបត្តិតទៅ គឺសូមលោកទាំងពីរសេព
នូវលោកធម៌ ។ ទុក្ខលបណ្ឌិត បានស្តាប់ពាក្យរបស់សក្ក-
ទេវរាជយ៉ាងនេះហើយ ទើបពោលថា : បពិត្រសក្កទេវ-
រាជ ព្រះអង្គត្រាស់អ្វីហ្នឹង អាត្មាទាំងពីរសូម្បីនៅកណ្តាល
ផ្ទះ ក៏មិនបានសេពនូវលោកធម៌ឡើយ គឺយើងទាំងពីរ
លះនូវលោកធម៌នេះដោយខ្លើមរអើម ដូចជាការខ្លើម
រអើមនូវគំនរលាមកដែលពេញទៅដោយដង្កូវ ក៏ឥឡូវ
យើងទាំងពីរចូលមកបូស នឹងធ្វើនូវកម្មដូច្នោះបានយ៉ាង
ដូចម្តេចទៅ ។ សក្កទេវរាជទ្រង់ត្រាស់ថា : បពិត្រ ឥសី
ដ៏ចម្រើនអើយ លោកមិនចាំបាច់ធ្វើយ៉ាងនោះឡើយ
លោកគ្រាន់តែយកដៃទៅស្តាបអង្កែលពោះបរិកាតបស្សិនី
ប៉ុណ្ណោះ ក្នុងវេលាដែលនាងនោះមានរដូវ អត់មានត្រូវ
ធ្វើអ្វីទៀតទេ ។ ទុក្ខលបណ្ឌិតទទួលថា : មហាបពិត្រ បើ
ត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ អាត្មានេះអាចធ្វើបាន ។ សក្កទេវរាជ
នមស្ការទុក្ខលតាបសហើយ ទើបវិលវិញផ្តាន ត្រឡប់ទៅ
ឋានរបស់ព្រះអង្គ ។ ចំណែកទុក្ខលបណ្ឌិត ក៏បានប្រាប់

ការពិតដល់ពារិកា ឱ្យនាងដឹងខ្លួនជាមុន លុះដល់វេលា
នាងមានរដូវកាលណា ទើបយកហត្ថាទៅស្នាបអង្កែល
ត្រង់ផ្ទៃរបស់នាងតបស្សីនី ក្នុងកាលនោះឯង ។

ក្នុងគ្រានោះ ព្រះពោធិសត្វក៏ចុតិចាកទៅលោក
មកបដិសន្ធិក្នុងផ្ទៃនៃនាងពារិកា លុះវេលាកន្លងទៅបាន
១០ មាសា នាងក៏ប្រសូតបុត្រមានសម្បុរល្អល្អះបីដូចជា
មាស ដោយហេតុនោះឯង មាតាបិតាទើបតាំងឈ្មោះឱ្យ
បុត្រថា សុវណ្ណសាមកុមារ ។ ក្នុងវេលាដែលពារិកាតបស្សីនី
ចូលព្រៃដើម្បីរកមូលផលផល នាងក៏ន្ទ្រិទាំងឡាយ ដែល
បិតនៅខាងក្នុងព្រៃភ្នំ បានមកប្រជុំគ្នាធ្វើនាទីជាមេដោះ
រឹករាយសប្បាយរួមរស់ជាមួយនឹងសុវណ្ណសាមកុមារ ។
តាបសតាបសីទាំងពីរ បានស្រង់វារីឱ្យដល់ព្រះពោធិសត្វ
ហើយ ក៏ដាក់ឱ្យផ្ទំនាបរមសាលា ក្នុងខណៈនោះ នាង
ក៏ន្ទ្រិទាំងឡាយ នាំគ្នាសប្បាយ បីសុវណ្ណសាមកុមារទៅ
ស្រង់ទឹកនៅនាចន្លោះភ្នំជាដើម ហើយឡើងកាន់កំពូលភ្នំ
ប្រជុំទៅដោយផ្កា បានប្រដាប់ឱ្យសុវណ្ណសាមកុមារទៅ

ដោយបុប្ផជាតិផ្សេងៗ ហើយព្រោះព្រំជាតំលាបលើកាយ
ដោយហរិកាលមនោសិលា និងបន្តកំមួយគ្រាប់ឱ្យជាប់
នៅនាកណ្តាលថ្ងាស ហើយក៏បាននាំយកមកដាក់នៅលើ
សេយ្យាសន៍ក្នុងបណ្ណសាលា ។ ចំណែកនាងពារិកាត្រឡប់
មកឱ្យបុត្រចៅដោះ ក្នុងសភាពបែបនេះរហូតដល់ព្រះ-
ពោធិសត្វបានធំ ។ មាតាបិតាគ្រប់គ្រងរក្សាបុត្រនោះ លុះ
រហូតដល់សុវណ្ណសាមកុមារចម្រើនវ័យវឌ្ឍនាការបាន ១៦
ឆ្នាំ ។ សុវណ្ណសាមកុមារនៅក្នុងបណ្ណសាលា មាតាបិតានាំគ្នា
ចូលព្រៃរកមូលផលផល ។ លំដាប់នោះ ព្រះមហាសត្វ
ទ្រង់គិតថា អន្តរាយអ្វីណានឹងគប្បីកើតមាន ដល់មាតា
បិតារបស់យើងក្នុងកាលខ្លះ ទើបបានសង្កេតមើលផ្លូវនោះ
ដែលមាតាបិតាដើរទៅ ។

ក្រោយមកថ្ងៃមួយ កាលដែលតាបសតាបសី នៅ
ក្នុងព្រៃរកមូលផលផល រហូតដល់ពេលល្ងាចត្រឡប់មក
វិញ ដល់ទីជិតអាស្រមបទ មហាមេយក៏បានតាំងឡើង
ភ្លៀងយ៉ាងខ្លាំងក៏បានធ្លាក់ចុះមក លោកទាំងពីរបានចូល

ទៅកាន់គល់ឈើមួយ ឈរនៅពីលើដំបូក ។ អាសិរពិស នៅខាងក្នុងដំបូកនោះ ត្រូវទឹកភ្លៀងលាយដោយភ្លឺស ចាកសិរវិះនៃអ្នកទាំងពីរ ហូរចូលក្នុងរន្ធច្រមុះ ។ អាសិរ- ពិសមានសេចក្តីក្រោធ បានបញ្ចេញខ្យល់ ពីរន្ធច្រមុះ មកត្រូវចក្ខុទាំងពីររបស់តាបសតាបសិនោះ ។ ទាំងពីរ អង្គ ក៏ងងឹតភ្នែកទាំងអស់មិនអាចមើលឃើញគ្នាបាន ។ ទុក្ខលបណ្ឌិត ហៅនាងពារិកាប្រាប់ថា : ពារិកា ចក្ខុ ទាំងពីររបស់យើងងងឹតហើយ យើងមិនអាចមើលនាង ឃើញទេ ។ ចំណែកនាងពារិកា ក៏ពោលយ៉ាងនោះ ដូចគ្នាដែរ ។ ទាំងពីរអង្គក្នុងវេលាដែលមើលគ្នានិងមើល ផ្លូវមិនឃើញ ក៏បានឈរយំសោករៀបរាប់ ដោយយល់ថា ឥឡូវនេះ ជីវិតយើងទាំងពីរនឹងមិនមានតទៅទៀតឡើយ។

តាបសនិងតបស្សិនីទាំងពីរអង្គនោះ មានបុព្វកម្ម យ៉ាងណា ។ បានឮថា ក្នុងជាតិមុនអ្នកទាំងពីរកើតក្នុង ត្រកូលពេទ្យ គ្រាមួយ ពេទ្យនោះរក្សារោគក្នុងភ្នែករបស់ បុរសអ្នកមានទ្រព្យច្រើនម្នាក់ ។ បុរសនោះមានភ្នែកបាន

ផុតចាករោគហើយ មិនឱ្យទ្រព្យដែលជាតម្លៃនៃការរក្សា ដល់លោកគ្រូពេទ្យ ។ លោកគ្រូពេទ្យនោះ មានសេចក្តី ក្រោធ ទៅដល់ផ្ទះបានប្រាប់សេចក្តីនោះដល់ភរិយារបស់ ខ្លួនថា ខ្ញុំរក្សារោគក្នុងភ្នែកឱ្យដល់បុរសនោះ បានជាសះ ស្បើយហើយ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះគេមិនបានឱ្យទ្រព្យជាតម្លៃនៃ ការរក្សាដល់យើង តើយើងនឹងធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចទើបល្អ ? ភរិយាបានស្តាប់ហើយក៏ខឹងក្រោធ ទើបពោលថា : យើង មិនត្រូវការទ្រព្យរបស់វានោះឡើយ អ្នកចូរផ្សំផ្ទាំឱ្យវាបន្តកំ ដាក់ឱ្យវាខ្វាក់ទាំងពីរតែម្តងទៅ ។ ស្វាមីក៏យល់ស្របតាម យ៉ាងនោះ ទើបចេញពីផ្ទះ ទៅរកបុរសនោះ ហើយបាន ធ្វើដូច្នោះឯង ។ បុរសអ្នកមានទ្រព្យច្រើននោះ មិនយូរ ប៉ុន្មាន ភ្នែកទាំងពីរ ក៏ត្រឡប់ទៅជាងងឹតវិញ ។ តាបស និងតបស្សិនី បានសាងនូវបាបកម្មនេះទុកមក ទើបបានជា ឥឡូវត្រូវងងឹតភ្នែកទាំងអស់គ្នា ដោយបាបកម្មនោះឯង ។

លំដាប់នោះ ព្រះពោធិសត្វគិតថា មាតាបិតារបស់ យើង ក្នុងថ្ងៃដទៃៗ ធ្លាប់តែត្រឡប់មកក្នុងវេលាល្ងាច

ឥឡូវនេះហួសពេលដូច្នោះ យើងមិនដឹងរឿងអ្វីសោះ ។
ព្រះពោធិសត្វបានចេញទៅរកអ្នកទាំងពីរ ទៅតាមទិស
ដែលបានកំណត់ទុក ហើយក៏ស្រែកហៅជាបណ្តើរៗ ។
មាតាបិតារបស់ព្រះពោធិសត្វ ស្តាប់ឮហើយចាំសំឡេង
បុត្រក៏បានឆ្លើយតប ហើយពោលហាមដោយសេចក្តី
ស្រឡាញ់ក្នុងបុត្រថា : កូនសម្លាញ់ ទីនេះមានអន្តរាយ
កូនកុំចូលមកឡើយ ។ ព្រះពោធិសត្វបានតបទៅនឹង
លោកទាំងពីរថា : បើដូច្នោះ សូមមាតាបិតាចាប់នូវចុង
ឈើច្រត់នេះចុះ ហើយក៏ហុចនូវចុងឈើច្រត់វែង ជូន
លោកទាំងពីរចាប់ ។ លោកទាំងពីរចាប់ចុងឈើច្រត់
ហើយក៏បានមករកបុត្រ ។ ព្រះពោធិសត្វសួរថា : ចក្ក
របស់មាតាបិតាឯងដឹកទៅដោយសារអ្វី ? លោកទាំងពីរក៏
បានពោលរៀបរាប់ប្រាប់ព្រះពោធិសត្វថា : កូនអើយ
កាលដែលភ្លៀងធ្លាក់ យើងទាំងពីរនាក់ ឈរនៅលើដំបូក
ក្បែរគល់ឈើនោះ ហើយចក្កទាំងអស់ក៏ស្រាប់តែងងឹត
តែម្តងទៅ ដោយហេតុនោះឯងណាវាកូន ។ ព្រះពោធិសត្វ

បានស្តាប់ពាក្យរបស់មាតាបិតាហើយ ក៏ដឹងថាមានអាសិរ-
ពិសនៅក្នុងរន្ធដំបូក អាសិរពិសនោះ គេខឹងក្រោធ ទើប
បញ្ចេញខ្យល់តាមរន្ធច្រមុះមក ។ ព្រះពោធិសត្វ ឃើញ
មាតាបិតាដូច្នោះហើយ ក៏យំរួចសើច ។ មាតាបិតាទើប
សួរថា : កូនសម្លាញ់ម៉េចបានជាយំហើយសើចអីចឹង ?
ព្រះពោធិសត្វតបថា : កូនយំដោយទោមនស្សខូចចិត្តដ្បិត
ចក្ករបស់មាតាបិតាមានការវិនាសទៅ ទាំងដែលកូននៅ
ក្មេងវ័យ តែកូនសើចដោយសេចក្តីសប្បាយចិត្តថា កូននឹង
បានបដិបត្តិទំនុកបម្រុង ដល់មាតាបិតាជាអ្នកមានគុណ
ទាំងពីរតទៅ សូមមាតាបិតា កុំគិតបារម្ភអ្វីឡើយ កូននឹង
បម្រើឱ្យលោកទាំងពីរបានដល់នូវផាសុក ។ ព្រះពោធិសត្វ
លួងលោមផ្លូវចិត្ត ឱ្យមាតាបិតាបានធ្ងន់ក្នុងចិត្ត ហើយក៏
បាននាំមកកាន់បណ្ណសាលា ។ ព្រះពោធិសត្វរៀបចំចង
ខ្សែជាស្នូបង្កាន់ដៃក្នុងទីទាំងពួង គឺទិសម្រាកពេលថ្ងៃ ទិ
សម្រាកពេលយប់ ទីចង្រ្កម បណ្ណសាលា និងទីបន្ទាបង់
ឧច្ឆារៈបស្សាវៈ ។ ចាប់ផ្តើមតាំងពីនោះមក ព្រះពោធិសត្វ

បានឱ្យមាតាបិតានៅក្នុងអាស្រមបទ ខ្លួនឯងចេញទៅនាំ
យកមូលផលផលពីក្នុងព្រៃ មកតាំងទុកក្នុងបណ្ណសាលា។
បោសសម្អាតទីនៅនៃមាតាបិតា តាំងពីព្រលឹមស្រាងៗ
ថ្វាយបង្គំមាតាបិតាហើយ កាន់ក្អមទឹកទៅកាន់មិតសម្មតា-
នទី ដងទឹកយកមក ហើយរៀបចំរបស់ឆាន់ ចាត់ចែងឈើ
ជម្រះព្រះទន្ធនិងទឹកខ្ពុរព្រះឱស្ឋជាដើម ហើយប្រគេន
ផលផលដែលមានរសល្អប្រពៃ ។ កាលមាតាបិតាឆាន់រួច
ស្រេចហើយ ទើបខ្លួនឯងបានបរិភោគនូវផលផលដែល
សល់តាមក្រោយ ។ ស្រេចកិច្ចរៀងបរិភោគហើយ ក៏
ក្រាបថ្វាយបង្គំលាមាតាបិតា មានហ្វូងម្រឹកហែហមអម
យាត្រា ចូលកាន់ព្រៃព្រឹក្សាស្វែងរកមូលផលផល ។ ពួក
កិណ្ណុរនៅនាជើងបពិត ហែហមព្រះពោធិសត្វជួយបេះផ្លែ
ឈើតូចធំ រហូតដល់មេឃស្រទំស្រទន់ព្រះសុរិយា ទើប
ព្រះពោធិសត្វវិលវិញមកកាន់បណ្ណសាលានាអាស្រមបទ។
ព្រះពោធិសត្វបានទៅដងទឹក ហើយយកមកដាំក្នុងឆ្នាំងឱ្យ
ក្តៅ ទើបផ្គូផ្គងមាតាបិតា ទាំងដុសលាងព្រះបាទាតាម

អធ្យាស្រ័យ រួចហើយជួយរៀបចំគ្រឿងស្លៀកដណ្តប់ និង
យកថ្មដុតដោយភ្លើងមកដាក់កម្តៅចុងជើងចុងដៃ ដើម្បី
កម្ទាត់បង់នូវភាពត្រជាក់រងា ។ ព្រះពោធិសត្វបដិបត្តិតាម
តួនាទី ទំនុកបម្រុងមាតាបិតា ដោយប្រការដូច្នោះហោង។
ក្នុងសម័យនោះឯង ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះនាមថា
ចិលយក្ខរាជ សោយរាជសម្បត្តិនៅក្នុងក្រុងពារាណសី
ព្រះអង្គទ្រង់ល្មោភចំពោះសាច់ម្រឹកក្នុងព្រៃ ទើបប្រគល់
រាជសម្បត្តិឱ្យដល់ព្រះរាជជននីគ្រប់គ្រង ។ ទ្រង់ចងសៀក
រាជារុដ ៥ យ៉ាងចូលកាន់ហិមវន្តប្រទេស សម្លាប់ម្រឹក
ទាំងឡាយសប្បាយនឹងសោយសាច់ ស្តេចក៏បានយាងទៅ
ដល់មិតសម្មតានទីដោយលំដាប់ រហូតយាងដល់កំពង់
ដែលសុវណ្ណសាមព្រះពោធិសត្វដងទឹករាល់ថ្ងៃ ។ ព្រះរាជា
ចិលយក្ខបានទតព្រះនេត្រឃើញជាក់ នូវស្នាមជើងម្រឹកដ៏
សន្ធឹកសន្ធាប់ ទ្រង់ក៏បានធ្វើស៊ុមដោយមែកឈើស្រស់
ហើយត្រៀមព្រះអង្គនៅក្នុងស៊ុមនោះ ជាមួយនឹងផ្លូវ
ដែលលាបទៅដោយថ្នាំពិស ។ ចំណែកព្រះពោធិសត្វ នាំ

ផលាផលមកដល់ក្នុងវេលាល្ងាច ទុកដាក់ក្នុងបណ្ណសាលា
អាស្រមបទ ថ្វាយបង្គំមាតាបិតារួចក៏ទៅដងទឹក មានហ្វូង
ម្រឹកហែហម ។ ព្រះពោធិសត្វ បានឱ្យម្រឹកមួយគូដើរ
កៀកគ្នា ហើយដាក់ក្នុងទឹកលើខ្នងម្រឹកទាំងពីរនោះ នាំ
គ្នាដើរត្រសងទៅកាន់កំពង់ទឹក ។ ចំណែកព្រះរាជាទ្រង់
ប្រថាប់នៅក្នុងស៊ុម ទតព្រះនេត្រឃើញព្រះពោធិសត្វដើរ
មក ទ្រង់គិតថា យើងត្រាច់មកកាន់ហិមវន្តប្រទេស រហូត
អស់កាលក្រឹមនេះ នៅមិនទាន់ឃើញមានមនុស្សឡើយ
តើបុគ្គលនេះជាទេវតាឬក៏ជានាគឬ ។ ប្រសិនបើយើង
នឹងចូលទៅសាកសួរបុគ្គលនេះ បើជាទេវតានឹងហោះ
ឡើងទៅលើអាកាស ហើយបើជានាគវិញនោះនឹងមុជចុះ
ទៅក្នុងដី ចំណែកយើងត្រាច់មកក្នុងព្រៃនាហិមវន្តប្រទេស
នេះ អស់កាលរហូតក៏ទេដែរ ។ ដល់យើងត្រឡប់ទៅ
ពារាណសីវិញ អាមាត្យទាំងឡាយនឹងសួរយើងថា កាល
ដែលព្រះអង្គយាងទៅហិមវន្តប្រទេស បានទតព្រះនេត្រ
ឃើញអ្វីដែលអស្ចារ្យខ្លះ ។ កាលបើសួរដូច្នោះ យើងនឹង

ប្រាប់ថា បានឃើញសត្វដូចនេះ ។ គេនឹងសួរដេញដោល
ថា សត្វនោះឈ្មោះអ្វី ។ កាលបើយើងឆ្លើយថាមិនស្គាល់
គេនឹងតិះដៀលយើង ។ ព្រោះហេតុនោះ យើងនឹងបាញ់
បុគ្គលនេះ ធ្វើឱ្យដល់នូវទុព្វលភាពហើយ យើងនឹងសួរឱ្យ
ដឹងរឿង ។ លំដាប់នោះ ក្នុងកាលដែលហ្វូងម្រឹកចុះជីក
ទឹកហើយឡើងមក ព្រះពោធិសត្វទើបសន្សឹមៗចុះ បីដូច
ជាព្រះថេរៈដែលមានវត្តរៀបរយល្អហើយ ងូតទឹករម្ងាប់
នូវការក្រវល់ក្រវាយកាយសមគួរហើយ ទើបឡើងមក
ស្លៀកសំពត់សំបកឈើពណ៌ក្រហមមួយផ្ទាំង ដណ្តប់មួយ
ផ្ទាំង និងយកស្បែកខ្លាដាក់លើស្មា រួចហើយ ទើបលើក
យកក្នុងទឹកឡើងជូតបាតឱ្យស្អាត ដាក់លើស្មាខាងធ្វេង ។
ក្នុងកាលនោះ ព្រះរាជាទ្រង់គិតថា ឥឡូវនេះ ជាកាល
ដែលសមគួរនឹងបាញ់ហើយ ទើបលើកឆ្នូនិងសរដែល
លាបទៅដោយថ្នាំពិសឡើង ហើយបាញ់ព្រះពោធិសត្វ
ត្រូវខាងស្តាំ ឆ្លុះចេញទៅខាងធ្វេង ។ ហ្វូងម្រឹកដឹងថា
ព្រះពោធិសត្វត្រូវគេបាញ់ ក៏តក់ស្លុតភ្ញាក់ផ្អើលរត់អស់ទៅ

ចំណែកសុវណ្ណសាមបណ្ឌិត សូម្បីត្រូវព្រួយពិសក៍នៅទ្រ
 ក្នុងទឹកទុកដោយប្រក្រតី មានស្មារតីដាក់ចុះក្រោម ដោយ
 កាយដ៏ខ្សាច់ឱ្យក្រហូងបន្តិច ទើបដាក់ក្នុងទឹកឱ្យនឹងនៅទី
 នោះ រួចហើយកំណត់ទិស ទើបបែរសិរសៈទៅខាងបណ្ណ-
 សាលា ដែលជាទីនៅនៃមាតាបិតា បីដូចសុវណ្ណបដិមា
 ដែលដូលដេកនៅលើផ្ទៃខ្សាច់ពណ៌ប្រាក់ ដូច្នោះឯង ។
 សុវណ្ណសាមព្រះពោធិសត្វ តាំងសតិពោលថា : បុគ្គល
 ដែលមានពៀរនឹងយើង ក្នុងហិមវន្តប្រទេសនេះ មិនមាន
 ឡើយ ឯបុគ្គលដែលមានពៀរជាមួយនឹងមាតាបិតារបស់
 យើងក៏មិនមានដែរ ពោលដូច្នោះហើយ ក៏បានខ្ជាក់
 លោហិតចេញពីមាត់ ។ កាលដែលមិនបានឃើញព្រះរាជា
 ទើបពោលនូវគាថាសូរដូច្នោះថា :

កោ នុ មំ ខុសុនា វិជ្ជិ
 បបត្តិ ខុនហារិកំ
 ខត្តិយោ ព្រាហ្មណោ វេសេន្តា
 កោ មំ វិទ្ធា និវិយសិ ។

នរណាហ្ន៎បាញ់ខ្ញុំជាអ្នកដងទឹក ដែលកំពុងភ្លឺកសតិបង់បាត់
 ជាព្រាហ្មណ៍វេស្សៈឬក៏ជាក្សត្រ នរណាពូនស្អាត់បាញ់ខ្ញុំដោយសរ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **បបត្តិ** ដោយសេចក្តី
 ថា បុគ្គលដែលមិនបានតាំងនូវសតិក្នុងការចម្រើនមេត្តា ។
 ពាក្យនេះ ព្រះពោធិសត្វពោលសំដៅដល់សេចក្តីថា បាន
 ធ្វើខ្លួនជាអ្នកប្រមាទក្នុងខណៈនោះ ។

បទថា **វិទ្ធា** ដោយសេចក្តីថា បាញ់ហើយពូនកាយ
 នៅក្នុងទីនេះ ជានរណាហ្ន៎ ក្សត្រឬព្រាហ្មណ៍ឬក៏ជាវេស្សៈ
 ប្រើកូនសរលាបថ្នាំពិស បាញ់ខ្ញុំដែលជាអ្នកដងទឹកពីមិត-
 សម្មតានទី គឺជនឈ្មោះអ្វីហ្ន៎ បាញ់ខ្ញុំហើយពូនកាយបាត់ គឺ
 បិទបាំងខ្លួនក្នុងគុម្ពព្រៃ ។

ក្នុងគ្រាដែលព្រះពោធិសត្វពោលយ៉ាងនេះហើយ
 ដើម្បីនឹងសម្តែងភាពនៃមំសៈក្នុងសិរិរៈរបស់ខ្លួនឱ្យឃើញ
 ថាមិនមែនជាកក្សាហារ ទើបពោលគាថាជាបន្តថា :

ន មេ មំសានិ ខន្ធានិ បម្ពេនត្តោ ន វិជ្ជតិ
 អចំ កេន នុ វណ្ណន វិទ្ធាយុំ មំ អមញ្ជាចំ ។

សាច់ខ្ញុំមិនមែនជាម្ហូបអាហារ ស្បែកខ្ញុំនេះណាឥតការបរិវារ
ហេតុអ្វីខ្ញុំនេះត្រូវបាញ់ដោយសរ សំគាល់ថាល្អបិតនៅត្រង់ណា ។

ក្នុងគាថានោះមានសេចក្តីថា ម្ចាស់មាណពង្ស
ចម្រើនអើយ សាច់របស់ខ្ញុំ គឺសាច់ក្នុងសិរិរៈរបស់ខ្ញុំ
បរិភោគមិនបាន គឺមនុស្សទាំងឡាយមិនគប្បីបរិភោគ ។
ឯស្បែករបស់ខ្ញុំ គឺស្បែកក្នុងសិរិរៈរបស់ខ្ញុំ មិនមាន
ប្រយោជន៍ដល់មនុស្សទាំងឡាយ ។ កាលបើដូច្នោះ បុរស
នេះសំគាល់ថា ខ្ញុំគួរបាញ់ ដោយមិនពិចារណា ដោយ
វណ្ណៈអ្វី គឺដោយហេតុអ្វី ។

កាលដែលបានពោល ២ គាថារួចហើយ ដើម្បីនឹង
សួរដល់ឈ្មោះជាដើម ព្រះពោធិសត្វទើបពោលគាថាសួរ
ថា :

កោ វា ភ្នំ កស្ស វា បុត្តោ
កម៌ ជានេមុ តំ មយំ
បុន្នោ មេ សម្ម អក្ខរាហិ
ភី មំ វិទ្ធា និលិយសិ ។

ឱសម្ពាញ់អើយខ្ញុំសូមសួរអ្នក បាញ់ខ្ញុំហើយណាកំបំពួនអាត្មា
តើអ្នកជាអ្វីជាបុត្រអ្នកណា ខ្ញុំដឹងហេតុការណ៍បានដូចម្តេចទៅ ។

កាលដែលព្រះពោធិសត្វពោលគាថាយ៉ាងនេះ
ហើយ ក៏បាននៅស្ងៀមក្នុងថ្នកឈាមនោះឯង ។

ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះសណ្តាប់ដូច្នោះហើយ ទើបគិត
ថា បុរសនេះសូម្បីត្រូវយើងបាញ់ដោយព្រួញលាបថ្នាំពិស
ដូលចុះហើយ ក៏មិនបានជេរយើង ហើយក៏មិនត្អូញត្អែរ
អ្វីដែរ បែរជាហៅរកយើងដោយពាក្យគួរជាទីស្រឡាញ់
ទៅវិញ បេះដូងយើងដូចជាត្រូវគេអារដោយកាំបិត យើង
នឹងទៅរកគេ ។ ព្រះរាជាទ្រង់គិតដូច្នោះហើយ ស្តេចក៏
យាងទៅប្រថាប់ឈរក្នុងទីជិតព្រះពោធិសត្វហើយពោល
ថា :

រាជារាមស្ត្រី កាសីនំ មិលយក្ខេតិ មំ វិទុ
លោកា រដ្ឋំ បហិត្វាន មិគមេសំ ចរាមហំ ។
គេស្គាល់ឈ្មោះខ្ញុំថាបិលយក្ខ ជាស្តេចនៃអ្នកក្នុងដែនកាសិ
ខ្ញុំលះបង់ដែនស្វែងរកម្រឹកព្រៃ ព្រោះល្មោភនិងឆិសោយរសម៌សំ ។

**ឥស្សត្ថេ ចស្មិ ភុសលោ ទណ្ឌធម្មោតិ វិស្សតោ
នាគោមិ មេ ន មុលោយ្យ វោគតោ ខុសុធាតនំ ។**

ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំលឿវៃខាងសិល្ប៍សាស្ត្រ ធូសរខ្ញុំច្បាស់បាញ់ពេញកម្លាំង
សត្វណាមកចម្រុះព្រួញខ្ញុំតាំង ទោះដីខ្លាំងមិនរួចដេកដី ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **វាជារាមស្មិ** ដោយ
សេចក្តីថា ព្រះបាទបិលយកូនោះ មានព្រះតម្រិះយ៉ាងនេះ
ថា ទេវតាក៏ដោយនាគក៏ដោយ រមែងនិយាយភាសា
មនុស្សបានទាំងអស់ យើងមិនដឹងថាបុគ្គលនេះជាទេវតា
ឬនាគ ឬក៏ជាមនុស្សឡើយ បើគេក្រោធ នឹងធ្វើឱ្យយើង
វិនាសទៅបាន ដូច្នេះកាលបើប្រាប់ថាយើងជាព្រះរាជា
អ្នកណាៗដែលមិនខ្លាច រមែងមិនមានឡើយ ។ កាលបើ
ព្រះតម្រិះដូច្នេះហើយ ដើម្បីនឹងឱ្យដឹងថាព្រះអង្គជាព្រះ-
រាជា ទើបបានត្រាស់ជាមុនថា **វាជារាមស្មិ** ម្ចាស់មាណព
យើងជាព្រះរាជារបស់អ្នកដែនកាលី គឺពួកជនដែលនៅ
ក្នុងកាលិករដ្ឋដូច្នេះឯង ។

បទថា **មិ** បានដល់ ប្រជាជនស្គាល់យើងដោយ

នាមថា **ព្រះបាទបិលយកូ** ។

បទថា **វិទ្ធុ** បានដល់ ស្គាល់គឺហៅ ។

បទថា **លោភា** ដោយសេចក្តីថា បានប្រគល់រាជ-
សម្បត្តិដល់ព្រះជននី ព្រោះមានសេចក្តីល្មោភនឹងសាច់
ម្រឹគ ។

បទថា **មិគមេសំ** បានដល់ ស្វែងរក គឺរុករកនូវពួក
ម្រឹគ ។

បទថា **ចរាមហំ** ដោយសេចក្តីថា យើងត្រាច់ទៅ
ក្នុងព្រៃតែម្នាក់ឯងប៉ុណ្ណោះ ។ ព្រះរាជាបំណងនឹងសម្តែង
នូវកម្លាំងរបស់ព្រះអង្គ ទើបត្រាស់នូវគាថាទី ២ ។

បទថា **ឥស្សត្ថេ** បានដល់ ក្នុងធូសិល្យំ ។

បទថា **ទណ្ឌធម្មោ** ដោយសេចក្តីថា ជាអ្នកទ្រទ្រង់
នូវកម្លាំង អាចយឺតធូដ៍ធ្ងន់បាន គឺធូមានទម្ងន់ដែលបុរស
ធម្មតាមួយពាន់នាក់ទើបអាចលើករួចបាន រឿងនេះបាន
លឿទៅប្រាកដពេញជម្ងឺប ។

បទថា **វោគតោ ខុសុធាតនំ** ដោយសេចក្តីថា ដី

ដែលមានកម្លាំងមកចំមុខព្រួញរបស់យើង ក៏មិនអាចផុត
ចាកពីកន្លែងទៅបាន ៧ ជំហានឡើយ ។

ព្រះរាជា ទ្រង់សរសើរកម្លាំងរបស់ព្រះអង្គ ដូច
នេះហើយ កាលដែលនឹងត្រាស់សួរនាមនិងគោត្ររបស់
ព្រះពោធិសត្វ ទើបត្រាស់ថា :

**កោ វា ត្ថំ កស្ស វា បុត្តោ កថំ ជានេមុ តំ មយំ
បិតុនោ អត្តនោ ចារិ នាមគោត្តំ បវេនយ ។**

ចុះអ្នកជាអ្វីជាបុត្រនរណា យើងម្តេចដឹងថាអ្នកមានឈ្មោះអ្វី
ព្រមទាំងត្រកូលបិតាផងនៃ សូមអ្នកស្រដីប្រាប់យើងឱ្យស្តាស់ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **បវេនយ** ប្រែថា
គប្បីប្រាប់ ។

ព្រះពោធិសត្វ បានស្តាប់ដូច្នោះហើយ ទើបគិតថា
យើងជាទេវតា នាគ យក្ស កិន្តរ ឬថាជាក្សត្រជាដើម
យ៉ាងណាមួយ ព្រះរាជានេះក៏គង់តែជឿពាក្យរបស់យើង
ដែរ ប៉ុន្តែយើងគួរពោលតែពាក្យពិតប៉ុណ្ណោះ លុះគិត
ដូច្នោះហើយ ទើបពោលថា :

**នេសានបុត្តោ ភន្ទន្តោ សាមេរា តំតិ មំ ល្វាតយោ
អាមន្តយស្ស ជីវន្តំ ស្វាជ្វេវន្តតោ សយេ ។**

ខ្ញុំកូនឥសីបុត្រអ្នកនេសាទ ពេលរស់ពួកញាតិហៅខ្ញុំថាសាម
ទ្រង់អើយ ថ្ងៃនេះខ្ញុំត្រូវមារតាម មច្ចុប្បាមផ្នែកលើប្រីថពី ។

**វិទ្ធគោស្តិ បុថុសល្លេន សវិសេន យថា មិគោ
សកម្មិ លោហិតេ រាជ បស្ស សេមិ បរិបូតោ ។**

ដូចព្រានបាញ់ម្រឹកដែលទ្រង់បាញ់ខ្ញុំ ដោយព្រួញពិសធំបាញ់ចំពេញទី
ខ្ញុំត្រាំឈាមឯងដេកលើធរណី ព្រួញពិសយាយីទ្រង់ទតឃើញពិត ។

**បជិវាមគតំ សន្តំ បស្ស ចិម្ព្រាមិ លោហិតំ
អាតុរោ ត្សានុបុម្ភាមិ ភី មំ វិទ្ធគោ និលីយសិ ។**

សូមទ្រង់ទតព្រួញមុតស្នាំឆ្ងាយឆ្លែង ឈឺពើតក្រែកលែងមាត់ខ្មុរលោហិត
ខ្ញុំសួររឿយៗចំពោះបពិត្រ ទ្រង់យឺតបាញ់ហើយម្តេចឡើយលាក់កាយ ។

**អវិនម្ពិ ហញ្ញតេ ទិបិ នាគោ ឧន្តេហិ ហញ្ញតេ
អថ កេន នុ វន្តន្តន វិទ្ធគោយំ មំ អមញ្ញថ ។**

សម្លាប់ខ្លាដំបងបងយកស្បែក ចំណែកដំរីព្រោះភ្នកទាំងឡាយ
ឯទូលបង្គំព្រោះអ្វីក្នុងកាយ ទើបទ្រង់ខ្វល់ខ្វាយចំណាយពេលបាញ់ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ភន្ទន្តោ** ដោយសេចក្តី

ថា បពិត្រព្រះមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ព្រះចម្រើន ខ្ញុំ
ព្រះអង្គជាបុត្រឥសីដែលឥសីនោះជាបុត្រនាយព្រាន ។

បទថា ជីវន្តំ ដោយសេចក្តីថា ញាតិទាំងឡាយ
កាលដែលហៅឈ្មោះទូលបង្គំ ពេលដែលនៅមានជីវិត
មុននេះថា : សាមមកនេះ សាមទៅនោះ គឺហៅឈ្មោះ
ថា សាម ។

បទថា ស្វាជ្ជេវន្តតោ ដោយសេចក្តីថា ថ្ងៃនេះខ្ញុំ
ព្រះអង្គនោះ ទៅដល់ គឺចូលទៅក្នុងមាត់នៃមរណៈហើយ
យ៉ាងនេះឯង ។

បទថា សឃេ ប្រែថា ដេកនៅ ។

ម្រឹគត្រូវព្រានព្រៃចាញ់ដោយព្រួញដ៏ធំ លាបទៅ
ដោយថ្នាំពិស យ៉ាងណា សូម្បីខ្ញុំព្រះអង្គក៏ជាអ្នកដែលត្រូវ
ព្រះអង្គចាញ់យ៉ាងនោះឯង ។

បទថា បរិម្ពុតោ ដោយសេចក្តីថា ដេកត្រាំ ។
សូមព្រះអង្គទ្រង់ទតព្រះនេត្រមើលនូវខ្ញុំព្រះអង្គដែលដេក
មានសភាពបែបនេះ ។

បទថា បដិវាមគតំ ដោយសេចក្តីថា ចូលពីខាង
ស្តាំហើយឆ្លុះចេញទៅខាងឆ្វេង ។

បទថា បស្ស បានដល់ សូមទតព្រះនេត្រមើលខ្ញុំ
ព្រះអង្គ ។

បទថា ទិម្ពាមិ ប្រែថា ខ្មរ ។ ព្រះពោធិសត្វនោះ
តាំងសតិមាំ មិនញាប់ញ័រឡើយ ខ្នាក់លោហិត ត្រាស់
ហើយដោយប្រការដូច្នោះ ។

បទថា អាតុនោ ដោយសេចក្តីថា ខ្ញុំព្រះអង្គឈឺ
ពើតណាស់ សូមទូលសួរព្រះអង្គ ។

បទថា និវិយសិ ដោយសេចក្តីថា ប្រថាប់អង្គុយ
នៅក្នុងគុម្ពឈើមួយ ។

បទថា វិទ្ខេយ្យំ ប្រែថា គួរចាញ់ ។

បទថា វេបញ្ញាថ ដោយសេចក្តីថា បានយល់ថាដូច
ម្រឹគ ។

ព្រះរាជា ទ្រង់ព្រះសណ្តាប់ពាក្យរបស់ព្រះពោធិ-
សត្វហើយ មិនត្រាស់ប្រាប់តាមសេចក្តីពិត កាលដែលនឹង

ត្រាស់នូវពាក្យកុហក ទើបត្រាស់ថា :

**មិគោ ឧបដ្ឋិតោ អាសិ អាកតោ ឧសុធាតនំ
តំ ទិស្វា ឧត្តិដ្ឋិ សាម តេន កោធនោ មមាវិសិ។**

ម្រឹតមកប្រាកដចមុខព្រូញខ្ញុំ ឃើញអ្នកជាធំក៏ផ្អើលអស់ទៅ
ព្រោះហេតុនោះទើបចិត្តក្រោធគ្របនៅ បង្វែរព្រូញទៅបាញ់សាមដងទឹក ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ឧត្តិដ្ឋិ** ប្រែថា ផ្អើល
រត់អស់ទៅ ។

បទថា **អាវិសិ** បានដល់ គ្របសង្កត់ ។ ព្រះរាជា
ទ្រង់សម្តែងថា សេចក្តីក្រោធកើតឡើងដល់យើង ព្រោះ
ហេតុនោះឯង ។

លំដាប់នោះ ព្រះពោធិសត្វទូលព្រះរាជាថា បពិត្រ
ព្រះរាជា ជាធំក្នុងដែនកាសិ ព្រះអង្គត្រាស់អ្វីហ្នឹង ដែល
ថាម្រឹតឃើញខ្ញុំព្រះអង្គហើយរត់គេចទៅនោះ មិនមាន
ក្នុងហិមវន្តប្រទេសនេះឡើយ ហើយក្រាបទូលដោយ
ព្រះភាថាថា :

យតោ សរាមិ អត្តានំ យតោ បត្តោស្តិ វិញ្ញុតំ

ន មំ មិគា ឧត្រាសន្តិ អរញ្ញោ សាបទានិមិ ។

តាំងពីខ្ញុំដឹងអ្វីខុសអ្វីត្រូវ សត្វព្រៃទូទៅដោយច្រើនពួកម្រឹត
ទោះសត្វសាហាវក៏ច្រើនសន្ធឹក មិនដែលភ្ញាក់ភ្ញាក់ផ្អើលនឹងខ្ញុំឡើយ ។

យតោ និមី បរិហារី យតោ បត្តោស្តិ យោព្វនំ

ន មំ មិគា ឧត្រាសន្តិ អរញ្ញោ សាបទានិមិ ។

តាំងពីខ្ញុំបានចេះស្លៀកដណ្តប់ ចេះដឹងគ្រប់សព្វវ័យចម្រើនហើយ
គឺថាពាឡាម្រឹតមិនផ្អើលខ្ញុំឡើយ ជិតខ្ញុំបង្ហើយម្រឹតមិនតក់ស្លុត ។

ភិរុ ភិបុរិសា រាជ បព្វតេ គន្ធមាននេ

សម្មោទមាណា គប្បាម បព្វតានិ វនានិ ប

អថ កេន នុ វណ្ណន ឧត្រាសន្តិ មិគា មមំ ។

បពិត្រមហារាជដ៏ចម្រើនអើយ កិន្តរហ្នឹងហើយតែងខ្លាចបំផុត
នៅភ្នំគន្ធមានន៍ព្រៃភ្នំបរិសុទ្ធ តែនៅមិនស្អុតនឹងទូលបង្គំ ។
ពួកយើងតែងតែរិករាយនឹងគ្នា ទៅព្រៃនានាឬក៏ឡើងភ្នំ
ដូច្នោះពួកម្រឹតផ្អើលអីនឹងខ្ញុំ ពីតូចដល់ធំខ្ញុំនៅនឹងម្រឹត ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ន មំ មិគា** ដោយ
សេចក្តីថា ធម្មតាម្រឹតទាំងឡាយឃើញខ្ញុំព្រះអង្គហើយ

រមែងមិនភ័យខ្លាចកំស្លុតឡើយ ។

បទថា សាមណនិ បានដល់ ពាឡម្រឹគ ។

បទថា យសោ និធិ ដោយសេចក្តីថា ចាប់ផ្តើម
តាំងពីកាលដែលទូលបង្គំស្លៀកដណ្តប់ គឺទ្រទ្រង់សំពត់
សំបកឈើ ។

បទថា ភិរុ ភិបុរិសា ពាជ ដោយសេចក្តីថា បពិត្រ
ព្រះរាជាជំនាញ ម្រឹគទាំងឡាយ ចូរលើកទុកសិនចុះ
ពោលពីធម្មតានៃកិរុទាំងឡាយ រមែងជាអ្នកភ័យខ្លាចដ៏
ក្រៃលែង ប៉ុន្តែកិរុទាំងឡាយណាដែលនៅភ្នំគន្ធមាទន៍
នេះ កិរុទាំងឡាយនោះ ឃើញខ្ញុំព្រះអង្គហើយ រមែង
មិនភ័យកំស្លុតឡើយ តាមពិតពួកយើងរីករាយជាមួយគ្នា
ទៅវិញទៅមក ទៅតាមព្រៃភ្នំ ។

បទថា ខត្រាសន្តិ មិគា មម៌ ដោយសេចក្តីថា
ព្រះពោធិសត្វសម្តែងនូវសេចក្តីថា ព្រោះហេតុអ្វី ទើប
ព្រះអង្គឱ្យខ្ញុំព្រះអង្គជឿថា ម្រឹគទាំងឡាយឃើញខ្ញុំព្រះអង្គ
ហើយ ភ័យកំស្លុតនោះ ។

ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះសណ្តាប់ដូច្នោះហើយ ទ្រង់ព្រះ
តម្រិះថា យើងបាញ់សាម ដែលជាអ្នកមិនមានកំហុសនេះ
ហើយ នៅពោលមុសាវាទទៀត ឥឡូវយើងនឹងពោលតែ
ពាក្យពិតប៉ុណ្ណោះ ដូច្នោះហើយ ទើបត្រាស់ថា :

ន តំ តស មិគោ សាម ភិណ្ណាបំ អរិកំ ភណោ
កោធលោភាភិក្ខុតាបំ ខ្ពសុំ តេ តំ អរិស្សន្ទី ។

ម្រឹគមិនមែនផ្តើមនឹងសាមទេណា ខ្ញុំនឹងមុសាធ្វើអ្វីទៀតនោះ
ដ្បិតក្រោធនិងលោកវាគ្របឱ្យលុះ ទើបខ្ញុំគិតខុសបាញ់សាមនឹងសរ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា ន តទ្ធីស^(១) ដោយ
សេចក្តីថា ម្រឹគឃើញអ្នកហើយមិនភ្ញាក់ផ្អើលកំស្លុតទេ ។

បទថា ភិណ្ណាបំ ដោយសេចក្តីថា យើងពោល
កុហកក្នុងសំណាក់របស់អ្នក ដែលមានទស្សនៈល្អប្រពៃ
យ៉ាងនេះទៀតឬ ។

បទថា កោធលោភាភិក្ខុតាបំ ដោយសេចក្តីថា
យើងជាអ្នកដែលមានសេចក្តីក្រោធនិងសេចក្តីលោភគ្រប
សង្កត់ហើយ ។ គឺកាលដែលម្រឹគទាំងឡាយ ចុះទៅមុន

១. បាលីចិដក = ន តំ តស ។

នោះឯង ព្រះរាជានោះនឹងបាញ់ម្រឹកទាំងឡាយ ព្រោះ
សេចក្តីក្រោធ ហើយក៏បានលើកផ្លូវ ។ ក្រោយមកបាន
ឃើញ ព្រះពោធិសត្វ មិនដឹងថាព្រះពោធិសត្វនោះគឺ
ជាអ្វីមួយក្នុងបណ្តាទេវតាជាដើម នឹងសួរព្រះពោធិសត្វ
នោះ ព្រះរាជញ្ញាំងសេចក្តីលោភឱ្យកើតឡើង ដោយ
ប្រការដូច្នោះ ព្រោះហេតុនោះទើបត្រាស់យ៉ាងនេះ ។

កាលដែលត្រាស់យ៉ាងនេះហើយ ព្រះរាជទ្រង់
ព្រះតម្រិះថា សាមនេះ នឹងមិនមែនអាស្រ័យនៅក្នុងព្រៃ
នេះតែម្នាក់ឯងទេ ញាតិទាំងឡាយរបស់គេគប្បីមានជា
ប្រាកដ យើងនឹងសួរគេមើល ទើបត្រាស់គាថាទៀតថា :

**គុតោ នុ សាម អាកម្ម កស្ស វា បហិតោ គុវ័
ខ្លាហារោ ននី គច្ឆ អាកតោ មិគសម្មតំ ។**

សាមអើយអ្នកមកពីប្រទេសណា ឬថាអ្នកណាប្រើឱ្យត្រាច់ចរ
ថាអ្នកទៅដងទឹកស្ទឹងផ្កាឈូ ទើបចរមកកាន់មិគសម្មតា ។

បណ្តាបទទាំងនោះ ព្រះរាជត្រាស់ហៅព្រះពោធិ-
សត្វ ដោយបទថា **សាម** ។

បទថា **អាកម្ម** ដោយសេចក្តីថា ចាកប្រទេសណា
មកកាន់ព្រៃនេះ ។

បទថា **កស្ស វា បហិតោ** ដោយសេចក្តីថា អ្នក
ត្រូវនរណាប្រើដោយពាក្យថា ចូរទៅកាន់ស្ទឹងដើម្បីនាំទឹក
មកដល់ពួកយើង ដូច្នោះ ទើបមកកាន់ស្ទឹងមិគសម្មតានេះ។

ព្រះពោធិសត្វ បានស្តាប់នូវព្រះតម្រាស់របស់ព្រះ-
រាជាហើយ អត់ទ្រាំចំពោះទុក្ខវេទនាដ៏ខ្លាំងក្លា ខ្ពុព្រះ
លោហិតហើយពោលព្រះគាថាថា :

**អន្ធា មាតាមិតា មយ្ហំ តេ ភរាមិ ព្រហាវនេ
តេសាវរំ ខ្លាហារោ អាកតោ មិគសម្មតំ ។**

ខ្ញុំអ្នកចិញ្ចឹមមាតាបិតា លោកខ្ញុំកំនេត្រានៅក្នុងមហាវ័ន
ខ្ញុំដងទឹកថ្លាយដល់ព្រះអរហន្ត រូសរាន់មកកាន់សម្មតានេះ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ភរាមិ** ដោយសេចក្តី
ថា នាំមូលផលជាដើម មកចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សា ។

កាលដែលសុវណ្ណសាមព្រះពោធិសត្វ ពោលយ៉ាង
នេះហើយក៏ពិលាបរៀបរាប់ដល់មាតាបិតាដោយគាថាថា:

អតី នេសំ ខ្មសាមគ្គី អថ សាហស្ស ជីវិតំ
ខ្មកស្ស អលាភេន មញ្ញោ អន្ធា មរិស្សុវេ ។
 មាតាបិតាមានត្រឹមអាហារ មិនដល់សប្តាហ៍រក្សាជីវិត
 ព្រោះគាត់ងងឹតខ្នាតក្អែកទាំងពីរ នឹងក្ស័យជីវិតដោយសារអត់ទឹក ។
ន មេ ឥទ្ធិ តថា ទុក្ខំ លព្ភា ហិ បុមុនា ឥទ្ធិ
យព្ភា អម្មំ ន បស្សាមិ តំ មេ ទុក្ខតរំ ឥតោ ។
 ទុក្ខត្រូវព្រួយនេះមិនសូវប៉ុន្មាន បុរសត្រូវបានប៉ុន្តែការនឹក
 មិនឃើញមាតាទុក្ខក្រៃពន្លឹក ទុក្ខច្រើនព្រោះនឹកដល់អ្នកមានគុណ ។
ន មេ ឥទ្ធិ តថា ទុក្ខំ លព្ភា ហិ បុមុនា ឥទ្ធិ
យព្ភា តាតំ ន បស្សាមិ តំ មេ ទុក្ខតរំ ឥតោ ។
 ទុក្ខត្រូវព្រួយនេះមិនសូវប៉ុន្មាន បុរសត្រូវបានប៉ុន្តែទុក្ខធ្ងន់
 មិនឃើញបិតាទុក្ខក្រៃពេកពន់ ទុក្ខច្រើនលើសលន់ច្រើនជាងត្រូវព្រួយ ។
សោ នូន កបណោ អម្ពា ចិរិ វត្តាយ រុច្ឆតិ
អម្ពុវត្តេវ វត្តេ វា នទិវ អវសុស្សតិ ។
 ឱម្ល៉េះសមម្តាយនឹងនៅកំព្រា ចិរិទិវារាត្រីយំទុញ្ច
 អប្រាត្រយប់ស្ងាត់មានតែទំនួញ យំទុញ្ចរឹងខះដូចស្ទឹងខែប្រាំង ។

សោ នូន កបណោ តាតោ ចិរិ វត្តាយ រុច្ឆតិ
អម្ពុវត្តេវ វត្តេ វា នទិវ អវសុស្សតិ ។
 ឱម្ល៉េះសមឪនឹងនៅកំព្រា ចិរិទិវារាត្រីទុក្ខំ
 អប្រាត្រយប់ស្ងាត់យឺតតែខ្លាំង ដូចស្ទឹងខែប្រាំងទុក្ខំសោកសៅ ។
ខ្មដ្ឋានធានមរិយាយ វាជ សម្ពាហនស្ស ម
សាម តាត វិលបន្តា ហិណ្ឌិស្សន្តិ ព្រហាវនេ ។
 ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំក្រោកមួយយប់ច្រើនត្រា បម្រើបាទាច្របាច់គក់ភ្លៅ
 ឥឡូវបាត់ខ្ញុំលោកនឹងដើរហៅ ទៅក្នុងព្រៃជ្រៅអើយសាមកូនហ្ន៎ ។
ឥនម្បិ ទុតិយំ សន្ធិំ កម្មេតិ ហនយំ មម
យព្ភា អន្លេ ន បស្សាមិ មញ្ញោ មរិស្សាមិ ជីវិតំ ។
 ហឫទ័យនៃខ្ញុំត្រូវសរទិពិរ កក្រើករក៏ដោយសរសោកា
 ព្រោះមិនបានឃើញអ្នកខ្នាត់នេត្រា ជីវិតខ្ញុំមុខជាសាបសូន្យ ។
 បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា ខ្មសាមគ្គី បានដល់
 ត្រឹមតែអាហារ ។ បានឮថា ពាក្យថា ខ្មសា ជាឈ្មោះនៃ
 ភោជនាហារ ដោយសេចក្តីថា មាតាបិតាទាំងពីរនោះ
 នៅមានភោជនាហារ ។

បទថា អថ សាហស្ស ជីវិតំ ដោយសេចក្តីថា មានជីវិតនៅបានប្រមាណ ៦ ថ្ងៃ ។ ព្រះពោធិសត្វពោល ពាក្យនេះ សំដៅដល់ផលាផល ដែលនាំមកតាំងទុក ។ ម្យ៉ាងទៀត ឧសា បានដល់ ភ្លើងធាតុ ដោយបទនេះ ព្រះពោធិសត្វ សម្តែងដល់សេចក្តីនេះថា ក្នុងរាងកាយ របស់មាតាបិតាទាំងពីរនោះ មាននៅត្រឹមតែភ្លើងធាតុ កាលបើដូច្នោះ ក៏នឹងមានជីវិតទៅបាន ៦ថ្ងៃ ដោយផលា- ផលដែលខ្ញុំព្រះអង្គនាំមក ។

បទថា មរិស្សេ ប្រែថា នឹងស្លាប់ ។

បពិត្រព្រះរាជាដ៏ជាធំ សេចក្តីទុក្ខព្រោះត្រូវព្រះ- អង្គបាញ់នេះ ជាទុក្ខក៏ពិតមែនហើយ ប៉ុន្តែមិនមែនជា សេចក្តីទុក្ខរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គឡើយ ព្រោះហេតុអ្វីទើបពោល ដូច្នោះ ។

បទថា ធុធុនា បានដល់ ដែលបុរស ដោយសេចក្តី ថា សេចក្តីទុក្ខមានសភាពបែបនេះ ដែលបុរសគប្បីបាន ជួបប្រសព្វទាំងអស់នោះឯង ក៏ឯសេចក្តីទុក្ខ ដែលខ្ញុំព្រះ-

អង្គមិនបានឃើញ លោកម៉ែពារិកានោះ ទើបជាសេចក្តី ទុក្ខរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គក្រែកលែងជាងសេចក្តីទុក្ខព្រោះត្រូវព្រះ- អង្គបាញ់ដោយព្រួញពិសនេះ មួយរយដង មួយពាន់ដង មួយសែនដង ។

បទថា មរិ វត្តាម រុច្ឆតិ ដោយសេចក្តីថា នឹង ទូញយំរហូតអស់រាត្រីយូរ ។

បទថា អឌ្ឍវេត្ត បានដល់ ក្នុងសម័យពាក់កណ្តាល នៃរាត្រី ។

បទថា វេត្ត វា បានដល់ ក្នុងទីបំផុតនៃរាត្រី ។

បទថា អវសុស្សតិ បានដល់ នឹងហូតហែង អធិប្បាយថា នឹងហូតហែងទៅដូចស្ទឹងតូចក្នុងរដូវក្តៅ ។

បទថា ឧជ្ឈាននាមរិយាយ ដោយសេចក្តីថា បពិត្រព្រះរាជាដ៏ជាធំ ខ្ញុំព្រះអង្គក្រោកឡើង ក្នុងមួយយប់ ពីរទៅបីដង ឬមួយថ្ងៃ ពីរទៅបីដង បដិបត្តិបម្រើមាតា បិតាទាំងពីរនោះ ច្របាច់ដៃ ច្របាច់ជើងរបស់លោកទាំង ពីរនោះ ដោយសេចក្តីព្យាយាមនៃខ្ញុំព្រះអង្គ ឥឡូវនេះ

លោកទាំងពីរដែលជាអ្នកមានភ្នែកងងឹតនោះ មិនឃើញខ្ញុំ ព្រះអង្គក្រោកឡើងដើម្បីបដិបត្តិបម្រើនោះ។ នឹងពិលាប សោកាថា : កូនសាម កូនសាម នឹងត្រូវបន្ទាមុតចំពោះ ការដែលត្រាច់ទៅក្នុងហិមវន្តប្រទេសនេះ ។

បទថា **ទុតិយ៍** ដោយសេចក្តីថា កូនសរ គឺសេចក្តី សោក ព្រោះមិនបានឃើញមាតាបិតាទាំងពីរនោះ គឺ សេចក្តីទុក្ខទីពីរនេះ ជាសេចក្តីទុក្ខជាងដែលត្រូវព្រួយពិស បាញ់លើកទីមួយ មួយរយដង មួយពាន់ដង មួយសែន ដង។

ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះសណ្តាប់នូវការរៀបរាប់ពិលាប សោការរបស់ព្រះពោធិសត្វហើយ ទ្រង់គិតថា បុរសនេះ ជាអ្នកតាំងនៅក្នុងធម៌ដ៏ប្រសើរ បានបដិបត្តិមាតាបិតាដ៏ ប្រពៃក្រៃលែង ឥឡូវនេះ បានដល់នូវសេចក្តីទុក្ខមាន សភាពបែបនេះហើយ នៅពិលាបរៀបរាប់ដល់មាតាបិតា ទៀត ។ យើងបានធ្វើខុសក្នុងបុរសដែលសម្បូណ៌ដោយ គុណធម៌យ៉ាងនេះ ដូច្នេះយើងគួរតែល្អងលោមយកចិត្ត

បុរសនេះយ៉ាងណាល្អទៅហ្ន៎ ។ ហើយទ្រង់សន្និដ្ឋានថា ក្នុងវេលាដែលយើងធ្លាក់នរក រាជសម្បត្តិនឹងធ្វើអ្វីបាន យើងនឹងបដិបត្តិមាតាបិតានៃបុរសនេះ ដោយទំនងដែល បុរសនេះធ្លាប់បដិបត្តិហើយ ការស្លាប់របស់បុរសនេះ ហាក់ដូចជាការមិនស្លាប់ ដោយប្រការដូច្នោះ ទើបត្រាស់ ព្រះគាថាថា :

មា ពាណ្ឌំ បរិទេវេសិ សាម កល្យាណនស្សន
អហំ កម្មករោ ហុត្វា ភរិស្សន្តោ ព្រហាវនេ ។
ឱសាមកល្យាណគួរឱ្យទស្សនា អ្នកកុំសោកាទ្ធក្នុងខ្លាំងឡើយ យើងរាប់ធ្វើការចិញ្ចឹមលោកហើយ ជំនួសអ្នកអើយនៅក្នុងព្រៃធំ ។
ឥស្សត្តេ បស្មិ ភុសលោ ទទ្ធិធម្មោតិ វិស្សតោ
អហំ កម្មករោ ហុត្វា ភរិស្សន្តោ ព្រហាវនេ ។
ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំឈ្លានក្នុងសិល្បៈធ្នូ ល្បីអស់កាលយូរទ្រង់ធ្នូខ្លាំងមាំ យើងរាប់ធ្វើការចិញ្ចឹមថែទាំ នៅក្នុងព្រៃធំទីបញ្ចតា ។
មិគានំ វិឃាសមន្លេសំ វនមូលធន្វានិ ប
អហំ កម្មករោ ហុត្វា ភរិស្សន្តោ ព្រហាវនេ ។

ខ្ញុំធ្វើការងាររករំពាម្រឹក មើមឈើផ្លែស្លឹកក្នុងព្រៃព្រឹក្សា
ដើម្បីចិញ្ចឹមជនទាំងនោះណា ក្នុងព្រៃបញ្ចតាទឹកធ្លាក់ចាក់ទឹក ។

**កតមន្តំ វិនំ សាម យត្ថ មាតាបិតា តវ
អហន្តោ តថា ភរិស្សុ យថា តេ អភិ តុវំ ។**

ឪពុកម្តាយសាមនៅក្នុងព្រៃណា ព្រៃដូចម្តេចវាមានអ្នកទាំងពីរ
អ្នកបានចិញ្ចឹមដោយការសំភី យ៉ាងណានាទីខ្ញុំយ៉ាងនោះដែរ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ភរិស្សុន្តោ** ដោយ
សេចក្តីថា យើងនឹងចិញ្ចឹមមាតាបិតារបស់អ្នក ។

បទថា **មិគានំ** បានដល់ រាជសីហ៍ ខ្លាធំ ខ្លាដំបង
និងម្រឹកជាដើម ។

បទថា **វិឃរាសមន្ទេសំ** ដោយសេចក្តីថា ស្វែងរក
គិរុករកនូវអាហារ ។ ព្រះរាជាត្រាស់ថា : យើងជាអ្នក
ធ្លាតក្នុងសិល្ប៍ផ្លូវ នឹងសម្លាប់ម្រឹកធាត់ៗ ចិញ្ចឹមមាតាបិតា
របស់អ្នក ដោយមិសៈដ៏មានឱជារសធ្លាញ់ ។ កាលដែល
ព្រះពោធិសត្វពោលថា : បពិត្រមហារាជដ៏ជាធំ ព្រះអង្គ
កុំសម្លាប់សត្វព្រោះហេតុពួកទូលព្រះបង្គំឡើយ ។ ព្រះ-

រាជាទ្រង់ព្រះសណ្តាប់ហើយ ទើបទ្រង់ត្រាស់ដោយគាថា
ជាបន្តនោះឯង ។

បទថា **យថា តេ** ដោយសេចក្តីថា អ្នកបានចិញ្ចឹម
នូវលោកទាំងពីរនោះយ៉ាងណា សូម្បីខ្ញុំក៏នឹងចិញ្ចឹមលោក
ទាំងពីរនោះ យ៉ាងនោះដូចគ្នាដែរ ។

លំដាប់នោះ ព្រះពោធិសត្វបានស្តាប់ព្រះវាចា
របស់ព្រះរាជានោះហើយ ទើបទូលថា : ល្អហើយ
ព្រះអង្គដ៏ចម្រើន បើយ៉ាងនោះ សូមព្រះអង្គមេត្តាព្រេស
ជួយចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សានូវមាតាបិតានៃទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ
ផងចុះ ។ កាលដែលនឹងចង្អុលបង្ហាញផ្លូវឱ្យទ្រង់ជ្រាប
ទើបទូលថា :

**អេយំ ឯកបទី វាជ យោយំ ឧស្សីសកេ មម
តតោ គន្ធា អឡុយោសំ តត្ថ នេសំ អគារកំ
យត្ថ មាតាបិតា មយ្ហំ តេ ភរិស្សុ តតោ គតោ។**

បពិត្រមហារាជសូមទតឱ្យជាក់ ផ្លូវចុះជើងម្នាក់ទិសក្បាលដំណេក
នៃទូលបង្គំជាខ្ញុំដែលដេក មិនជាឆ្ងាយពេកកន្លះយោសៈ ។

ស្តេចយាងទៅឃើញបណ្ណសាលា មាតាបិតាក្នុងសម្លាត់
សូមទ្រង់អនុគ្រោះដោយក្តីស្មោះស្ម័គ្រ សូមទ្រង់ភារៈចិញ្ចឹមលោកផង ។

បណ្ណាបទទាំងនោះ បទថា **ឯកបទី** ប្រែថា ផ្លូវ
ដើរបានចំពោះតែម្នាក់ ។

បទថា **ខ្សស្សីសកេ** បានដល់ ក្នុងទិសខាងសិសៈនៃ
ខ្ញុំព្រះអង្គនេះ ។

បទថា **អឌ្ឍឃេរាសំ** ប្រែថា រវាងកន្លះសំឡេង
ស្រែកហៅ ។

ព្រះពោធិសត្វ បានទូលប្រាប់ផ្លូវដល់ព្រះរាជាយ៉ាង
នេះហើយ ខំអត់ទ្រាំនឹងទុក្ខវេទនាដែលមានសភាពបែប
នោះ ទុកដោយសិនេហាចិត្ត ក្នុងមាតាបិតាជាកម្លាំង
ហើយប្រណម្យអញ្ជូលអង្វរក្នុងបំណងត្រូវការ សូមឱ្យ
ព្រះរាជាចិញ្ចឹមមាតាបិតា បានទូលយ៉ាងនេះទៀតថា :

**នមោ តេ ភាសិរាជត្តុ នមោ តេ ភាសិវឌ្ឍន
អន្ធា មាតាបិតា មហ្មំ តេ ភរស្សុ ព្រាហ្មវនេ ។**

បពិត្រមហារាជគ្រងដែនកាសិ ទ្រង់មានសេចក្តីចម្រើនកន្លង
ខ្ញុំសាមសូមថ្វាយបង្គំស្តេចផង នមោច្រើនដងបង្គំរាជា ។

មាតាបិតានៃទូលបង្គំ នៅក្នុងព្រៃធំអន្លោអន្លា
សូមទ្រង់ចិញ្ចឹមឱ្យមានជន្មា នៅជាតាបសតបស្សិនី ។

**អព្វលិង្គេ បគ្គន្ធារិ ភាសិរាជ នមត្ត តេ
មាតរំ បិតរំ មហ្មំ តុត្តោ វឌ្ឍសិ វន្ធនំ ។**

ទូលបង្គំជាខ្ញុំសូមផ្គងអញ្ជូល រាជាគ្រងទីនាដែនកាសិ
ទូលបង្គំសូមពរស្តេចទ្រង់ប្រណិ នាំយកសេចក្តីនៃខ្ញុំព្រះអង្គ ។

ខ្ញុំសូមបង្គំមាតាបិតា ឱនក្រាបសិរសាធ្មំធ្វើតាមទ្រង់
សាមត្រូវព្រាហ្មពិសបានជាបាត់អង្គ ដួលដេកនៅត្រង់ឆ្នេរខ្សាច់មាត់ស្ទឹង ។

បណ្ណាបទទាំងនោះ បទថា **តុត្តោ វឌ្ឍសិ** ដោយ
សេចក្តីថា ព្រះពោធិសត្វទូលថា : បពិត្រព្រះរាជាដ៏ជាធំ
ទ្រង់ដែលខ្ញុំព្រះអង្គក្រាបទូលហើយ សូមទ្រង់មេត្តាប្រោស
ត្រាស់ប្រាប់ការក្រាបថ្វាយបង្គំ ឱ្យមាតាបិតាបានជ្រាប
យ៉ាងនេះថា សាមបុត្ររបស់លោកទាំងពីរ ត្រូវយើងបាញ់
ដោយព្រួញពិសក្បែរមាត់ស្ទឹង ដេកផ្អៀងខាងស្តាំ នៅនឹង
ឆ្នេរខ្សាច់ពណ៌ដូចផែនប្រាក់ ផ្គងអញ្ជូលដល់លោក ក្រាប-

ថ្វាយបង្គំជើងទាំងពីររបស់លោក ។

ព្រះរាជាទ្រង់ទទួលពាក្យនៃព្រះពោធិសត្វ ។ ឯ
ចំណែកព្រះពោធិសត្វ កាលបានធ្វើនូវការថ្វាយបង្គំចំពោះ
មាតាបិតារួចហើយ ក៏ដល់នូវវិសញ្ជីសន្ធឹងស្ងៀមទៅ ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាស
នូវសេចក្តីនោះ ទើបត្រាស់ថា :

**ឥធិ វត្តាន សោ សាមោ យុវា កល្យាណនស្សនោ
មុច្ឆិកោ វិសេវេគេន វិសញ្ជី សមបដ្ឋង ។**

កំលោះសាម ជាអ្នកមានរូបល្អ គួរឱ្យពិតពិលរមិល
មើលនោះ លុះពោលនូវពាក្យនេះរួចហើយ ក៏ជ្រប់សន្ធឹង
ដោយកម្លាំងពិស ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **សមបដ្ឋង** បានដល់
ជាបុគ្គលវិសញ្ជី ។

ព្រះពោធិសត្វនោះ កាលដែលពោលបានមកត្រឹម
តែប៉ុណ្ណោះ ក៏រលត់អស្សាសៈ មិនបានពោលតទៅទៀត
ឡើយ ក៏ក្នុងកាលនោះ ពាក្យដែលប្រព្រឹត្តទៅ អាស្រ័យ

ហទយរូប មានចិត្តជាសមុដ្ឋាន របស់ព្រះពោធិសត្វនោះ
បានដាច់ហើយ ព្រោះកម្លាំងនៃពិសជ្រួតជ្រាប ។ មាត់
របស់ព្រះពោធិសត្វក៏បិទ ចក្កក៏បិទ ដៃជើងឡើងវិង និង
រាងកាយទាំងអស់ប្រឡាក់ទៅដោយលោហិត ។

លំដាប់នោះ ព្រះរាជាទ្រង់គិតថា សាមនេះនិយាយ
ជាមួយយើង ឥឡូវនេះ តើដូចម្តេចទៅហើយហ្ន៎ ទើប
ទ្រង់ពិចារណាត្រួតមើលខ្យល់អស្សាសៈ បស្សាសៈរបស់
ព្រះពោធិសត្វ ឃើញថាអស្សាសៈ និងបស្សាសៈរលត់ទៅ
ហើយ សិរីរះក៏រឹងហើយដែរ ។ ព្រះរាជាទ្រង់ទតព្រះនេត្រ
ឃើញហេតុនោះ ទ្រង់ក៏ជ្រាបថា ឥឡូវនេះសាមស្លាប់
ហើយ ។ ទ្រង់មិនអាចអត់ទ្រាំនូវសេចក្តីសោកទុកបាន ក៏
ដាក់ព្រះហស្តលើព្រះសីសៈ ទ្រង់ព្រះកន្សែងរៀបរាប់
ដោយសំឡេងខ្លាំងៗ ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលទ្រង់ប្រកាសនូវសេចក្តី
នោះទើបត្រាស់ថា :

ស រាជ បរិទេវេសិ ពហំ ករុញ្ញសញ្ជិតំ
អជរាមរោហំ អាសី អន្ទេតំ ញ្ញាមិ នោ បុរេ
សាមំ កាលកតំ ឱស្វា នតិ មច្ចុស្សុ នាគមោ ។

ព្រះរាជាអង្គនោះ ទ្រង់ព្រះកន្សែងរៀបរាប់ នូវ
ពាក្យដែលប្រកបដោយសេចក្តីករុណា មានប្រមាណច្រើន
ថា : អាត្មាអញបានយល់ថា អញមិនចាស់មិនស្លាប់ ។ ថ្ងៃ
នេះ យើងបានឃើញសាមបណ្ឌិតធ្វើកាលកិរិយា ដែលមិន
ធ្លាប់បានដឹងពីមុនមក ឥឡូវទើបដឹងថា ការមិនមកនៃមច្ចុ
រមែងមិនមាន ។

យស្សុ មំ បជិមន្តេតិ សវិសេន សមប្បិកោ
ស្វាទ្វេវខ្ពតេ កាលេ ន កិណ្ឌិមនិកាសតិ ។

សាមបណ្ឌិត ដែលត្រូវថ្នាំពិសជ្រុតជ្រាប កំពុង
ចរចាជាមួយនឹងអាត្មាអញ (ក្នុងកាលអម្បាញ់មិញនេះ)
ឥឡូវនេះ សាមលែងនិយាយពាក្យតិចតួច ក្នុងកាល
ប្រព្រឹត្តទៅ យ៉ាងនេះក្នុងថ្ងៃនេះហើយ ។

និយំ នុន គច្ឆាមិ ឯត្ថ មេ នត្តិ សំសយោ
តណ ហិ បកតំ ធាមំ ចិរិ វត្តាយ កិម្ពិសំ ។

អាត្មាអញប្រាកដជានឹងទៅកាន់នរកពុំខាន អាត្មា-
អញឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងដំណើរនេះទេ ព្រោះថា
អំពើបាបដែលអាត្មាអញ ធ្វើទុកហើយក្នុងគ្រានោះ នឹងជា
ទោសឱ្យផលដ៏អាក្រក់ អស់រាត្រីកាលជាអង្វែង ។

តវន្តិ តស្សុ វត្តារោ គារមេ កិម្ពិសការកោ
អវេញ្ញោ និម្ពុនុស្សម្ពិ កោ មំ វត្តមរោតិ ។

បើនៅក្នុងស្រុកគង់មានពួកអ្នកពិះដៀល អាត្មា-
អញនោះថា ព្រះអង្គជាអ្នកធ្វើអំពើអាក្រក់ដូច្នោះ តែ ក្នុង
អរញ្ញប្រទេស ដែលឥតមនុស្ស តើនរណាពិះដៀលអាត្មា-
អញបាន ។

សារយន្តិ ហិ កម្មានិ គារមេ សន្តច្ច មាណវា
អវេញ្ញោ និម្ពុនុស្សម្ពិ កោ នុ មំ សារយស្សតិ ។

បើនៅក្នុងស្រុក ពួកមាណពប្រជុំគ្នា ហើយចោទ
ប្រកាន់នូវអំពើទាំងឡាយរបស់អាត្មាអញ តែក្នុងអរញ្ញ-

ប្រទេសដែលឥតមនុស្ស តើនរណានឹងចោទប្រកាន់អាត្មា-
អញបាន ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **អរសី** ដោយសេចក្តី
ថា យើងមានសេចក្តីសំគាល់ថា នឹងមិនចាស់មិនស្លាប់
មករហូតកាលប៉ុណ្ណោះ ។

បទថា **អង្វេតី** ដោយសេចក្តីថា ថ្ងៃនេះយើងបាន
ឃើញសាមបណ្ឌិតនេះធ្វើកាលកិរិយា ទើបដឹងថា ទាំង
ខ្លួនយើងនិងពួកសត្វដទៃៗ ត្រូវចាស់ ត្រូវស្លាប់ទាំងអស់។

បទថា **នត្តិ មច្ចុស្ស ទគមេវ** ដោយសេចក្តីថា
ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះកន្សែងពិលាបថា ការមកនៃមច្ចុនោះ
យើងដឹងក្នុងថ្ងៃនេះឯង ក្នុងកាលមុននេះ យើងមិនបាន
ដឹងឡើយ ។

បទថា **ស្វាដ្ឋេវទ្តតេ កាលេវ** ដោយសេចក្តីថា
ព្រះរាជាទ្រង់សម្តែងថា សាមបណ្ឌិតណា ត្រូវពិសនៃ
ព្រួញជ្រូតជ្រាបហើយ ចរចាជាមួយនឹងយើងក្នុងកាលនេះ
សាមបណ្ឌិតនោះ ដល់នូវមរណភាព ប្រព្រឹត្តទៅយ៉ាងនេះ

ក្នុងថ្ងៃនេះ មិនពោលអ្វីៗឡើយ សូម្បីតែបន្តិច ។

បទថា **តទា ហិ** ដោយសេចក្តីថា យើងជាអ្នក
បាញ់សាមបណ្ឌិត ក្នុងខណៈនោះ បានធ្វើបាបហើយ ។

បទថា **ចិរិ វត្តាយ ភិម្ពិសំ** ដោយសេចក្តីថា ក៏
បាបនោះ ជាអំពើដ៏ទារុណអាក្រក់លាមក អាចធ្វើឱ្យក្តៅ
ក្រហាយអស់រាត្រីកាលជាអង្វែង ។

បទថា **តស្ស** ដោយសេចក្តីថា តិះដៀលយើង
នោះ ដែលជាអ្នកធ្វើកម្មអាក្រក់មានសភាពបែបនេះ ។

បទថា **វត្តារេវ** ដោយសេចក្តីថា រមែងតិះដៀល។
តិះដៀលទីណា ? តិះដៀលក្នុងស្រុក ។ តិះដៀលថា
ដូចម្តេច ? តិះដៀលថា ជាអ្នកធ្វើអំពើអាក្រក់លាមក ។

ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះកន្សែងថា : ក៏ក្នុងព្រៃដែលរក
មនុស្សមិនមាននេះ នរណាហ្ន៎ គួរនឹងពោលតិះដៀល
យើង បើថាមាន គប្បីតិះដៀលមកចុះ ។

បទថា **សារយន្តិ** បានដល់ក្នុងភូមិ ឬក្នុងនិគម
ជាដើម ។

បទថា សង្គត្ត មាណវា ដោយសេចក្តីថា មនុស្ស
ទាំងឡាយនឹងប្រជុំគ្នាក្នុងទីនោះៗ នឹងញ៉ាំងគ្នានឹងគ្នាឱ្យ
រលឹកដល់កម្មទាំងឡាយ ហើយចោទយ៉ាងនេះថា នែ អ្នក
ឯងជាអ្នកសម្លាប់មនុស្ស អ្នកបានធ្វើនូវទារុណកម្ម អ្នកនឹង
ត្រូវបានទទួលទោសយ៉ាងនោះ តែនៅក្នុងព្រៃដែលមិន
មានមនុស្សនេះ អ្នកណានឹងញ៉ាំងព្រះរាជានេះ ឱ្យរលឹក
ដល់កម្ម ។ ព្រះរាជាទ្រង់ចោទខ្លួនព្រះអង្គឯង ទ្រង់
ព្រះកន្សែងយ៉ាងនេះ ដោយប្រការដូច្នោះឯង ។

កាលនោះ ទេពធីតាមាននាមថា ពសុធូរី នៅភ្នំ
គន្ធមាទន៍ ធ្លាប់ជាមាតារបស់ព្រះពោធិសត្វ ក្នុងអត្តភាព
ទី ៧ តែងតែពិចារណាមើលព្រះពោធិសត្វជានិច្ច ដោយ
សេចក្តីស្នេហាក្នុងបុត្រ ។ ក្នុងថ្ងៃនោះនាងសោយទិព្វ-
សម្បត្តិ មិនបានពិចារណាមើលព្រះពោធិសត្វ^(៩) ។ ក្នុង
ពេលដែលព្រះពោធិសត្វសន្លប់ នាងពិចារណាមើលថា
ការប្រព្រឹត្តទៅនៃបុត្ររបស់យើង យ៉ាងដូចម្តេចដែរហ្ន៎ ក៏

៩. អាចារ្យពួកខ្លះ ពោលថា នាងទៅកាន់ទេវសមាគម ។

បានឃើញថា ព្រះបាទបិលយកូនេះ បាញ់បុត្ររបស់យើង
ដោយព្រួញពិស ឱ្យដួលចុះនៅនឹងឆ្នេរខ្សាច់ មាត់ស្ទឹង
មិតសម្មតា ។ ទេពធីតាដឹងដូច្នោះហើយ ក៏បានស្រែកយំ
មួយរំពេច ដោយសំឡេងខ្លាំងៗ ហើយក៏បានពិចារណា
ឃើញដូច្នោះទៀតថា បើយើងមិនទៅទីនោះទេ សុវណ្ណ-
សាមបុត្ររបស់យើង នឹងវិនាសក្នុងទីនោះឯង សូម្បី
ព្រះហឫទ័យនៃព្រះរាជា ក៏នឹងបែកធ្លាយ ឯចំណែកមាតា
បិតារបស់សុវណ្ណសាមនឹងអត់អាហារ អត់ទឹក ហើយនឹង
ត្រូវបាត់បង់ជីវិត ។ ប៉ុន្តែកាលដែលយើងទៅ ព្រះរាជានឹង
កាន់យកក្តមទឹកទៅកាន់សម្លាក់នៃមាតាបិតារបស់សុវណ្ណ-
សាមនោះ លុះគ្រាដែលស្តេចយាងទៅដល់ហើយ នឹង
ប្រាប់ថា បុត្ររបស់អ្នកទាំងពីរ យើងសម្លាប់ហើយ និង
កាលដែល ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះសណ្តាប់នូវពាក្យរបស់អ្នក
ទាំងពីរនោះហើយ ទ្រង់នឹងនាំនូវអ្នកទាំងពីរនោះទៅកាន់
ទីដែលសុវណ្ណសាមកំពុងសន្លប់ កាលបើដូច្នោះ តាបស
តាបសី ទាំងពីរ ព្រមទាំងយើង នឹងធ្វើនូវសច្ចកិរិយា ពិស

របស់សុវណ្ណសាមក៏នឹងវិនាសបាត់អស់ បុត្ររបស់យើង
នឹងបានជីវិតត្រឡប់មកវិញ ចំណែកភ្នែកទាំងពីររបស់មាតា
និងរបស់បិតានៃសុវណ្ណសាម ក៏នឹងបានមើលឃើញជា
ប្រក្រតីវិញដែរ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ព្រះរាជាទ្រង់នឹងបាន
ព្រះសណ្តាប់នូវព្រះធម៌ទេសនារបស់សុវណ្ណសាម ស្តេច
យាងត្រឡប់ទៅព្រះនគរវិញ ទ្រង់នឹងបរិច្ចាគមហាទាន
គ្រងរាជសម្បត្តិដោយយុត្តិធម៌ មានសុគតិភពប្រព្រឹត្តទៅ
ខាងមុខ ព្រោះហេតុនោះ យើងនឹងទៅក្នុងទីនោះ ។

ទេពធីតានោះឯង បានយាងទៅស្ថិតនៅព្រះ-
អាកាស ដោយមិនប្រាកដកាយ នាមាត់ស្ទឹងមិតសម្មតា
ហើយបានពោលទៅកាន់ព្រះបាទបិលយក្ខ ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាសនូវ
សេចក្តីនោះ ទើបត្រាស់ថា :

**សា ឆេវតា អន្តរហិតា បព្វតេ គន្ធិមាធនេ
ឆោធាវ អនុកម្មរាយ ឥមា គាថា អតាសថ ។**

ទេវតានោះ បាត់អំពីភ្នំគន្ធិមាទន៍ ហើយពោលនូវ

គាថាទាំងឡាយនេះ ដោយអនុគ្រោះព្រះរាជាថា :

**អាគុំ ភិរ មហារាជ អភិ កម្មទុក្ខជំ
អនុសកា បិតាបុត្រា តយោ ឯកសុនា បាតា។**

បពិត្រមហារាជ ព្រះអង្គទ្រង់បានធ្វើនូវបាបជា
ទម្ងន់ ដែលជាអំពើអាក្រក់ ជនទាំងបីនាក់ គឺមាតាបិតា
និងបុត្រ ជាអ្នកមិនប្រទូស្ត ទ្រង់បានសម្លាប់ហើយដោយ
ព្រួញតែមួយ ។

**ឯហិ តំ អនុសិក្ខាមិ យថា តេ សុគតិ សិយា
ឆម្ពេនឆ្នេច នេ ឆោស មឆ្នៀវហំ សុគតិ សិយា។**

សូមទ្រង់មក សុគតិភពនឹងគប្បីមានដល់ព្រះអង្គ
យ៉ាងណា ខ្ញុំនឹងពន្យល់ព្រះអង្គយ៉ាងនោះ សូមទ្រង់ចិញ្ចឹម
នូវជនដែលងងឹតភ្នែកទាំងពីរនាក់នោះឯងដោយធម៌ ខ្ញុំ-
ម្ចាស់យល់ថា សុគតិភពនឹងគប្បីមានដល់ព្រះអង្គ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា ឆោធាវ ប្រែថា ព្រះ-
រាជានោះឯង ។

បទថា អាគុំ ភិរ ដោយសេចក្តីថា បពិត្រព្រះរាជា

ដ៏ជាធំ ព្រះអង្គទ្រង់បានធ្វើនូវកំហុសច្រើនគឺបាបច្រើន ។

បទថា **ទុក្ខដំ** ដោយសេចក្តីថា សេចក្តីអាក្រក់
នោះគឺជាកម្មផ្តល់មក ។

បទថា **អនុសកា** ប្រែថា បុគ្គលដែលរកទោសមិន
បាន ។

បទថា **មិត្តាបុគ្គា** ដោយសេចក្តីថា មនុស្ស ៣ នាក់
នេះគឺ មាតា ១ បិតា ១ និងបុត្រ ១ ព្រះអង្គសម្លាប់
ដោយព្រួញតែមួយ ព្រោះថា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់
សម្លាប់នូវសុវណ្ណសាមនោះ សូម្បីមាតាបិតារបស់សុវណ្ណ-
សាម ដែលជាអ្នកមានប្រតិព័ទ្ធជាមួយនឹងសុវណ្ណសាម
នោះ រមែងជាបុគ្គលដែលព្រះអង្គទ្រង់សម្លាប់ដូចគ្នាដែរ។

បទថា **អនុសិក្ខាមិ** ដោយសេចក្តីថា នឹងឱ្យសិក្សា
គឺពន្យល់ ។

បទថា **ឆោស** ដោយសេចក្តីថា ចូរតាំងនៅក្នុង
ឋានៈសុវណ្ណសាម ចូរញ៉ាំងសេចក្តីស្មោះហាឱ្យកើតឡើង
ចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សានូវមាតាបិតាទាំងពីរ ដែលងងឹតភ្នែក

នោះ ប្រហែលគ្នានឹងសុវណ្ណសាមដែរ ។

បទថា **មញ្ញេហំ សុគតិ សិយា** ដោយសេចក្តីថា
ខ្ញុំម្ចាស់យល់ថា ព្រះអង្គនឹងគប្បីទៅកាន់សុគតិភពតែម្យ៉ាង
ប៉ុណ្ណោះ ដោយប្រការដូច្នោះឯង ។

ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះសណ្តាប់នូវពាក្យរបស់ទេពធីតា
ហើយ ទ្រង់ជឿថា យើងចិញ្ចឹមមាតាបិតារបស់សុវណ្ណ-
សាមហើយ នឹងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ។ ទ្រង់មាននូវព្រះ
តម្រិះថា យើងនឹងត្រូវការរាជសម្បត្តិធ្វើអ្វី យើងនឹង
ចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សានូវលោកទាំងពីរនោះ។ ទ្រង់បានតាំង
ព្រះហឫទ័យមាំ ទ្រង់មានការយំសោកស្តាយដ៏ក្រៃលែង
លុះទ្រង់ធ្វើនូវសេចក្តីសោកឱ្យស្រាលស្តើងហើយ ទាំង
ដែលទ្រង់យល់នៅក្នុងព្រះហឫទ័យថា សុវណ្ណសាមព្រះ-
ពោធិសត្វអស់ជីវិតហើយ ទើបទ្រង់បូជាសរិរៈរបស់ព្រះ-
ពោធិសត្វនោះ ដោយបុប្ផជាតិផ្សេងៗ ព្រោះព្រំដោយទឹក
ធ្វើប្រទក្សិណបីជុំ ទ្រង់ក្រាបក្នុងកន្លែងទាំងបួនហើយ ក៏
កាន់ក្នុងទឹកដែលព្រះពោធិសត្វដងមកពេញហើយ ដល់នូវ

សេចក្តីទោមនស្ស បែរព្រះភ្នែកទៅទិសទក្សិណ ស្តេច
យាងចេញទៅ ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាស
នូវសេចក្តីនោះ ទើបត្រាស់ថា :

ស រាជ បរិទេវិត្វា ពហុ ករុញ្ញសព្វិតំ
ឧទកកុម្មុមាធាយ បក្កាមិ ឧក្ខិណាមុខេ ។

ព្រះរាជាអង្គនោះ ទ្រង់ពិលាបរៀបរាប់ ប្រកប
ដោយសេចក្តីករុណា មានប្រមាណច្រើន ហើយកណ្តៀត
ក្នុងទឹក យាងឆ្ពោះទៅទិសទក្សិណ ។

ដោយប្រក្រតី ព្រះរាជាគឺជាអ្នកមានកម្លាំងច្រើន
ទ្រង់កណ្តៀតក្នុងទឹកចូលទៅកាន់អាស្រមបទ ដល់ខ្លោង
ទ្វារបណ្ណសាលានៃទុក្ខលបណ្ឌិត ក៏ដូចជាបុគ្គលចាប់អង្រួន
អាស្រមឱ្យញ័រ ។ ទុក្ខលបណ្ឌិត អង្គុយនៅខាងក្នុងបាន
ស្តាប់សំឡេងនៃដំណើរព្រះបាទរបស់ស្តេចបិលយក្ខ ក៏នឹក
ក្នុងចិត្តថា នេះមិនមែនជាសំឡេងជើងដើររបស់សុវណ្ណ-
សាមបុត្រយើងឡើយ សូរជើងដើររបស់អ្នកណាទៅហ្ន៎ ។

កាលដែលនឹងសួរទើបពោលនូវគាថា :

កស្សុ នុ ឯសោ បទសន្នោ មនុស្សស្សេត្វ រោគតោ
នេសោ សាមស្សុ និគ្វោសោ កោ នុ ត្វមសិ មារិសិ ។
សូរជើងអ្វីហ្នឹងដើរមកនោះហ្ន៎ ឮសូរព្រងឹតជាមនុស្សា
តែមិនមែនសូរជើងសាមកុមារ តើជានរណាម្នាលអ្នកនិរទុក្ខ ។
សន្នំ ហិ សាមោ វជ្ជតិ សន្នំ ធានានិ នេយតិ
នេសោ សាមស្សុ និគ្វោសោ កោ នុ ត្វមសិ មារិសិ ។
ដ្បិតសាមជើងស្រាលលើកដាក់ថ្នមៗ ឮសូរតិចល្មមមិនមែនតំហុក
សូរនោះមិនមែនសាមមាសឪពុក ម្នាលអ្នកនិរទុក្ខអ្នកជាអ្វីហ្នឹង ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **មនុស្សស្សេត្វ** ដោយ
សេចក្តីថា សំឡេងជើងដើរមកនេះ មិនមែនជាសំឡេង
ជើងរាជសីហ៍ ខ្លាធំ ខ្លាដំបង យក្ស ឬកិន្តរជាដើមឡើយ
គឺជាសូរជើងរបស់មនុស្សដោយពិត ប៉ុន្តែមិនមែនជា
សុវណ្ណសាមទេ ។

បទថា **សន្នំ ហិ** បានដល់ ស្រាលៗ ស្ងាត់ៗ ។
បទថា **វជ្ជតិ** បានដល់ ឈានទៅ ។

ព្រះរាជាបានស្តាប់ពាក្យសួរនោះហើយ ទ្រង់ព្រះ
 តម្រិះថា បើយើងមិនប្រាប់នូវភាពដែលយើងជាព្រះរាជា
 ទេ ប្រាប់ថាយើងសម្លាប់បុត្ររបស់អ្នកហើយ លោកទាំង
 ពីរនាក់នេះនឹងក្រោធជាមួយយើង ហើយពោលពាក្យ
 ទ្រគោះបោះបោកមករកយើង កាលបើដូច្នោះ យើងក៏មាន
 សេចក្តីក្រោធតបទៅរកអ្នកទាំងពីរវិញ កាលដែលយើង
 ក្រោធហើយ យើងនឹងបៀតបៀនដល់អ្នកទាំងពីរនោះ
 កម្មនោះនឹងជាអកុសលរបស់យើង ប៉ុន្តែកាលបើយើង
 ប្រាប់ថា យើងជាព្រះរាជា ឈ្មោះថា អ្នកដែលមិនខ្លាច
 ក្រែងរមែងមិនមាន ព្រោះដូច្នោះ យើងនឹងប្រាប់នូវភាព
 ដែលយើងជាព្រះរាជាមុន ។ ទ្រង់ព្រះតម្រិះដូច្នោះហើយ
 ទ្រង់ក៏ដាក់ក្នុងទឹកទុកនៅនឹងរោងទឹក ហើយប្រថាប់ឈរ
 នៅនឹងទ្វារបណ្ណសាលា ។ កាលដែលនឹងសម្តែងព្រះអង្គ
 ឱ្យឥសីស្គាល់ ទើបត្រាស់ថា :

**រាជារាមស្មី កាសីនំ បិលយក្ខេតិ មំ វិទុ
 លោកា រដ្ឋំ បរិក្ខាន មិគមេសំ ចរាមហំ ។**

គេស្គាល់ឈ្មោះខ្ញុំថាបិលយក្ខ ជាស្តេចនៃអ្នកក្នុងដែនកាសី
 ខ្ញុំលះបង់ដែនស្វែងរកប្រឹក្សាព្រៃ ព្រោះលោកនឹងឆិសោយរសម៍សំ ។
**ឥស្សត្ថេ បស្មិ ភុសលោ ឧទ្ធច្ឆោតិ វិស្សតោ
 នាគោមិ មេ ន មុល្លេយ្យ អោគតោ ឧសុធាតនំ ។**
 ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំលឿវៃខាងសិល្ប៍សាស្ត្រ ធ្វើស្រុកខ្ញុំច្បាស់បាញ់ពេញកម្លាំង
 សត្វណាមកចម្រុះព្រួញខ្ញុំតាំង ទោះដីខ្លាំងមិនរួចឡើយណា ។
ចំណែកទុក្ខលបណ្ឌិត កាលដែលនឹងធ្វើនូវបដិ-

សណ្ឋារៈ ជាមួយនឹងព្រះរាជា ទើបទូលថា :

**ស្វាគតន្តោ មហារាជ អថេវ តេ អនុរាគតំ
 ឥស្សរោសិ អនុប្បត្តោ យំ ឥធគិ បវេទយ ។**
 បពិត្រមហារាជយាងមកល្អហើយ ពុំអាក្រក់ឡើយស្តេចយាងមកដល់
 សូមទ្រង់ឥស្សរៈប្រាប់ផលផល អ្វីណាតម្កល់មានក្នុងទីនេះ ។
**ឥន្ទុកានិ បិយារាសិ មជ្ជកេកាសមរិយោ
 ឆលានិ ខុទ្ធកប្បានិ ភុព្វ រាជ វរំ វរំ ។**

ទន្ទាប់មកប៉ែននិងផ្លែស្រក់ ផ្អែមដូចទឹកឃ្មុំតូចធំវិសេស
 នៅទីតែមួយសូមព្រះតម្រិះ សោយផ្លែទាំងនេះរសសុទ្ធប្រសើរ ។

ឥនឃ្យិ ធានីយំ សីតំ អោតតំ គិរិគត្តរា
ឥតោ បិវ មហារាជ សចេ ភ្នំ អភិកទូសិ ។

នេះទឹកត្រជាក់ដងពីជ្រោះភ្នំ មហារាជជាធំគឺប្រសិនបើ
ទ្រង់សព្វហឫទ័យទឹកជ្រោះប្រសើរ ដងតាមដំណើរពីនេះសោយចុះ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **គិរិគត្តរា** លោកពោល
សំដៅយកមិត្តសម្ពាសនាទី ព្រោះមិត្តសម្ពាសនាទីនោះ ហូរ
មកអំពីជ្រោះភ្នំ ទើបឈ្មោះថា កើតអំពីជ្រោះភ្នំ ។

កាលដែលទុក្ខលាបស ធ្វើបដិសណ្ឋារយ៉ាងនេះ
ហើយ ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះតម្រិះថា យើងមិនគួរនឹងប្រាប់ថា
យើងបានសម្លាប់បុត្ររបស់លោកហើយនោះទេ ធ្វើដូចជា
មិនដឹង និយាយរឿងអ្វីៗជាមុនសិនសឹមប្រាប់ ទ្រង់ព្រះ
តម្រិះដូច្នោះហើយ ទើបត្រាស់ថា :

នាវំ អន្ធា វនេ ឧដ្ឋំ កោ នុ វោ ធនបាហរិ
អនន្ធសេស្សោយំ សម្មា និវាធនោ មយ្ហ ខាយតិ ។

សុទ្ធអ្នកងងឹតមិនឃើញព្រឹក្សព្រៃ ចុះនរណានៃនាំផលដល់អ្នក
ចំណីប្រពៃរៀបចំល្អជាក់ ហាក់ដូចជាអ្នកមិនខ្វាក់ភ្នែកឡើយ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **នាវំ** ដោយសេចក្តីថា
អ្នកទាំងពីរងងឹតភ្នែក មិនអាចនឹងមើលឃើញអ្វីៗ ក្នុងព្រៃ
នេះបាន ។

បទថា **កោ នុ វោ ធនបាហរិ** ដោយសេចក្តី
ថា នរណាហ្នំនាំផ្លែឈើតូចធំ មកដើម្បីលោកទាំងពីរ ។

បទថា **និវាធនោ** ដោយសេចក្តីថា ការទុកដាក់គឺ
សន្សំនូវផ្លែឈើតូចធំដែលបរិសុទ្ធល្អ គួរដល់ការទទួលទាន
ដែលធ្វើទុកយ៉ាងរៀបរយ គឺដោយន័យ ដោយឧបាយ
ដោយហេតុនេះ ។

បទថា **អនន្ធសេស្សោ** ដោយសេចក្តីថា រមែងប្រាកដ
គឺចូលទៅតាំងទុកក្នុងចិត្តរបស់យើងថា ដូចជាមនុស្ស
ដែលមានភ្នែកល្អជាអ្នករៀបចំទុកដាក់ ។

ទុក្ខលបណ្ឌិត បានស្តាប់ដូច្នោះហើយ ដើម្បីនឹង
សម្តែងថា មូលផលផលគឺខ្លួនមិនបាននាំមកទេ តែបុត្រ
របស់ខ្លួននាំមក ទើបបានពោល ២ គាថាថា :

**ឧបាសេន យុវនា នាតិព្រហ្មា សាមេរ កល្យាណនស្សនោ
ទិយស្ស កេសា អសិតា អថេវ សុនគ្គវេណ្ឌិតា ។**

**សោ បាវេ ធន្យាបាវិត្វា តំភោ អាណាយ កមណ្ណន្ទុ
នទី គភោ ឧបាសេនា មញ្ញោ ន ទូរមាគភោ ។**

សាមនៅកំលោះមិនខ្ពស់មិនទាប ឬកពាសុភាពរូបល្អគន់គាប់
សក់វែងចុងខ្មៅរលើបសព្វ សាមមានគុណគាប់ជាប់ចិត្តម៉ែម៉ី ។
សាមរកបានផ្លែតូចធំដឹក សាមកាន់ក្អមទឹកពីទីនេះទៅ
ឆ្ពោះត្រង់នទីរហូតឥឡូវ ប្រហែលជាត្រូវមកជិតដល់ហើយ ។

**បណ្ណាបទទាំងនោះ បទថា នាតិព្រហ្មា ដោយ
សេចក្តីថា មិនខ្ពស់ពេក មិនទាបពេក ។**

**បទថា សុនគ្គវេណ្ឌិតា ដោយសេចក្តីថា មានចុងងង
ទៅខាងលើ ។**

បទថា កមណ្ណន្ទុ បានដល់ក្អម ។

**បទថា ទូរមាគភោ ដោយសេចក្តីថា យល់ថា
ឥឡូវនេះកូនសាមមកជិតហើយ គឺមកហើយកាន់ទីជិត ។**

ព្រះរាជាទ្រង់បានព្រះសណ្តាប់ដូច្នោះហើយ ទើប

ត្រាស់ថា :

**អហន្តំ អវធិំ សាមំ យោ តុយ្ហំ បរិចារិកោ
យំ កុមារំ បវេនេន សាមំ កល្យាណនស្សនំ ។
ទិយស្ស កេសា អសិតា អថេវ សុនគ្គវេណ្ឌិតា
គេសុ លោហិតលិគ្គេសុ សេតិ សាមេរ មយាបាភោ ។**

អ្នកពោលសំដៅកុមារសាមណា ដែលសាមនោះរ្យូបល្អគន់គាប់
សក់វែងចុងខ្មៅរលើបសព្វ សាមមានគុណគាប់បម្រើម៉ែម៉ី ។
ខ្ញុំបានសម្លាប់សាមនោះទៅហើយ សាមមិនមកឡើយដូចនៅនឹងផ្លូវ
ដេកលើឆ្នេរខ្សាច់ខ្លួនប្រាណហ្នងសៅ ឈាមក្រហមឆ្ពោះប្រឡាក់កាយ ។

**បណ្ណាបទទាំងនោះ បទថា អវធិំ ដោយសេចក្តី
ថា ខ្ញុំបាញ់ដោយព្រួញសម្រាប់បាញ់ម្រឹក ឱ្យស្លាប់ហើយ ។**

បទថា បវេនេន បានដល់ ពោលដល់ ។

**បទថា សេតិ ដោយសេចក្តីថា ដេកនៅលើឆ្នេរ
ខ្សាច់មាត់ច្រាំងមិតសម្មតានទី ។**

**ក៏បណ្ណសាលារបស់បារិកាតបស្សិនី នៅជិតបណ្ណ-
សាលានៃទុក្ខលបណ្ឌិត ។ នាងអង្គុយនៅក្នុងបណ្ណសាលា**

នោះ បានស្តាប់ព្រះតម្រាស់របស់ព្រះរាជា ប្រាថ្នានឹងដឹង
នូវព្រឹត្តិការណ៍នោះ ទើបចេញចាកពីបណ្ណសាលារបស់
ខ្លួន ទៅកាន់សម្នាក់របស់ទុក្ខលបណ្ឌិត តាមខ្សែដែល
សាមចងសម្រាប់ដើរ ហើយបានពោលថា :

**កេន ទុក្ខល មន្តេសិ ហតោ សាមេតិ វាទិនា
ហតោ សាមេតិ សុត្វាន ហនយំ មេ បវេធគតិ ។
អស្សត្ថស្សេវ គរុណំ បវាណំ វាលុតេរិតំ
ហតោ សាមេតិ សុត្វាន ហនយំ មេ បវេធគតិ ។**

ទុក្ខលប្រឹក្សាជាមួយអ្នកណា ថាសាមនោះវាខ្ញុំបានសម្លាប់
បេះដូងខ្ញុំឱ្យព្រោះពួកពាក្យប្រាប់ ថាខ្ញុំសម្លាប់សាមនោះទៅហើយ ។
ហឫទ័យខ្ញុំឱ្យដូចត្រួយពោធិ៍បាយ ស្លឹកខ្ចីទាំងឡាយមិនស្ងប់ស្ងៀមឡើយ
ព្រោះត្រូវខ្យល់បក់ទុក្ខខ្ញុំពុំស្ងៀម ព្រោះបានឮហើយសាមត្រូវសម្លាប់ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **វាទិនា** ដោយសេចក្តី
ថា អ្នកពោលថា ខ្ញុំសម្លាប់សាមហើយ ។

បទថា **បវាណំ** បានដល់ត្រួយខ្ចី ។

បទថា **វាលុតេរិតំ** ដោយសេចក្តីថា ត្រូវខ្យល់

បោកបក់ឱ្យញាប់ញ័រ ។

លំដាប់នោះ ទុក្ខលបណ្ឌិត កាលដែលនឹងប្រទាន
ឱវាទដល់នាងបារិកាតបស្សិនីនោះ ទើបពោលថា :

**ធារិកេ កាសិរាជាយំ សោ សាមំ មិគសម្មតេ
កោធនសា ឧសុនា វិជ្ជិ តស្ស វា ធាបមិច្ឆិម្ហា ។**

នេះកាសិករាជណាបារិកា យើងកុំប្រាថ្នានូវបាបដល់ទ្រង់
ស្តេចបានបាញ់សាមព្រោះក្រោធក្នុងអង្គ នៅត្រង់ឆ្នេរស្ទឹងមិគសម្មតា ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **មិគសម្មតេ** ដោយ
សេចក្តីថា នៅឯឆ្នេរខ្សាច់មាត់ច្រាំងមិគសម្មតានទី ។

បទថា **កោធនសា** មានសេចក្តីថា ដោយសេចក្តី
ក្រោធដែលកើតឡើងព្រោះមើកទាំងឡាយ ។

បទថា **វា ធាបមិច្ឆិម្ហា** ដោយសេចក្តីថា យើង
ទាំងពីរកុំប្រាថ្នាបាបចំពោះព្រះអង្គឡើយ ។

បារិកាតបស្សិនី ពោលទៀតថា :

**ភិច្ឆា លន្លោ មិឃោ បុត្តោ យោ អន្លោ អភិ វនេ
តមេកបុត្តយាតម្ហិ កងំ ចិក្កំ ន កោបយេ ។**

បុត្រដែលចិញ្ចឹមយើងខ្ញុំក្នុងព្រៃ បុត្រពេញហឫទ័យរកបានដោយក្រ
ចិត្តស្ងប់នឹងអ្នកសម្លាប់បុត្រស្ត បុត្រទោលសែនក្រដូចម្តេចបានទៅ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ឃរាតម្ពី** ប្រែថា ក្នុង
បុគ្គលអ្នកសម្លាប់ ។

ទុក្ខលបណ្ឌិតពោលថា :

**ភិច្ឆា លង្កោ មិយោ មុត្តោ យោ អន្លោ អភិ វនេ
តមេកបុគ្គឃរាតម្ពី អកោរិ អាហុ បណ្ឌិតា។**

បុត្រដែលចិញ្ចឹមយើងខ្ញុំក្នុងព្រៃ បុត្រពេញហឫទ័យរកបានដោយក្រ
ចិត្តស្ងប់មិនក្រោធបណ្ឌិតអបអរ ស្ងប់នឹងឃាតករសម្លាប់បុត្រទោល ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **អកោរិ** ដោយសេចក្តី
ថា បណ្ឌិតទាំងឡាយ រមែងសរសើរ គឺពោលដល់បុគ្គល
អ្នកមិនក្រោធនោះថា : ដែលឈ្មោះថាសេចក្តីក្រោធន
រមែងធ្វើឱ្យធ្លាក់នរក ដូច្នោះ មិនគប្បីធ្វើសេចក្តីក្រោធន
នោះឡើយ គប្បីធ្វើនូវការមិនក្រោធន តែម្យ៉ាងក្នុងបុគ្គល
ដែលជាអ្នកសម្លាប់បុត្រនោះ ។

ក៏កាលដែលពោលយ៉ាងនេះហើយ តាបសតាបសី

ទាំងពីរក៏គក់ទ្រូងដោយដៃទាំងពីរ ពណ៌នាគុណរបស់
ព្រះពោធិសត្វ យំពោលរៀបរាប់ដ៏ច្រើន ។

លំដាប់នោះ ព្រះបាទបិលយក្ខ កាលដែលនឹង ល្ងង
លោម យកចិត្តតាបសទាំងពីរនោះ ទើបត្រាស់ថា :

**មា ពាឡុំ បរិទេវេថ ហតោ សាមេតិ វាទិនា
អហំ កម្មករោ ហុត្វា ភរិស្សាមិ ព្រហាវនេ ។**

អ្នកកុំខ្សឹកខ្សួលយំពោលខ្លាំងក្លា ព្រោះពួកគេសាមខ្ញុំសម្លាប់
ខ្ញុំនឹងចិញ្ចឹមការងារខ្ញុំរាប់ ជំនាញខ្ញុំស្រាប់នៅក្នុងព្រៃធំ ។

**ឥស្សត្តេ ចស្មិ ភុសលោ ទណ្ណធម្មោតិ វិស្សុតោ
អហំ កម្មករោ ហុត្វា ភរិស្សាមិ ព្រហាវនេ ។**

ខ្ញុំអ្នកឈ្លាសវៃក្នុងសិល្ប៍ផ្ទូ ឈ្មោះល្បីមកយូរទ្រង់ផ្ទូដ៏មាំ
ខ្ញុំនឹងចិញ្ចឹមការងារខ្ញុំទ្រាំ ខ្ញុំខំលកលែក្នុងព្រៃគីរី ។

**មិគានំ វិឃរាសមន្លេសំ វនមូលជំលានិ ច
អហំ កម្មករោ ហុត្វា ភរិស្សាមិ ព្រហាវនេ ។**

ខ្ញុំនឹងធ្វើការរករំពាប្រឹក ផ្ទៃឈើសន្លឹកមើមក្នុងធរណី
យកមកចិញ្ចឹមនូវលោកទាំងពីរ ក្នុងព្រៃគីរីទីប៉ានមហាវនី ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **វាទិនា** ដោយសេចក្តីថា អ្នកទាំងពីរកុំពោលពាក្យជាដើមថា បុត្រដែលដល់ព្រមដោយគុណយ៉ាងនេះរបស់យើង ត្រូវសម្លាប់ហើយ ឥឡូវនេះ នរណានឹងចិញ្ចឹមពួកយើង ដូច្នេះហើយក៏យំរៀបរាប់អ្វីទៅច្រើនពេកឡើយ ។ ខ្ញុំនឹងធ្វើការងារដល់អ្នកទាំងពីរ ចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាអ្នកទាំងពីរ ដូចជាសាមដែរ ។ កាលដែលត្រាស់យ៉ាងនេះហើយ ព្រះរាជាបានលូងលោមដល់អ្នកទាំងពីរនោះថា : សូមអ្នកទាំងពីរកុំគិតអ្វីឡើយ ខ្ញុំមិនត្រូវការនូវរាជសម្បត្តិទេ ខ្ញុំនឹងចិញ្ចឹមមើលអ្នកទាំងពីររហូតដល់អស់ជីវិត ។

លំដាប់នោះ ចំណែកតាបសតាបសី បានសន្តតាជាមួយនឹងព្រះរាជា ក្រាបទូលថា :

**នេស ធម្មោ មហារាជ នេតំ អម្ពេសុ កប្បតិ
 រាជំ ត្រមសិ អម្ពារកំ ធានេ វន្ទាម តេ មយំ ។**
 បពិត្រមហារាជនេះមិនមែនធម៌ ទំនៀមមិនល្អមិនសមគួរឡើយ
 ព្រះអង្គជាស្តេចនៃយើងទៅហើយ ទ្រង់អើយយើងសូមបង្គំបាទា ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ធម្មោ** បានដល់ទំនៀមបូហេតុការណ៍ ។

បទថា **នេតំ អម្ពេសុ កប្បតិ** ដោយសេចក្តីថាការងាររបស់ព្រះអង្គនោះ រមែងមិនគួរ គឺមិនល្អ មិនសមគួរដល់អាត្មាទាំងពីរទេ ។

បទថា **ធានេ វន្ទាម តេ** ដោយសេចក្តីថា តាបសតាបសីទាំងពីរនោះ តាំងនៅក្នុងភេទបព្វជិត ទូលព្រះរាជាដូច្នេះ ព្រោះសេចក្តីសោកក្នុងបុត្រគ្របសង្កត់ និងព្រោះមិនមានមានៈ ។

ព្រះរាជាទ្រង់បានព្រះសណ្តាប់ដូច្នោះហើយ ទ្រង់ត្រេកអរដ៏ក្រៃលែង ទ្រង់គិតថា ឱ គួរអស្ចារ្យ សូម្បីត្រឹមតែពាក្យអាក្រក់របស់ឥសីទាំងពីរនេះ ក៏មិនមានចំពោះយើងដែលជាអ្នកប្រទូសរាយដ៏ខ្លាំងនេះ ត្រឡប់ជាលើកតម្កើងយើងទៀត ទើបទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះថា :

**ធម្មំ នេសាទ ភណ្ឌថំ កតា អបចិត្តិ តយា
 ចិតា ត្រមសិ អម្ពារកំ មាតា ត្រមសិ ធារិកេ ។**

ពូជអ្នកនេសាទមានឱវាទធម៌ ការវះបរិវេទិត្តល្អសុខុម
សូមលោកធ្វើជាបិតានៃខ្ញុំ បង្កំបរិកាមាតាខ្ញុំពិត ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **តយា** ដោយសេចក្តី
ថា កាលដែលជាមនុស្សៗ ក៏ពោលយ៉ាងនេះ ។

បទថា **មិតា** ជាដើម ដោយសេចក្តីថា បពិត្រ
លោកឪពុកទូលបណ្ឌិត ចាប់តាំងតែពីថ្ងៃនេះទៅ សូម
លោកតាំងនៅក្នុងឋានៈជាបិតារបស់ខ្ញុំ ។ បពិត្រម៉ែបរិកា
សូម្បីម៉ែ ក៏ចូរតាំងនៅក្នុងឋានៈជាមាតារបស់ខ្ញុំ រីឯខ្ញុំ ក៏
តាំងនៅក្នុងឋានៈជាសាមកុមារ បុត្ររបស់លោក ធ្វើកិច្ច
គ្រប់យ៉ាងមានលាងបាទាជាដើម សូមលោកទាំងពីរកុំ
កំណត់ខ្ញុំថាជាព្រះរាជា ចូរកំណត់ថាដូចសាមកុមារចុះ ។

តាបសទាំងពីរផ្តងអញ្ជូលីសំពះ កាលដែលនឹងទូល
អង្វរថា សូមថ្វាយព្រះពរមហាបពិត្រ ព្រះអង្គមិនមាន
កូនាទីដែលនឹងត្រូវធ្វើការងារដល់អាត្មាទាំងពីរឡើយ ។
ប៉ុន្តែសូមព្រះអង្គ ទ្រង់កាន់ចុងឈើច្រត់របស់អាត្មាភាព
ទាំងពីរ ហើយនាំទៅឱ្យដល់កូនសាមផងចុះ ទើបពោល

ពីរគាថា :

នមោ តេ កាសិវាជិត្ត **នមោ តេ កាសិវឌ្ឍន**
អព្វាធិន្តោ បគ្គណ្ណាម **យាវ សាមាណុបាយ ។**
តស្ស ធានេ សមជ្ជន្តា **មុខព្វ ភុជនស្សនំ**
សំសុម្ពុមាណា អគ្គានំ **កាលមាគមយាមសេ ។**

ខ្ញុំសូមបង្គំអង្គព្រះរាជា ទ្រង់ព្រះវិជ្ជាធានាដែនកាសិ
ទូលបង្គំប្រណម្យសូមទ្រង់ប្រណិ នាំយើងគតិដើម្បីជួបសាម ។
ទូលបង្គំទាំងពីរនឹងច្របាច់ជើង ចាប់ខ្លួនលើកឡើងស្នាបមុខស្នាបស្នាម
ហើយយើងនឹងត្រៀមដើម្បីស្លាប់តាម អុះឱកូនសាមមុខគួរគយគន់ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **យាវ សាមាណុបាយ**
ដោយសេចក្តីថា សូមទានព្រោស នាំអាត្មាទាំងពីរ ឱ្យបាន
ទៅដល់ទីដែលសាមកុមារនៅ ។

បទថា **ភុជនស្សនំ** ដោយសេចក្តីថា សាមកុមារ
ដ៏ល្អស្អាតគួរគយគន់ គឺមានរូបស្អាតគួរជ្រះថ្លា ។

បទថា **សំសុម្ពុមាណា** បានដល់ ច្របាច់ ។

បទថា **កាលមាគមយាមសេ** ដោយសេចក្តីថា

នឹងធ្វើ គឺនឹងដល់នូវកាលកិរិយា ។

កាលដែលបុគ្គលទាំងបីសន្តនាគ្នារហូតមកនេះ

ព្រះអាទិត្យក៏អស្តង្គត ។ លំដាប់នោះ ព្រះរាជាទ្រង់
ព្រះតម្រិះថា បើយើងនាំតាបសទាំងពីរ ទៅកាន់សំណាក់
នៃសុវណ្ណសាមក្នុងពេលឥឡូវនេះ ហឫទ័យរបស់តាបស
ទាំងពីរនឹងបែកធ្លាយ ព្រោះឃើញសុវណ្ណសាមនោះ
យើងក៏នឹងធ្លាក់នរក ក្នុងកាលដែលលោកទាំងបីធ្វើកាល-
កិរិយា ដោយប្រការដូច្នោះឯង ព្រោះហេតុនោះ យើងនឹង
មិនឱ្យតាបសតាបសទាំងពីរនេះទៅឡើយ ទ្រង់ព្រះតម្រិះ
ដូច្នោះហើយ ទើបត្រាស់នូវគាថា ៤ គាថា :

ព្រហ្មវាចាធម្មិកាភិណ្ឌំ អាកាសន្តំ ទិស្សតិ

យត្ថ សាមោ បាតោ សេតិ ចន្ទោវ បតិកោ ឆមា ។

សាមស្លាប់ហើយដេកដូចព្រះចន្ទធ្លាក់ លើផែនដីជាក់ក្នុងព្រៃស្រោងស្រះ
សុទ្ធសត្វសាហាវនៅពេញព្រៃនោះ ព្រៃធំស្រោងស្រះខ្ពស់កប់អាកាស ។

ព្រហ្មវាចាធម្មិកាភិណ្ឌំ អាកាសន្តំ ទិស្សតិ

យត្ថ សាមោ បាតោ សេតិ សុរិយោ បតិកោ ឆមា ។

សាមស្លាប់ហើយដេកដូចសុរិយាធ្លាក់ លើផែនដីជាក់ក្នុងព្រៃដីក្រាស់
សុទ្ធសត្វសាហាវច្រើនមិរដេរដាស ព្រៃខ្ពស់ខ្លាំងណាស់កប់អាកាស ។

ព្រហ្មវាចាធម្មិកាភិណ្ឌំ អាកាសន្តំ ទិស្សតិ

យត្ថ សាមោ បាតោ សេតិ បំសុនា បរិកុណ្ឌិតោ ។

សាមស្លាប់ហើយដេកប្រឡាក់អាចម៍ដី បីតនៅក្នុងព្រៃខ្ពស់អស្ចារ្យ
សុទ្ធសត្វសាហាវពេញព្រៃនោះណា កប់អាកាសព្រៃខ្ពស់ពន្លឹក ។

ព្រហ្មវាចាធម្មិកាភិណ្ឌំ អាកាសន្តំ ទិស្សតិ

យត្ថ សាមោ បាតោ សេតិ ឥវេវ វសចស្សមេ ។

សាមស្លាប់ហើយដេកនៅក្នុងព្រៃក្រាស់ ខ្ពស់កប់អាកាសពេញដោយពាឡម្រឹក
សូមអ្នកទាំងពីរស្លាប់ហើយរលឹក គិតនឹកថានៅអាស្រមនេះហើយ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ព្រហ្ម** បានដល់ខ្ពស់ដ៏
ក្រៃលែង ។

បទថា **អាកាសន្តំ** ដោយសេចក្តីថា ព្រៃនោះឯង
បានដឹងគ្នាមកថា ហាក់ដូចជាដល់ទីបំផុតនៃអាកាស (ខ្ពស់
កប់អាកាស) ។

បទថា **ឆមា** បានដល់លើផែនដី គឺប្រិចពី ។ បាថៈ
ថា **ឆមំ** ដូច្នោះក៏មាន ដោយសេចក្តីថា ដូចធ្លាក់ចុះលើ

ផែនដី ។

បទថា **បរិក្ខុណ្ឌិតោ** ដោយសេចក្តីថា ប្រឡាក់
ប្រឡូស ។

លំដាប់នោះ តាបសតាបសីទាំងពីរបានពោលគាថា
ដើម្បីនឹងសម្តែងថា ខ្លួនមិនខ្លាចពាឡម្រឹកទាំងឡាយ :

**យទិ ភត្ត សហស្សរាជិ សតានិ នហុតានិ ប
នេវម្ពរាភំ ភយំ កោចិ វនេ វារឡេសុ វិជ្ជតិ ។**

ទោះជាទីនោះមានសុទ្ធពាឡម្រឹក រយពាន់គត្រឹកសន្លឹកម៉ឺនក្តី
បន្តិចបន្តួចក៏យើងឥតភ័យ ពាឡម្រឹកក្នុងព្រៃយើងមិនភ័យឡើយ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **កោចិ** ដោយសេចក្តី
ថា ក្នុងព្រៃនេះ សូម្បីជាប្រទេសគឺកន្លែងណាមួយក៏
ដោយ ក៏អាត្មាទាំងពីរមិនមានការភ័យខ្លាច ក្នុងពួក
ពាឡម្រឹកទាំងឡាយឡើយ ។

លំដាប់នោះ ព្រះរាជាកាលដែលមិនអាចហាម
ឥសីទាំងពីរនោះបាន ទ្រង់ក៏ដឹកដៃនាំទៅកាន់ទីដែល
សុវណ្ណសាមជ្ឈលដេកនៅ ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលទ្រង់ប្រកាសនូវ

សេចក្តីនោះ ទើបត្រាស់ថា :

**ភតោ អន្លាណមាណយ ភាសិរាជំ ព្រហ្មាវនេ
ហត្ថេ គហេត្វា បក្កាមិ យត្ត សាមេវ ហតោ អេហុ ។**

ត្រានោះ ព្រះរាជាដ៏ជាធំ ក្នុងដែនកាសិ ដឹកដៃ
នាំជនខ្លាក់ទាំងពីរ ទៅក្នុងព្រៃធំ សុវណ្ណសាមត្រូវស្លាប់
ក្នុងទីណា ទ្រង់ក៏នាំទៅទីនោះ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ភតោ** ប្រែថា ក្នុង
កាលនោះ ។

បទថា **អន្លាណំ** បានដល់ ឥសីទាំងពីរជាមនុស្ស
ភ្នែកងងឹត ។

បទថា **អេហុ** ប្រែថា បានប្រព្រឹត្តទៅហើយ ។

បទថា **យត្ត** ដោយសេចក្តីថា ព្រះបាទកាសិ ទ្រង់
នាំឥសីទាំងពីរ ទៅក្នុងទីដែលសុវណ្ណសាមដេកនៅ ។

ត្រាកាលដែលព្រះរាជាទ្រង់នាំទៅហើយ ប្រថាប់
ឈរក្នុងទីជិតសុវណ្ណសាម រួចហើយទ្រង់ត្រាស់ថា : នេះ

គឺបុត្ររបស់អ្នកជាម្ចាស់ទាំងពីរ ។ លំដាប់នោះ តាបស
ដែលជាបិតារបស់ព្រះពោធិសត្វ ទ្រសីសៈព្រះពោធិសត្វ
ដាក់លើភ្នៅ រីឯតបស្សិនីដែលជាមាតាកំលើកជើងព្រះ-
ពោធិសត្វដាក់លើភ្នៅរបស់ខ្លួន អង្គុយយំរៀបរាប់ ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលទ្រង់ប្រកាសនូវសេចក្តី
នោះ ទើបត្រាស់នូវព្រះគាថា មានជាអាទិ៍ថា :

ទិស្វាន បតិភី សាមី បុត្តកំ បំសុកុណ្ណិភី
អបវិទ្ឋំ ព្រហ្មវេញ្ញ បន្ទុំវ បតិភី ឆមា ។

តាបសតាបសីទាំងពីរ ឃើញ (គឺជីង) នូវសាមជា
បុត្រដួលប្រឡាក់ប្រឡូសដោយធ្វូលីដី ដែលត្រូវគេបោះ-
បង់ចោលក្នុងព្រៃធំ ហាក់ដូចជាព្រះចន្ទដែលធ្លាក់មកលើ
ប្រីថពី ។

ទិស្វាន បតិភី សាមី បុត្តកំ បំសុកុណ្ណិភី
អបវិទ្ឋំ ព្រហ្មវេញ្ញ សុរិយំវ បតិភី ឆមា ។

បានឃើញ (គឺជីង) នូវសាមជា បុត្រដួលប្រឡាក់
ប្រឡូសដោយធ្វូលីដី ដែលត្រូវគេបោះបង់ចោលក្នុងព្រៃធំ

ដូចជាព្រះអាទិត្យដែលធ្លាក់មកលើប្រីថពី ។

ទិស្វាន បតិភី សាមី បុត្តកំ បំសុកុណ្ណិភី
អបវិទ្ឋំ ព្រហ្មវេញ្ញ កល្យាណំ បរិទេវយុំ ។

ឃើញ (គឺជីង) នូវសាមជាបុត្រដួលប្រឡាក់ប្រឡូស
ដោយធ្វូលីដី ដែលត្រូវគេបោះបង់ចោលក្នុងព្រៃ ក៏យំ
រៀបរាប់គួរឱ្យអាណិត ។

ទិស្វាន បតិភី សាមី បុត្តកំ បំសុកុណ្ណិភី
ពារហា បគ្គយ្ហ បក្កុន្តំ អធម្មោ កិរ កោ ឥតិ ។

ឃើញ (គឺជីង) នូវសាមជាបុត្រដួលប្រឡាក់ប្រឡូស
ដោយធ្វូលីដី ហើយផ្អែមដើមដៃយំទង្វឹះខ្សឹកខ្សួលថា ហៃ
បាដ៍ចម្រើន ការស្លាប់នេះមានសភាពមិនគួរទេ ។

ពារទ្ឋំ ខោ ភ្នំ បមត្តោសិ សាម កល្យាណនស្សន
យោ អន្ទេវខ្ពតេ កាលេ ន កិព្វិបតិភាសសិ ។

ឱបាសាមអើយ អ្នកមានរូបល្អគួរឱ្យគយគន់ បាងឯង
ជាមនុស្សស្រវឹងខ្លាំង បានជាក្នុងកាលដែលដល់នូវមរណៈ
ថ្ងៃនេះ អ្នកឥតនិយាយរកយើងបន្តិចបន្តួចសោះ ។

ពាន្ត្រំ ខោ ភ្នំ បដិស្តោសិ សាម កល្យាណទស្សន
យោ អង្វេវច្ឆតេ កាលេ ន កិព្វិមភិកាសសិ ។

ឱបាសាមអើយ អ្នកមានរូបល្អគួរឱ្យគយគន់ បាងង
ជាមនុស្ស ភ្លើតភ្លើនខ្លាំង បានជាក្នុងកាលដែលដល់នូវមរណៈ
មរណៈថ្ងៃនេះ អ្នកឥតនិយាយរកយើងបន្តិចបន្តួចសោះ ។

ពាន្ត្រំ ខោ ភ្នំ បកុន្នោសិ សាម កល្យាណទស្សន
យោ អង្វេវច្ឆតេ កាលេ ន កិព្វិមភិកាសសិ ។

ឱបាសាមអើយ អ្នកមានរូបល្អគួរឱ្យគយគន់ បាងង
ខឹងខ្លាំង បានជាក្នុងកាលដែលដល់នូវមរណៈថ្ងៃនេះ អ្នក
ឥតនិយាយរកយើង បន្តិចបន្តួចសោះ ។

ពាន្ត្រំ ខោ ភ្នំ បសុត្តោសិ សាម កល្យាណទស្សន
យោ អង្វេវច្ឆតេ កាលេ ន កិព្វិមភិកាសសិ ។

ឱបាសាមអើយ អ្នកមានរូបល្អគួរឱ្យគយគន់ បាងង
ដេកលក់ស៊ប់ បានជាក្នុងកាលដែលដល់នូវមរណៈថ្ងៃនេះ
អ្នកឥតនិយាយរកយើង បន្តិចបន្តួចសោះ ។

ពាន្ត្រំ ខោ ភ្នំ វិមនោសិ សាម កល្យាណទស្សន

យោ អង្វេវច្ឆតេ កាលេ ន កិព្វិមភិកាសសិ ។

ឱបាសាមអើយ អ្នកមានរូបល្អគួរឱ្យគយគន់ បាងង
ជាបុគ្គលតូចចិត្តខ្លាំង បានជាក្នុងកាលដែលដល់នូវមរណៈ
ថ្ងៃនេះ បាងងឥតនិយាយរកយើង បន្តិចបន្តួចសោះ ។

ជជំ វលិនំ បំសុគតំ កោទានិ សន្និបេស្សតិ
សាមោ អយំ កាលកតោ អន្លានំ បរិចារិកោ ។

ឥឡូវនេះ នរណានឹងរៀបចំជជា ជំសៅហ្មង
ប្រឡាក់ប្រឡូសដោយធូលីដី ព្រោះសាមដែលជាអ្នកបម្រើ
មនុស្សងងឹតយើងនេះ ធ្វើមរណកាលហើយ ។

កោ នោ សម្មជ្ឈនាទាយ សម្មជ្ជិស្សតិ អស្សមំ
សាមោ អយំ កាលកតោ អន្លានំ បរិចារិកោ ។

ឥឡូវនេះ នរណានឹងកាន់អំពោស ពោសអាស្រម
ដើម្បីយើង ព្រោះសាមដែលជាអ្នកបម្រើមនុស្សងងឹត
យើងនេះ ធ្វើមរណកាលហើយ ។

កោទានិ ន្ទាបយិស្សតិ សីតេនុទេណ្ឌានកេន ច
សាមោ អយំ កាលកតោ អន្លានំ បរិចារិកោ ។

ឥឡូវនេះ នរណានឹងផ្អែកទឹកយើង ដោយទឹក ត្រជាក់ ទឹកក្តៅ ព្រោះសាមដែលជាអ្នកបម្រើមនុស្សងងឹត យើងនេះ ធ្វើមរណកាលហើយ ។

**កោណនិ កោជយិស្សតិ វនមូលដលានិ ច
សាមោ អយំ កាលកតោ អន្លានំ បរិចារិកោ ។**

ឥឡូវនេះ នរណានឹងឱ្យយើងបរិភោគ មើមឈើ ផ្លែឈើ ព្រោះសាមដែលជាអ្នកបម្រើមនុស្សងងឹតយើង នេះ ធ្វើមរណកាលហើយ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **អបវិទ្ធិ** ដោយសេចក្តី ថា ទុកចោលយ៉ាងអត់ប្រយោជន៍ ។

បទថា **អធម្មោ ភិរ កោ ឥតិ** ដោយសេចក្តីថា បានឮថា ភាពអយុត្តិធម៌កំពុងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលោកនេះ ក្នុងថ្ងៃនេះឯង ។

បទថា **មត្តោ** ដោយសេចក្តីថា ស្រវឹង គឺដល់នូវ សេចក្តីប្រមាទ ដូចជីកស្រាខ្លាំង ។ គឺតាបសតាបសី និយាយរើរវាយ ដោយប្រការផ្សេង ៗ ។

បទថា **ជំជំ** បានដល់ជដារបស់យើងទាំងពីរដែល សៅហ្មង ។

បទថា **បំសុគតំ** ដោយសេចក្តីថា ប្រឡាក់ប្រឡូស ដោយធ្នូលីដីក្នុងវេលាណា ។

បទថា **កោណនិ** ដោយសេចក្តីថា ឥឡូវនេះនរណា នឹងរៀបចំជដានោះឱ្យត្រង់ គឺធ្វើឱ្យស្អាត គឺធ្វើឱ្យត្រង់ក្នុង វេលានោះ ។

លំដាប់នោះ តបស្សិនិជាមាតានៃព្រះពោធិសត្វ កំពុងតែយំសោករៀបរាប់ដ៏ខ្លាំងក្លានោះ បានយកដៃលូក ទៅស្នាបទ្រូងរបស់ព្រះពោធិសត្វ ពិចារណានូវកម្តៅ គិត ថា កម្តៅភ្លើងធាតុនៃបុត្ររបស់យើង កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ នៅឡើយ បុត្រយើងសន្លប់ដោយកម្លាំងថ្នាំពិស ដូច្នោះ យើងនឹងធ្វើនូវសច្ចកិរិយាដល់បុត្ររបស់យើង ដើម្បីដក នូវពិសចេញ គិតដូច្នោះហើយ ក៏បានធ្វើនូវសច្ចកិរិយា ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលទ្រង់ប្រកាសនូវសេចក្តី នោះ ទើបត្រាស់ថា :

**ទិស្វាន បតិភី សាមី បុត្តកំ បំសុកុណ្ណិកំ
អដ្ឋិតា បុត្តសោកេន មាតា សច្ចំ អតាសថ ។**

មាតាឃើញ (គឺដឹង) ថាសាមជាបុត្រ ដួលប្រឡាក់
ប្រឡូសដោយធ្នូលីដី ត្រូវសេចក្តីសោកចំពោះបុត្របៀត-
បៀនហើយ បានពោលនូវពាក្យសច្ចៈថា :

**យេន សច្ចេនយំ សាមោ ធម្មចារី បុរេ អហុ
ឯតេន សច្ចេនជ្វេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។**

ក្នុងកាលមុន សាមនេះជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ ដោយ
សច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ដោយ
ការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

**យេន សច្ចេនយំ សាមោ ព្រហ្មចារី បុរេ អហុ
ឯតេន សច្ចេនជ្វេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។**

ក្នុងកាលមុន សាមនេះជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរ
ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ
ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

**យេន សច្ចេនយំ សាមោ សច្ចេនាទី បុរេ អហុ
ឯតេន សច្ចេនជ្វេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។**

ក្នុងកាលមុន សាមនេះជាអ្នកពោលនូវពាក្យពិត
(មាននូវសច្ចៈវាចា) ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម
សាបរលាបទៅ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

**យេន សច្ចេនយំ សាមោ មាតាបេតិកេន អហុ
ឯតេន សច្ចេនជ្វេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។**

សាមនេះ ជាអ្នកចិញ្ចឹមនូវមាតាបិតា ដោយសច្ចៈ
ណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ដោយការ
ពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

**យេន សច្ចេនយំ សាមោ កុលេ ជេដ្ឋាបចារិកោ
ឯតេន សច្ចេនជ្វេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។**

សាមនេះ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តកោតក្រែង នូវបុគ្គលជាធំ
ក្នុងត្រកូល ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាប
រលាបទៅ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យេន សច្ចេនយំ សាមោ ធាណា បិយតោ មម
ឯតេន សច្ចេន វិសំ សាមស្ស ហព្ពុតុ ។

សាមនេះជាទីស្រឡាញ់ ដោយវិសេសរបស់ខ្ញុំ
ជាងជីវិត ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាប-
រលាបទៅ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យំ កិណ្ឌិតិ កតំ បុព្ពំ មយ្ហុព្ពេន បិតុច្ច តេ
សព្វេន តេន កុសលេន វិសំ សាមស្ស ហព្ពុតុ ។

បុណ្យឯណានីមួយ ដែលខ្ញុំផង ដែលបិតារបស់អ្នក
ផង បានធ្វើហើយ ដោយកុសលទាំងអស់នោះ សូមឱ្យ
ពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា យេន សច្ចេន បាន
ដល់ ដោយសេចក្តីពិតណា គឺដោយសភាវៈណា ។

បទថា ធម្មចារី បានដល់ អ្នកប្រព្រឹត្តធម៌គឺកុសល-
កម្មបថ ១០ ។

បទថា សច្ចេនាទិ ដោយសេចក្តីថា មិនពោល
មុសាវាទ សូម្បីដោយការសើចលេង ។

បទថា មាតាបេតិកោ ដោយសេចក្តីថា ជាអ្នក
មិនខ្ជិល ចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាមាតាបិតាទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ។

បទថា កុលេ ជេដ្ឋាបចាយិកោ ដោយសេចក្តីថា
ជាអ្នកធ្វើនូវសក្តារបូជា ដល់បិតាជាដើម ដែលជាអ្នក
ចម្រើនជាទីបំផុត ។

កាលមាតាធ្វើនូវសច្ចកិរិយាទាំងអស់ ៧ គាថា
យ៉ាងនេះហើយ សាមបណ្ឌិតក៏ប្រែខ្លួនត្រឡប់ ហើយ
ស្ងៀមយឺតទៅទៀតទៅ ។ លំដាប់នោះ បិតាគិតថា កូន
របស់យើង នៅមានជីវិត យើងនឹងធ្វើសច្ចកិរិយាខ្លះ ទើប
បានធ្វើសច្ចកិរិយាយ៉ាងនោះ ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាសនូវ
សេចក្តីនោះ ទើបត្រាស់ថា :

ទិស្វាន បតិសំ សាមំ បុត្តកំ បំសុកុណ្ឌិតំ
អន្តិកោ បុត្តសោកេន បិតា សច្ចំ អភាសនំ ។

បិតាឃើញ (គឺដឹង) ថាសាមជាបុត្រ ដួលប្រឡាក់
ប្រឡូសដោយធូលីដី ត្រូវសេចក្តីសោកចំពោះបុត្របៀត-

បៀតបៀនហើយ បានពោលនូវពាក្យសច្ចៈថា :

យេន សច្ចេនយំ សារមោ ធម្មចារី បុរេ អេហុ
ឯតេន សច្ចេនជ្វេន វិសំ សាមស្ស ហន្ត្តតុ ។

ក្នុងកាលមុន សាមនេះជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ ដោយ
សច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ដោយ
ការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យេន សច្ចេនយំ សារមោ ព្រហ្មចារី បុរេ អេហុ
ឯតេន សច្ចេនជ្វេន វិសំ សាមស្ស ហន្ត្តតុ ។

ក្នុងកាលមុន សាមនេះជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរ
ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ
ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យេន សច្ចេនយំ សារមោ សច្ចេនាធិ បុរេ អេហុ
ឯតេន សច្ចេនជ្វេន វិសំ សាមស្ស ហន្ត្តតុ ។

ក្នុងកាលមុន សាមនេះជាអ្នកពោលនូវពាក្យពិត
(មាននូវសច្ចៈវាចា) ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម
សាបរលាបទៅ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យេន សច្ចេនយំ សារមោ មាតាបេតិករោ អេហុ
ឯតេន សច្ចេនជ្វេន វិសំ សាមស្ស ហន្ត្តតុ ។

សាមនេះ ជាអ្នកចិញ្ចឹមនូវមាតាបិតា ដោយសច្ចៈ
ណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ដោយការ
ពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យេន សច្ចេនយំ សារមោ កុលេ ជេដ្ឋាបចាយិកោ
ឯតេន សច្ចេនជ្វេន វិសំ សាមស្ស ហន្ត្តតុ ។

សាមនេះ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តកោតក្រែង នូវបុគ្គលជាធំ
ក្នុងត្រកូល ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាប
រលាបទៅ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យេន សច្ចេនយំ សារមោ ធាណា បិយតរោ មម
ឯតេន សច្ចេនជ្វេន វិសំ សាមស្ស ហន្ត្តតុ ។

សាមនេះជាទីស្រឡាញ់ ដោយរិសេសរបស់ខ្ញុំ
ជាងជីវិត ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាប
រលាបទៅ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យំ ភិណ្ឌិតិ កតំ បុព្វំ មយ្ហពោរោ មាតុច្ច តេ

សព្វេន តេន កុសលេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។

បុណ្យឯណានីមួយ ដែលខ្ញុំផង ដែលមាតារបស់ អ្នកផង បានធ្វើហើយ ដោយកុសលទាំងអស់នោះ សូមឱ្យ ពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ។

កាលដែលបិតាធ្វើសច្ចកិរិយាយ៉ាងនេះ ព្រះពោធិ- សត្វ ក៏ប្រែខ្លួនត្រឡប់មកម្ខាងវិញទៀត ហើយក៏ស្ងៀម ឈឹងដូចមុនដែរ ។

លំដាប់នោះ ទេពធីតា ព្រះនាម ពសុន្តរី បានធ្វើ នូវសច្ចកិរិយា លំដាប់ទី ៣ ដល់ព្រះមហាសត្វដែរ ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាសនូវ សេចក្តីនោះ ទើបត្រាស់ថា :

សា ខេត្តា អន្តរេហិតា បព្វតេ គន្ធមាននេ
សាមស្ស អនុកម្មាយ ឥមំ សច្ចំ អភាសនំ ។

ទេវតានោះ បាត់អំពីភ្នំគន្ធមាទន៍ បានពោលនូវ ពាក្យសច្ចៈនេះ ដោយសេចក្តីអនុគ្រោះដល់សាមថា :

បព្វត្សារហំ គន្ធមាននេ ចិរិ រត្តំ និវាសិនី

ន មេ បិយតរោ កោចិ អញ្ញោ សាមេន វិជ្ជតិ

ឯតេន សច្ចេច្នេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។

ខ្ញុំនៅអាស្រ័យលើភ្នំគន្ធមាទន៍ អស់កាលជាយូរ អង្វែងហើយ ឥតមាននរណាដទៃ ដែលជាទីស្រឡាញ់ ដោយវិសេសរបស់ខ្ញុំជាងសាមទេ ដោយការពោលនូវ ពាក្យសច្ចៈនោះ សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ។

សព្វេ វណ គន្ធមយា បព្វតេ គន្ធមាននេ
ឯតេន សច្ចេច្នេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។

នៅភ្នំគន្ធមាទន៍ ព្រៃព្រឹក្សាទាំងឡាយ សុទ្ធសឹង មានក្លិនក្រអូប ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ សូម ឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា បព្វត្សារហំ កាត់បទ ជា បព្វតេ អហំ ដោយសេចក្តីថា ខ្ញុំនៅអាស្រ័យលើភ្នំ គន្ធមាទន៍ ។

បទថា គន្ធមយា បានដល់ សុទ្ធហើយទៅដោយ ដើមឈើដែលមានក្លិនក្រអូប ។ នៅនឹងភ្នំនោះ មិនមាន

ដើមឈើអ្វី ដែលមិនមានក្លិនក្រអូបឡើយ ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ត្រាស់ជាបន្តទៀតថា :

**តេសំ លាវលយ្យមាណនំ ពហុំ កាវុញ្ញសព្វិតំ
ខិប្ប សាមោ សមុដ្ឋានិ យុវា កល្យាណនស្សនោ។**

កាលបើជនទាំងនោះ កំពុងចរចារៀបរាប់នូវពាក្យ
ប្រកបដោយសេចក្តីករុណា មានប្រមាណច្រើន សាមជា
មនុស្សកំលោះ មានរូបល្អ គួរឱ្យគយគន់ ក៏ក្រោកឡើង
ភ្លាម ។

ក្នុងបណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **តេសំ** ដោយ
សេចក្តីថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលដែលឥសីទាំងពីរ
នោះ ពោលរៀបរាប់ ជារឿយៗ នោះឯង សាមបណ្ឌិត
បានក្រោកឡើងយ៉ាងលឿន ។ ក្នុងកាលដែលទេពធីតាធ្វើ
សច្ចកិរិយា ចប់ហើយ ការឈឺចុកចាប់របស់សាមបណ្ឌិត
នោះ បានវិនាសបាត់អស់ទៅ ដូចទឹកធ្លាក់ចេញពីស្លឹកឈូក
ដូច្នោះឯង ទាំងដែលមិនប្រាកដស្នាមរូសដែលត្រូវបាញ់
ថា បាញ់ត្រូវត្រង់នេះ ឬត្រង់ណានោះឡើយ ។

សេចក្តីអស្ចារ្យទាំងពួងគឺ ព្រះពោធិសត្វវិនាសបាត់
នូវរោគ តាបសតាបសីដែលជាមាតាបិតាបានភ្នែកភ្លឺ
ត្រឡប់មកជាប្រក្រតីវិញ ពន្លឺព្រះសុរិយាក៏ប្រាកដឡើង
និងអ្នកទាំង ៤ នោះ ក៏បានប្រាកដនៅនឹងទីអាស្រមបាន
ក្នុងខណៈជាមួយគ្នាតែម្តង ។ មាតាបិតាមានភ្នែកល្អជា
ប្រក្រតីវិញហើយ ក៏ត្រេកអរដ៏ក្រៃលែងថា : កូនសាម
វិនាសបាត់នូវរោគហើយ ។ លំដាប់នោះ សាមបណ្ឌិតបាន
ពោលដល់អ្នកទាំងនោះ ដោយគាថាថា :

**សាមោហមស្មិ ភន្នំ ចោ សោត្តិនាម្មិ សមុដ្ឋិតោ
មា ពាឡុំ មរិទេវេច មល្លនាភិវេច មំ ។**

ខ្ញុំឈ្មោះសាម សេចក្តីចម្រើនចូរមានដល់លោក
ទាំងឡាយ ខ្ញុំក្រោកឡើងហើយដោយស្មស្តិ សូមលោក
ទាំងឡាយកុំខ្សឹកខ្សួលខ្លាំងឡើយ សូមលោកទាំងឡាយ
ចរចាចំពោះខ្ញុំ ដោយពាក្យពិរោះ ។

លំដាប់នោះ ព្រះពោធិសត្វបែរទៅព្រះរាជា កាល
ដែលនឹងទូលបដិសណ្ឋារៈ ទើបពោលគាថាទាំងនេះថា :

ស្វាគតន្ត្រ មហារាជ អថេរ តេ អនុរាគតិ
ឥស្សរោសិ អនុប្បត្តោ យំ ឥធន្តិ បវេទនយ ។

បពិត្រមហារាជ ព្រះរាជដំណើររបស់ព្រះអង្គមក
ល្អហើយ ទ្រង់យាងមកមិនអាក្រក់ទេ ព្រះអង្គជាធំទ្រង់
យាងមកដល់ហើយ វត្តណាមាននៅក្នុងទីនេះ សូម
ព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបចុះ ។

ឥន្ទុកានិ មិយារាសានិ មនុកេកាសមារិយោ
ធនានិ ខុទ្ទកប្បានិ តុព្វា រាជ វរំ វរំ ។

បពិត្រមហារាជ ផលាផល មានផ្ទៃទន្លាប់ មាក់ប៉ែន
ស្រគំ សឹងមានរសផ្ទៃមដូចទឹកឃ្មុំ ទូលបង្គំជាខ្ញុំប្រមូល
មកទុកក្នុងទីជាមួយគ្នា សូមទ្រង់សោយនូវផលាផលដែល
មានរសឆ្ងាញ់ ៗ ។

អត្ថិ មេ ធានិយំ សីតំ អរាតតំ គិរិគព្ពរា
តតោ មិវ មហារាជ សមេ ភ្នំ អតិកខុសិ ។

បពិត្រមហារាជ ទឹកសម្រាប់សោយដ៏ត្រជាក់ ទូល
ព្រះបង្គំជាខ្ញុំបាននាំមកអំពីជ្រោះភ្នំ ប្រសិនបើព្រះអង្គមាន

សេចក្តីត្រូវការ សូមទ្រង់ដងអំពីនោះ សោយចុះ ។
ចំណែកព្រះរាជាទតព្រះនេត្រឃើញអស្ចារ្យដូច្នោះ

ទើបត្រាស់ថា :
សម្មយ្ហាមិ បម្មយ្ហាមិ សព្វា មុយ្ហន្តិ មេ ទិសា
មេតន្តំ សាមមន្តក្ខី កោ នុ ភ្នំ សាម ជីវសិ ។

ខ្ញុំវង្វេងភាន់ភាំងស្មារតី ងងឹតងងល់ សព្វទិសានុ-
ទិស ព្រោះបានឃើញសាមនោះធ្វើមរណកាលហើយ
ម្ចាស់សាម អ្នកដូចម្តេច ក៏រស់ឡើងវិញ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា មេតំ ដោយសេចក្តីថា
បានឃើញសាមបណ្ឌិត ធ្វើកាលកិរិយាហើយ ។

បទថា កោ នុ ភ្នំ ដោយសេចក្តីថា ព្រះរាជា
ត្រាស់សួរថា អ្នកត្រឡប់រស់ឡើងវិញ បានដូចម្តេចហ្ន៎ ។

ចំណែកសាមបណ្ឌិតគិតថា ព្រះរាជាទ្រង់កំណត់
យើង ថាស្លាប់ហើយ យើងនឹងប្រកាសសេចក្តីដែលយើង
នៅមិនទាន់ស្លាប់ ដល់ព្រះអង្គ ទើបទូលថា :

អមិ ជីវំ មហារាជ មុរិសំ គាឡ្ហវេទនំ

ឧបនីតមនសឧប្បវ័ន្តំ មញ្ញតេ មតំ ។

បពិត្រមហារាជ សត្វលោកតែងសំគាល់នូវបុរស ដែលមានវេទនាធ្ងន់ តែនៅរស់ ឬមានសេចក្តីត្រិះរិះនៃ ចិត្តធ្លាក់ចុះកាន់ភវង្គ ដែលនៅរស់ ថាស្លាប់ហើយ ។

**អមិ ជីវំ មហារាជ មុនិសំ គាណ្ណុវេទនំ
តំ និរោធគតំ សន្តំ ជីវន្តំ មញ្ញតេ មតំ ។**

បពិត្រមហារាជ ម្យ៉ាងទៀត សត្វលោក តែង សំគាល់នូវបុរសដែលមានវេទនាធ្ងន់ ដល់នូវការរលត់ឈឺង ស្រប់ស្រៀម ប៉ុន្តែនៅរស់ ថាស្លាប់ហើយ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **អមិ ជីវំ** បានដល់ នៅរស់ពិត ៗ ។

បទថា **ឧបនីតមនសឧប្បវ័ន្តំ** បានដល់ មានវារចិត្ត ធ្លាក់ចុះកាន់ភវង្គ ។

បទថា **ជីវន្តំ** ប្រែថា នៅមានជីវិតរស់ពិត ៗ ។

បទថា **មញ្ញតេ** ដោយសេចក្តីថា លោកនេះរមែង សំគាល់ថា បុគ្គលនេះ ស្លាប់ហើយ ។

បទថា **និរោធគតំ** ដោយសេចក្តីថា សាមបណ្ឌិត ពោលថា លោករមែងសំគាល់បុគ្គលដែលមានជីវិត មាន អស្សាសប្បស្សាសៈដល់នូវការរលត់ រម្ងាប់ហើយ ដូចជា ខ្ញុំនេះឯង ថាស្លាប់ហើយ យ៉ាងនេះ ។

ក៏កាលដែលទូលយ៉ាងនេះហើយ ព្រះពោធិសត្វ បំណងនឹងប្រកបព្រះរាជាទុកក្នុងប្រយោជន៍ បានពោល នូវព្រះគាថា ២ គាថា សម្តែងនូវព្រះធម៌ :

**យោ មាតរំ មិតរំ វា មធូរា ធម្មេន ធាសតិ
នេវាមិ នំ តិកិច្ចន្តិ មាតាបេតិករំ នរំ ។**

បុគ្គលណា តែងចិញ្ចឹមនូវមាតា និងបិតា ប្រកប ដោយធម៌ ទេវតាទាំងឡាយ តែងរក្សានូវបុគ្គលអ្នកចិញ្ចឹម នូវមាតាបិតានោះ ។

**យោ មាតរំ មិតរំ វា មធូរា ធម្មេន ធាសតិ
តេឆេវ នំ មសំសន្តិ មេច្ចុ សគ្គេ មមោទតិ ។**

បុគ្គលណា តែងចិញ្ចឹមនូវមាតា និងបិតា ប្រកប ដោយធម៌ បណ្ឌិតទាំងឡាយក្នុងលោកនេះឯង តែង

សរសើរនូវបុគ្គលនោះ លុះលះលោកនេះទៅហើយ រមែង
រីករាយក្នុងស្ថានសួគ៌ ។

ព្រះរាជា បានស្តាប់នូវពាក្យនោះហើយ ទ្រង់ព្រះ
តម្រិះថា គួរអស្ចារ្យណាស់ហ្ន៎ សូម្បីទេវតាទាំងឡាយ ក៏
មកព្យាបាលរោគ ដែលកើតឡើងដល់បុគ្គលអ្នកចិញ្ចឹម
បីបាច់ថែរក្សាមាតាបិតាដែរ សាមបណ្ឌិតនោះ ប្រសើរ
រុងរឿងដ៏ក្រៃលែង ។ ទ្រង់ព្រះតម្រិះដូច្នោះហើយ ក៏ផ្តង
អញ្ជូលីក្រាស់ថា :

**ឯស ភិយ្យោ បបុយ្យាមិ សព្វា បុយ្យន្តិ មេ និសា
សរណំ សាម គច្ឆាមិ ត្វល្អ មេ សរណំ ភវ ។**

ខ្ញុំរង្វេងដ៏ក្រៃលែង ភាន់ភាំងស្មារតី ងងឹតងងល់
សព្វទិសានុទិស ម្ចាស់សាម ខ្ញុំសូមយកអ្នកជាទីពឹងទីរលឹក
របស់ខ្ញុំ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា ភិយ្យោ ដោយសេចក្តី
ថា ព្រោះបានធ្វើខុស ដល់សាម ដែលជាបុគ្គលអ្នកមាន
សីលបរិសុទ្ធ សម្បូណ៌ដោយគុណធម៌ ដូច្នោះ ខ្ញុំទើប

រង្វេងដ៏ក្រៃលែង ។

បទថា ត្វល្អ មេ សរណំ ភវ ដោយសេចក្តីថា
ខ្ញុំសូមដល់អ្នកជាសរណៈ និងសូមអ្នកជាសរណៈគឺចូរជា
ទីពឹងរបស់ខ្ញុំឱ្យបានទៅកាន់ទេវលោក ។

លំដាប់នោះ ព្រះពោធិសត្វបានទូលព្រះរាជាថា :
បពិត្រមហារាជ បើព្រះអង្គមានព្រះបំណងទៅកាន់ទេវ-
លោក មានព្រះបំណងបរិភោគនូវទិព្វសម្បត្តិដ៏ធំ ចូរទ្រង់
ប្រព្រឹត្តក្នុងទសពិធរាជធម៌ចុះ កាលដែលនឹងថ្វាយឱវាទ
ដល់ព្រះរាជា ទើបបានពោលនូវគាថា ដែលប្រកបដោយ
ទសពិធរាជធម៌ថា :

**ធម្មល្អាវ មហារាជ មាតាបិតុសុ ខត្តិយ
ឥធម ធម្មំ ចរិត្វាន រាជ សក្កំ គមិស្សសិ ។**

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌
ចំពោះមាតានិងបិតា បពិត្រព្រះរាជា លុះព្រះអង្គបាន
ប្រព្រឹត្តធម៌ក្នុងលោកនេះហើយ នឹងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ។

**ធម្មត្ថារ មហារាជ បុគ្គលានេសុ ខត្តិយ
ឥធម ធម្មំ ចរិត្យាន រាជ សក្កំ គមិស្សសិ ។**

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌
ចំពោះបុត្រនិងភរិយា បពិត្រព្រះរាជា លុះព្រះអង្គបាន
ប្រព្រឹត្តធម៌ក្នុងលោកនេះហើយ នឹងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ។

**ធម្មត្ថារ មហារាជ វិគ្គាមច្ចេសុ ខត្តិយ
ឥធម ធម្មំ ចរិត្យាន រាជ សក្កំ គមិស្សសិ ។**

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌
ចំពោះមិត្តនិងអាមាត្យទាំងឡាយ បពិត្រព្រះរាជា លុះ
ព្រះអង្គបានប្រព្រឹត្តធម៌ក្នុងលោកនេះហើយ នឹងទៅកាន់
ស្ថានសួគ៌ ។

**ធម្មត្ថារ មហារាជ វាហនេសុ ពលេសុ ច
ឥធម ធម្មំ ចរិត្យាន រាជ សក្កំ គមិស្សសិ ។**

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌
ចំពោះសត្វពាហនៈនិងពល បពិត្រព្រះរាជា លុះព្រះអង្គ

បានប្រព្រឹត្តធម៌ក្នុងលោកនេះហើយ នឹងទៅកាន់ស្ថាន
សួគ៌ ។

**ធម្មត្ថារ មហារាជ គាមេសុ និគមេសុ ច
ឥធម ធម្មំ ចរិត្យាន រាជ សក្កំ គមិស្សសិ ។**

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌
ចំពោះស្រុកនិងនិគមទាំងឡាយ បពិត្រព្រះរាជា លុះ
ព្រះអង្គបានប្រព្រឹត្តធម៌ក្នុងលោកនេះហើយ នឹងទៅកាន់
ស្ថានសួគ៌ ។

**ធម្មត្ថារ មហារាជ រដ្ឋេសុ ជនបទេសុ ច
ឥធម ធម្មំ ចរិត្យាន រាជ សក្កំ គមិស្សសិ ។**

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌
ចំពោះអ្នកដែននិងអ្នកជនបទទាំងឡាយ បពិត្រព្រះរាជា
លុះព្រះអង្គបានប្រព្រឹត្តធម៌ក្នុងលោកនេះហើយ នឹងទៅ
កាន់ស្ថានសួគ៌ ។

**ធម្មត្ថារ មហារាជ សមណេសុ ព្រាហ្មណេសុ ច
ឥធម ធម្មំ ចរិត្យាន រាជ សក្កំ គមិស្សសិ ។**

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌
ចំពោះសមណៈនិងព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ បពិត្រព្រះរាជា
លុះព្រះអង្គបានប្រព្រឹត្តធម៌ក្នុងលោកនេះហើយ នឹងទៅ
កាន់ស្ថានសួគ៌ ។

**ធម្មត្ថារ មហារាជ មិគបក្ខិសុ ខត្តិយ
ឥធម ធម្មំ ចរិត្យាន រាជ សក្កំ គមិស្សសិ ។**

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌
ចំពោះម្រឹកនិងបក្សីទាំងឡាយ បពិត្រព្រះរាជា លុះ
ព្រះអង្គបានប្រព្រឹត្តធម៌ក្នុងលោកនេះហើយ នឹងទៅកាន់
ស្ថានសួគ៌ ។

**ធម្មត្ថារ មហារាជ ធម្មោ ចិណ្ណោ សុខាវហោ
ឥធម ធម្មំ ចរិត្យាន រាជ សក្កំ គមិស្សសិ ។**

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌
ចំពោះធម៌ដែលប្រព្រឹត្តហើយ តែងនាំមកនូវសុខ បពិត្រ
ព្រះរាជា លុះទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌ក្នុងលោកនេះហើយ នឹងទៅ
កាន់ស្ថានសួគ៌ ។

**ធម្មត្ថារ មហារាជ ឥន្ទា ខេវា សព្វាហ្មកា
សុចិណ្ណាន ទិវំ មគ្គា មា ធម្មំ រាជ ធាមខោតិ ។**

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌
ព្រោះទេវតាឥន្ទព្រាហ្ម ដែលបានដល់នូវទិព្វស្ថាន ក៏ព្រោះ
ធម៌ដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តល្អហើយ បពិត្រព្រះរាជា ព្រះអង្គ
កុំប្រហែសធ្វេសនឹងធម៌ឡើយ ។

ព្រះពោធិសត្វ សម្តែងធម៌ថ្វាយព្រះរាជាយ៉ាងនេះ
ហើយ កាលដែលនឹងថ្វាយឱវាទ ឱ្យក្រែកលែងឡើង បាន
ថ្វាយបញ្ចូលដល់ព្រះរាជាទៀត ។ ព្រះរាជាទ្រង់ទទួល
ឱវាទ របស់ព្រះពោធិសត្វនោះ ដោយព្រះសិរសា ទ្រង់
សំពះសូមខមាទោសព្រះពោធិសត្វ ហើយស្តេចទ្រង់
ត្រឡប់ទៅក្រុងពារាណសី ។

ព្រះរាជាទ្រង់បំពេញនូវព្រះរាជកុសល មានទាន
ជាដើម ទ្រង់រក្សានូវបញ្ចូល គ្រងរាជសម្បត្តិស្មោះស្មើ
ប្រកបដោយធម៌ ។ ក្នុងទីបំផុតនៃព្រះជន្ម ក៏បាននូវស្ថាន
សួគ៌ក្នុងលោកជាបន្ទាប់ ។ ចំណែកព្រះពោធិសត្វ បដិបត្តិ

ទំនុកបម្រុងនូវមាតាបិតា ញ៉ាំងអភិញ្ញានិងសមាបត្តិឱ្យ
កើតឡើង ព្រមដោយមាតានិងបិតា មិនបានសាបសូន្យ
ចាកឈាន ក្នុងទីបំផុតនៃអាយុ ក៏ចូលដល់ព្រហ្មលោក
ទាំងមាតានិងបិតានោះឯង ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់នាំនូវព្រះធម៌ទេសនានេះ
មកហើយ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ជាបន្តថា : ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ការចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សានូវមាតាបិតា ជាវង្ស
របស់បណ្ឌិតទាំងឡាយ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ដូច្នោះហើយ
ទ្រង់ប្រកាសអរិយសច្ច៍ទាំងឡាយ ៤ កាលដែលចប់ស្រេច
ហើយ ភិក្ខុដែលចិញ្ចឹមនូវមាតាបិតានោះឯង ក៏បាន
សម្រេចសោតាបត្តិផល ។

ព្រះរាជា បិណ្ឌយក្ខ ក្នុងកាលនោះត្រឡប់ជាតិមក
គឺភិក្ខុឈ្មោះ អោន្ទ ក្នុងកាលនេះ ; ៧សុត្តនិទាន
ជាភិក្ខុនិឈ្មោះ ឧប្បលវណ្ណ ; ស្តេចទេវរាជ ជាភិក្ខុឈ្មោះ
អនុវុទ្ធិ ; ទុក្ខលបណ្ឌិត ដែលជាបិតា បានមកជាភិក្ខុឈ្មោះ

មហាកស្សប្បៈ ; នាងធីរិកា ដែលជាមាតា បានមកជាភិក្ខុនី
ឈ្មោះ ភន្ទកាមិលានី ; រីឯ សុវណ្ណសាមបណ្ឌិត គឺ ភថាគត
ដែលជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធនេះឯង ។

**ចប់សុត្តន្តសាមជាតក ដែលប្រដាប់ដោយ
គាថា ១២៦ គាថា**

សូមអនុមោទនា !

រឿងរឿងកំណាព្យក្នុងសុវណ្ណសាមវាសក

នរណាហ្ន៎បាញ់ខ្ញុំជាអ្នកដងទឹក ដែលកំពុងភ្លឺកសតិបង់បាត់
 ជាព្រាហ្មណ៍វេស្សៈឬក៏ជាក្សត្រ ធនរណាពូនស្អាត់បាញ់ខ្ញុំដោយសរ ។
 សាច់ខ្ញុំមិនមែនជាម្ហូបអាហារ ឆ្កែខ្ញុំនេះណាឥតការបរិវរ
 ហេតុអ្វីខ្ញុំនេះត្រូវបាញ់ដោយសរ សំគាល់ថាល្អបិតនៅត្រង់ណា ។
 ឱសម្លាញ់អើយខ្ញុំសូមសូរអ្នក បាញ់ខ្ញុំហើយលាក់បំពូនអាត្មា
 តើអ្នកជាអ្វីជាបុត្រអ្នកណា ខ្ញុំដឹងហេតុការណ៍បានដូចម្តេចទៅ ។

ពោលគាថាហើយព្រះពោធិសត្វ អត់ទ្រាំស្ងៀមស្ងាត់ទាំងដេកដួលនៅ
 ក្នុងផ្នែកឈាមឯងវេទនាផ្សាក្តៅ ស្តេចយាងសំដៅទៅតបសម្តី ។
 គេស្គាល់ឈ្មោះខ្ញុំថាបិលយក្ខ ជាស្តេចនៃអ្នកក្នុងដែនកាសិ
 ខ្ញុំលះបង់ដែនស្វែងរកម្រិតព្រៃ ព្រោះល្មោភនឹងឆឺសោយរសម៍សំ ។
 ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំឈឺវិវាងសិល្ប៍សាស្ត្រ ធូសរខ្ញុំច្បាស់បាញ់ពេញកម្លាំង
 សត្វណាមកចម្រុះព្រៃខ្ញុំតាំង ទោះដីខ្លាំងមិនរួចដេកដី ។
 ចុះអ្នកជាអ្វីជាបុត្រនរណា យើងម្តេចដឹងថាអ្នកមានឈ្មោះអ្វី
 ព្រមទាំងត្រកូលបិតាផងនៃ សូមអ្នកស្រដីប្រាប់យើងឱ្យស្គាល់ ។

ព្រះពោធិសត្វស្តាប់ដូច្នោះហើយ បានខំប្រឹងឆ្លើយគ្មានឡើយកិច្ចកល
 ពោលតាមការពិតឥតមានទើសទាល់ ឱ្យស្តេចអស់ឆ្ងល់បានយល់ទោសកាម ។
 ខ្ញុំកូនឥសីបុត្រអ្នកនេសាទ ពេលរស់ពួកព្យាតិហៅខ្ញុំថាសាម
 ទ្រង់អើយថ្ងៃនេះខ្ញុំត្រូវមារតាម មច្ចុចាប់ច្បាមផ្នែកលើប្រីថពី ។
 ដូចព្រានបាញ់ម្រឹកដែលទ្រង់បាញ់ខ្ញុំ ដោយព្រៃពូសិសធំបាញ់ចំពេញទី
 ខ្ញុំត្រាំឈាមឯងដេកលើធរណី ព្រៃពូសិសយាយីទ្រង់ទតឃើញពិត ។
 សូមទ្រង់ទតព្រៃពូសិសឆ្ងាយឆ្ងែង ឈឺពិតក្រៃលែងមាត់ខ្មុរលោហិត
 ខ្ញុំសូរឡើយៗចំពោះបពិត្រ ទ្រង់យឺតបាញ់ហើយម្តេចឡើយលាក់កាយ ។
 សម្លាប់ខ្លាដំបងបងយកស្បែក ចំណែកដីព្រោះភ្នកទាំងឡាយ
 ឯទូលបង្គំព្រោះអ្វីក្នុងកាយ ទើបទ្រង់ខ្វល់ខ្វាយចំណាយពេលបាញ់ ។

ស្តេចទ្រង់សណ្តាប់សព្វវាចាហើយ ទើបស្តេចទ្រង់ឆ្លើយចម្លើយអ្នកចាញ់
 ពោលពាក្យកុហកបិទបាំងរឿងបាញ់ មានអង្គអញពោលយកតែត្រូវ ។
 ម្រឹកមកប្រាកដចម្រុះព្រៃខ្ញុំ ឃើញអ្នកជាធំក៏ផ្តើរអស់ទៅ
 ព្រោះហេតុនោះទើបចិត្តក្រោធគ្របនៅ បង្វែរព្រៃពូសិសទៅបាញ់សាមដងទឹក ។

សាមថាតាំងពីខ្ញុំដឹងខុសត្រូវ សត្វព្រៃទូទៅដោយច្រើនពួកម្រឹក
 ទោះសត្វសាហាវក៏ច្រើនសន្ធឹក មិនដែលភ្នកភ្នឹកផ្តើរនឹងខ្ញុំឡើយ ។

តាំងពីខ្ញុំបានចេះស្លៀកដណ្តប់
គឺថាពាឡាម្រឹកមិនផ្តើមខ្ញុំឡើយ
បពិត្រមហារាជដ៏ចម្រើនអើយ
នៅភ្នំគន្ធមាទន៍ព្រៃភ្នំបរិសុទ្ធ
ពួកយើងតែងតែរីករាយនឹងគ្នា
ដូច្នោះពួកម្រឹកផ្តើមអីនឹងខ្ញុំ

ចេះដឹងគ្រប់សព្វវ័យចម្រើនហើយ
ជិតខ្ញុំបង្ហើយម្រឹកមិនតក់ស្លុត ។
កិន្តរហ្នឹងហើយតែងខ្លាចបំផុត
តែនៅមិនស្អប់នឹងទូលបង្គំ ។
ទៅព្រៃនានាឬក៏ឡើងភ្នំ
ពីតូចដល់ធំខ្ញុំនៅនឹងម្រឹក ។

ស្តេចភ្នាក់ព្រះអង្គទ្រង់ឃើញកំហុស
នៅពោលមុសាវាចារវិក
ម្រឹកមិនមែនផ្តើមនឹងសាមទេណា
ដ្បិតក្រោធនិងលោភវាគ្របឱ្យលុះ
សាមអើយអ្នកមកពីប្រទេសណា
ថាអ្នកទៅដងទឹកស្ទឹងថ្នាល

ថាយើងធ្វើខុសបាញ់សាមដងទឹក
ស្តេចទ្រង់សំនឹកសារភាពកំហុស ។
ខ្ញុំនឹងមុសាធ្វើអ្វីទៀតនោះ
ទើបខ្ញុំគិតខុសបាញ់សាមនឹងសរ ។
ឬថាអ្នកណាប្រើឱ្យត្រាច់ចរ
ទើបចរមកកាន់មិតសម្ភតា ។

សាមខំអត់ទ្រាំនឹងទុក្ខខ្លាំងពិត
តបព្រះតម្រាស់ដែលស្តេចបុប្ផា
ខ្ញុំអ្នកចិញ្ចឹមមាតាបិតា
ខ្ញុំដងទឹកថ្លាយដល់ព្រះអរហន្ត

ខ្មុរព្រះលោហិតពោលព្រះគាថា
ប្រាថ្នាចង់ដឹងពីញាតិពាក់ព័ន្ធ ។
គាត់ខ្វាក់នេត្រានៅក្នុងមហាវន័
រូសរាន់មកកាន់សម្ភតានទី ។

._១២៣._

មាតាបិតាមានត្រឹមអាហារ
ព្រោះគាត់ដឹងត្រាក់ភ្នែកទាំងពីរ
ទុក្ខត្រូវព្រួយនេះមិនសូវប៉ុន្មាន
មិនឃើញមាតាទុក្ខក្រៃពន្លឹក
ទុក្ខត្រូវព្រួយនេះមិនសូវប៉ុន្មាន
មិនឃើញបិតាទុក្ខក្រៃពេកពន់
ឱម្ល៉េះសមម្តាយនឹងនៅកំព្រា
អត្រាត្រយប់ស្ងាត់មានតែទំនួញ
ឱម្ល៉េះសមឪនឹងនៅកំព្រា
អត្រាត្រយប់ស្ងាត់យឺតតែខ្លាំង
ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំក្រោកមួយយប់ច្រើនត្រា
ឥឡូវបាត់ខ្ញុំលោកនឹងដើរហៅ
ហឫទ័យនៃខ្ញុំត្រូវសរទីពីរ
ព្រោះមិនបានឃើញអ្នកខ្វាក់នេត្រា

មិនដល់សប្តាហ៍រក្សាជីវី
នឹងក្សយជីវីដោយសារអត់ទឹក ។
បុរសត្រូវបានប៉ុន្តែការនឹក
ទុក្ខច្រើនព្រោះនឹកដល់អ្នកមានគុណ ។
បុរសត្រូវបានប៉ុន្តែទុក្ខធ្ងន់
ទុក្ខច្រើនលើសលន់ច្រើនជាងត្រូវព្រួយ ។
ចិរិទិវារាត្រីយំទួញ
យំទួញរិះខះដូចស្ទឹងខែប្រាំង ។
ចិរិទិវារាត្រីទុក្ខ
ដូចស្ទឹងខែប្រាំងទុក្ខសោកសៅ ។
បម្រើបាទាច្របាច់តក់ភ្លៅ
ទៅក្នុងព្រៃជ្រៅអើយសាមកូនហ្ន៎ ។
កក្រើកវក្រើកដោយសរសោកា
ជីវិតខ្ញុំមុខជាសាបសូន្យ ។

ស្តេចព្រះសណ្តាប់សាមរាប់សេចក្តី
នឹករាជសម្បត្តិក្នុងតែនឹងសូន្យ
ឱសាមកស្យាណគួរឱ្យទស្សនា
យើងរាប់ធ្វើការចិញ្ចឹមលោកហើយ

ដ៏មានអត្ថន័យក្នុងនាមជាកូន
ស្តេចរាប់ធ្វើកូនឱ្យសាមបានស្បើយ ។
អ្នកកុំសោកាទូញយំខ្លាំងឡើយ
ជំនួសអ្នកអើយនៅក្នុងព្រៃធំ ។

._១២៤._

ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំឈ្លាសក្នុងសិល្បៈ
 យើងរាប់ធ្វើការចិញ្ចឹមថែទាំ
 ខ្ញុំធ្វើការងាររកំពាម្រិត
 ដើម្បីចិញ្ចឹមជនទាំងនោះណា
 ឪពុកម្តាយសាមនៅក្នុងព្រៃណា
 អ្នកបានចិញ្ចឹមដោយការសំភី

ព្រះពោធិសត្វស្តាប់ព្រះវាចា
 ផ្តាំព្រះរាជាឱ្យជួយមើលថែ
 បពិត្រមហារាជសូមទតឱ្យជាក់
 នៃទូលបង្គំជាខ្ញុំដែលដេក
 ស្តេចយាងទៅឃើញបណ្តសាលា
 សូមទ្រង់អនុគ្រោះដោយក្តីស្មោះស្ម័គ្រ
 បពិត្រមហារាជគ្រងដែនកាសិ
 ខ្ញុំសាមសូមថ្វាយបង្គំស្តេចផង
 មាតាបិតានៃទូលបង្គំ
 សូមទ្រង់ចិញ្ចឹមឱ្យមានជន្មា
 ទូលបង្គំជាខ្ញុំសូមផ្តងអញ្ជើ
 ទូលបង្គំសូមពរស្តេចទ្រង់ប្រណី

ល្បីអស់កាលយូរទ្រង់ធូខ្លាំងមាំ
 នៅក្នុងព្រៃធំទីបញ្ចតា ។
 មើមឈើផ្លែស្លឹកក្នុងព្រៃព្រឹក្សា
 ក្នុងព្រៃបញ្ចតាទឹកធ្លាក់ចាក់ទី ។
 ព្រៃដូចម្តេចរាំឋានអ្នកទាំងពីរ
 យ៉ាងណានាទីខ្ញុំយ៉ាងនោះដែរ ។

ឈប់សោយសោកាចិន្តាបានល្អ
 ប្រាប់ផ្លូវហូរហែមិនជាឆ្ងាយពេក ។
 ផ្លូវចុះជើងម្នាក់ទិសក្បាលដំណេក
 មិនជាឆ្ងាយពេកកន្លះឃោសៈ ។

មាតាបិតាបិតក្នុងសម្លាក់
 សូមទ្រង់ការៈចិញ្ចឹមលោកផង ។

ទ្រង់មានសេចក្តីចម្រើនកន្លង
 នមោច្រើនដងបង្គំរាជា ។

នៅក្នុងព្រៃធំអន្លាអន្លា
 នៅជាតាបសតបស្សិនី ។

រាជាគ្រងទីនាដែនកាសិ
 នាំយកសេចក្តីនៃខ្ញុំព្រះអង្គ ។

ខ្ញុំសូមបង្គំមាតាបិតា
 សាមត្រូវព្រះព្រាហ្មណ៍បានជាបាត់អង្គ

ស្តេចស្តាប់ហើយសោកវិយោគរៀបរាប់
 ស្តេចយាងចេញទៅធ្វើទីពឹង
 សួរជើងអ្វីហ្នឹងដើរមកនោះហ្ន៎
 តែមិនមែនសួរជើងសាមកុមារ
 ដ្បិតសាមជើងស្រាលលើកដាក់ផ្ទុមៗ
 សួរនោះមិនមែនសាមមាសឪពុក

ស្តេចឮសំណួរសមគួរស្រេចហើយ
 ស្តេចប្រកាសខ្លួនព្រះអង្គឱ្យដឹង
 គេស្គាល់ឈ្មោះខ្ញុំថាបិលយក្ខ
 ខ្ញុំលះបង់ដែនស្វែងរកម្រិតព្រៃ
 ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំល្បីវិវាងសិល្បៈសាស្ត្រ
 សត្វណាមកចម្រុះព្រៃខ្ញុំតាំង

ចំណែកទុក្ខលបណ្ឌិតតាបស
 រីករាយរាក់ទាក់ទទួលធម្មតា

ឱនក្រាបសិរសាផ្តាំធ្វើតាមទ្រង់
 ដួលដេកនៅត្រង់ឆ្នេរខ្សាច់មាត់ស្ទឹង ។

ឯសាមសន្លប់បាត់មាត់សូន្យឈឹង
 តាបសដណ្តឹងពោលជាតាថា ។
 ឮសូរព្រង្រងធាមនុស្សា
 តើជានរណាម្នាលអ្នកនិរទុក្ខ ។
 ឮសូរតិចល្មមមិនមែនគំហុក
 ម្នាលអ្នកនិរទុក្ខអ្នកជាអ្វីហ្នឹង ។

មិនទាន់ប្រាប់ឡើយរឿងនាំក្រោធខឹង
 សាមស្លាប់មាត់ស្ទឹងពុំទាន់ស្រដី ។
 ជាស្តេចនៃអ្នកក្នុងដែនកាសិ
 ព្រោះល្មោភនឹងឆឺសោយរសម៍សំ ។
 ធូសរខ្ញុំច្បាស់បាញ់ពេញកម្លាំង
 ទោះដីខ្លាំងមិនរួចឡើយណា ។

ពុំទាន់ដឹងសោះរឿងនាំសោកា
 បានពោលគាថាថ្វាយផលាផល ។

បពិត្រមហារាជយាងមកល្អហើយ ពុំអាក្រក់ឡើយស្តេចយាងមកដល់
 សូមទ្រង់ឥស្សរៈ ជ្រាបផលផល អ្វីណាតម្កល់មានក្នុងទីនេះ ។
 ទន្ទាប់មកបែននិងផ្លែស្រក់ ផ្អែមដូចទឹកឃ្មុំតូចធំវិសេស
 នៅទីតែមួយសូមព្រះតម្រិះ សោយផ្លែទាំងនេះរសសុទ្ធប្រសើរ ។
 នេះទឹកត្រជាក់ដងពិជ្រោះភ្នំ មហារាជជាធំគឺប្រសិនបើ
 ទ្រង់សព្វហឫទ័យទឹកជ្រោះប្រសើរ ដងតាមដំណើរពិជ្រោះសោយចុះ ។

កាលដែលតាបសរាក់ទាក់ដូច្នោះ ស្តេចទ្រង់តម្រិះរូសរាយសន្តោស
 ធ្វើដូចមិនដឹងការងារកូនប្រុស សួរនេះសួរនោះក្នុងន័យបញ្ជាក់ ។
 សុទ្ធអ្នកងងឹតមិនឃើញព្រឹក្សព្រៃ ចុះនរណានៃនាំផលដល់អ្នក
 ចំណីប្រពៃរៀបចំល្អជាក់ ហាក់ដូចជាអ្នកមិនខ្វាក់ភ្នែកឡើយ ។

ទុក្ខលបណ្ឌិតតបថាផលា ផ្លែឈើនេះណាទុកដាក់ល្អហើយ
 តែមិនមែនខ្ញុំរៀបចំនោះឡើយ ទ្រង់អើយគឺសាមកូនប្រុសសំណព្វ ។
 សាមនៅកំលោះមិនខ្ពស់មិនទាប ឬកពាសុភាពរូបល្អគន់គាប់
 សក់វែងចុងខ្មៅរលើបសព្វ សាមមានគុណគាប់ជាប់ចិត្តម៉ែម៉ី ។
 សាមរកបានផ្លែតូចធំដឹក សាមកាន់ក្រុមទឹកពិទីនេះទៅ
 ឆ្ពោះត្រង់និរហូតឥឡូវ ប្រហែលជាត្រូវមកជិតដល់ហើយ ។

ស្តេចទ្រង់សណ្តាប់សាសព្វគុណ មិនដឹងរឿងអ្វីមិនកើតទុក្ខឡើយ
 ឥឡូវយើងគួរនឹងពោលប្រាប់ហើយ ឱតសីអើយទប់ចិត្តឱ្យជាប់ ។
 អ្នកពោលសំដៅកុមារសាមណា ដែលសាមនោះរារូបល្អគន់គាប់
 សក់វែងចុងខ្មៅរលើបសព្វ សាមមានគុណគាប់បម្រើម៉ែម៉ី ។
 ខ្ញុំបានសម្លាប់សាមនោះទៅហើយ សាមមិនមកឡើយដួលនៅនឹងផ្លូវ
 ដេកលើឆ្នែរខ្យាច់ខ្លួនប្រាណហ្នងសៅ ឈាមក្រហមឆ្ពោះប្រឡាក់កាយ ។

វិនាងបរិកាតបស្សិនី បានស្តាប់ឥសីសាសងវាថា
 ទើបបានចេញពីបណ្ណសាលា ហើយពោលថាសួរយ៉ាងប្រញាប់ ។
 ទុក្ខលប្រឹក្សាជាមួយអ្នកណា ថាសាមនោះវាខ្ញុំបានសម្លាប់
 បេះដូងខ្ញុំញឹកព្រោះពួកពាក្យប្រាប់ ថាខ្ញុំសម្លាប់សាមនោះទៅហើយ ។
 ហឫទ័យខ្ញុំញឹកដូចត្រួយពោធិ៍បាយ ស្លឹកខ្ចីទាំងឡាយមិនស្ងប់ស្ងៀមឡើយ
 ព្រោះត្រូវខ្យល់បក់ទុក្ខខ្ញុំពុំស្ងៀម ព្រោះបានឮហើយសាមត្រូវសម្លាប់ ។

ទុក្ខលបណ្ឌិតទប់ចិត្តក្រោធបាន កាលដែលប្រទានឱវាទជាច្បាប់
 ដល់នាងបរិកាឱ្យបានដឹងឆាប់ អ្នកដែលសម្លាប់គឺជាព្រះអង្គ ។
 នេះកាសិករាជណាបរិកា យើងកុំប្រាថ្នានូវបាបដល់ទ្រង់
 ស្តេចបានបាញ់សាមព្រោះក្រោធក្នុងអង្គ នៅត្រង់ឆ្នែរស្ទឹងមិតសម្មតា ។

បរិកាតបថាយើងខ្ញុំក្នុងព្រៃ មានកូនថ្លើមថ្លៃចិញ្ចឹមរក្សា
ឱ្យចិត្តខ្ញុំស្ងប់នឹងអ្នកប្រហារ បុត្រទោលស្នូនភ្នាដូចម្តេចបានទៅ ។

ទុក្ខពោលថាយើងខ្ញុំក្នុងព្រៃ មានកូនថ្លើមថ្លៃចិញ្ចឹមឱ្យនៅ
តែការមិនក្រោធបណ្ឌិតថាត្រូវ មិនក្រោធតបទៅនឹងអ្នកប្រហារ ។

ព្រះបាទបិលយក្ខត្តអ្នកបាញ់ផ្លូវ ត្រឡប់ចិត្តល្អស្មោះសមេត្តា
ទ្រង់ត្រាស់លួងលោមហឫទ័យករុណា ព្រះអង្គប្តេជ្ញាការងារទ្រង់រាប់ ។
អ្នកកុំខ្សឹកខ្សួលយំពោលខ្លាំងក្លា ព្រោះពួកពាក្យថាសាមខ្ញុំសម្លាប់
ខ្ញុំនឹងចិញ្ចឹមការងារខ្ញុំរាប់ ជំនាញខ្ញុំស្រាប់នៅក្នុងព្រៃធំ ។
ខ្ញុំអ្នកឈ្លាសវៃក្នុងសិល្បធុ ឈ្មោះល្បីមកយូរទ្រង់ផ្ទះមាំ
ខ្ញុំនឹងចិញ្ចឹមការងារខ្ញុំទ្រាំ ខ្ញុំខំលកលែក្នុងព្រៃគិរី ។
ខ្ញុំនឹងធ្វើការរករំពាម្រឹក ផ្លែឈើសន្លឹកមើមក្នុងធរណី
យកមកចិញ្ចឹមនូវលោកទាំងពីរ ក្នុងព្រៃគិរីទីឋានមហានី ។
សូមអ្នកទាំងពីរបានធូរចិត្តចុះ រាជសម្បត្តិនោះខ្ញុំសោយគ្រប់គ្រាន់
ឥឡូវនេះខ្ញុំនៅក្នុងមហានី ធ្វើការរុសរាន់បម្រើបាទា ។

ចំណែកតាបសតបស្សិនី បានស្តាប់សម្តីអង្គព្រះរាជា
ថានៅបម្រើយើងគ្រប់វេលា ក៏បានវន្ទាទូលតបឱ្យហើយ ។

បពិត្រមហារាជនេះមិនមែនធម៌ ទំនៀមមិនល្អមិនសមគួរឡើយ
ព្រះអង្គជាស្តេចនៃយើងទៅហើយ ទ្រង់អើយយើងសូមបង្គំបាទា ។

ស្តេចស្តាប់សម្តីឥតសីចរចា នឹកគិតជ្រះថ្លាត្រេកអរមហិមា
យើងខុសម្លឹងហើយលោកនៅគាំពារ ទើបទ្រង់វន្ទាគាថាបង្គំ ។
ពូជអ្នកនេសាទមានឱវាទធម៌ គារវៈបវរចិត្តល្អសុខុម
សូមលោកធ្វើជាបិតានៃខ្ញុំ បង្គំបរិកាមាតាខ្ញុំពិត ។

តាបសទាំងពីរអញ្ជូលវន្ទា អង្វររាជាជាម្ចាស់ជីវិត
ថានេះមិនមែនកិច្ចមហាបពិត្រ បើទ្រង់អាណិតសូមទានប្រណី ។
ខ្ញុំសូមបង្គំអង្គព្រះរាជា ទ្រង់ព្រះវង្សនាងដែនកាសិ
ទូលបង្គំប្រណម្យសូមទ្រង់ប្រណី នាំយើងឥតដើម្បីជួបសាម ។
ទូលបង្គំទាំងពីរនឹងច្របាច់ជើង ចាប់ខ្លួនលើកឡើងស្នាបមុខស្នាបស្នាម
ហើយយើងនឹងត្រៀមដើម្បីស្លាប់តាម អុះឱកូនសាមមុខគួរគយគន់ ។

កាលដែលបុគ្គលទាំងបីចរចា ពន្លឺសុរិយាក៏បានស្រទន់
រហូតដល់យប់ងងឹតពេកពន់ ព្រៃភ្នំល្អគន់កប់ក្នុងអន្ទិកា ។
ព្រះអង្គបារម្ភនឹងពេលរាត្រី ម្យ៉ាងក្រែងឥតស៊ីសោយសោកខ្លាំងក្លា
ពេលឃើញសពសាមក៏នឹងមរណា ស្តេចពោលគាថាយាត់ដំណើរនោះ ។

សាមស្លាប់ហើយដេកដូចព្រះចន្ទឆ្នាក់
សុទ្ធសត្វសាហាវនៅពេញព្រៃនោះ
សាមស្លាប់ហើយដេកដូចសុរិយាឆ្នាក់
សុទ្ធសត្វសាហាវច្រើនមីរដេរដាស
សាមស្លាប់ហើយដេកប្រឡាក់អាចម៍ដី
សុទ្ធសត្វសាហាវពេញព្រៃនោះណា
សាមស្លាប់ហើយដេកនៅក្នុងព្រៃក្រាស់
សូមអ្នកទាំងពីរស្តាប់ហើយរលឹក

ឥសីពោលថាព្រៃសុទ្ធពាឡម្រឹត
ឱ្យតែព្រះអង្គទ្រង់កុំព្រងើយ

កាលមិនអាចឃាត់ឥសីទាំងពីរ
ដើរនាំឥសីឆ្លងកាត់ព្រៃជ្រៅ

គ្រាកាលស្តេចនាំឥសីដល់ហើយ
ពេលនោះតាបសដែលជាបិតា
ចំណែកតាបសីស្ត្រីជាមាតា
ដាក់សាមលើភ្នៅដូងចិត្តវិបត្តិ

លើផែនដីជាក់ក្នុងព្រៃស្រោងស្រុះ
ព្រៃធំស្រោងស្រុះខ្ពស់កប់អាកាស ។
លើផែនដីជាក់ក្នុងព្រៃដីក្រាស់
ព្រៃខ្ពស់ខ្លាំងណាស់កប់អាកាស ។
វិតនៅក្នុងព្រៃខ្ពស់អស្ចារ្យ
កប់អាកាសព្រៃខ្ពស់ពន្លឹក ។
ខ្ពស់កប់អាកាសពេញដោយពាឡម្រឹត
គិតនឹកថានៅអាស្រមនេះហើយ ។

ពាន់ម៉ឺនគត្រឹកយើងមិនខ្លាចឡើយ
ស្តេចអើយសូមយាងយាត្រានាំផ្លូវ ។

ស្តេចទ្រង់សំភីដឹកដៃដើរទៅ
ដល់ទីសាមនៅមាត់ស្ទឹងសម្មតា ។

ត្រាស់ថាលោកអើយនេះសពបុត្រា
ទ្រនូវសិរសាព្រះពោធិសត្វ ។
ទ្រនូវបាទាកុកកូលពេកក្តាត់
ទម្លាយភាពស្ងាត់ដោយមាត់ស្រែកយំ ។

មាតានៃសាមយំសោករៀបរាប់
ប៉ះខ្ទប់កម្តៅម៉ែឪពុកយំ

តាបសតាបសីបីនិងទេវតា
ប្រកាសថាសាមចិញ្ចឹមម៉ែឪ

សាមប្រព្រឹត្តធម៌សាមពោលពាក្យពិត
ដោយពាក្យសច្ចៈខ្ញុំពោលតាមធម៌

កាលជនទាំងនោះកំពុងសច្ចា
កូនសាមល្អពិតជីវិតមិនសូន្យ
ទាំងការឈឺចាប់ក៏បានបាត់អស់
ទាំងភ្នែកមាតាបិតានៃសាម

អរុណោទ័យផ្ទៃមេឃភ្លឺស្វាង
នៅនាអាស្រមស្តេចឆ្ងល់ខ្លាំងណាស់
ព្រះពោធិសត្វបំភ្លឺសេចក្តី
រួចហើយសន្តប់មានស្លាប់ឯណា
អ្នកដែលចិញ្ចឹមមាតាបិតា
បណ្ឌិតទាំងឡាយរមែងអបអរ

យកដៃដាក់ផ្តាប់ស្នាបទ្រូងកូនធំ
មានចិត្តអភិរម្យសាមសមរស់នៅ ។

រួមគ្នាសច្ចាពោលពាក្យត្រឹមត្រូវ
ទាំងសាមវិតនៅក្នុងធម៌បវរ ។
ខ្ញុំសនពេញចិត្តដូចសាមរកក្រ
សូមឱ្យពិសេសក្នុងសាមសាបសូន្យ ។

ពោលពាក្យករុណាដល់សាមជាកូន
ក៏បានដឹងខ្លួនប្រកាសឈ្មោះសាម ។
ទាំងមុខរបួសក៏បាត់ស្លាកស្នាម
បាបឈប់ជេព្យតាមត្រឡប់ភ្លឺច្បាស់ ។

សោកសៅអស់យ៉ាងប្រែជាស្រឡះ
សួរសាមឱ្យច្បាស់ពីរឿងមរណា ។
ថាសាមដេកដល់ចាប់ខ្លាំងក្លា
ទេវតារក្សាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ ។
ប្រកបកិច្ចការផ្តែផ្តាប់វរ
ទេវតាឱ្យពរមរទៅទេវលោក ។

ស្តេចសណ្តាប់ហើយនឹកឃើញអស្ចារ្យ ដឹងថាទេវតា មករក្សារោគ
 អ្នកដែលចិញ្ចឹមម៉ែឪពុកលោក សាមស្លាប់ចាករោគពិតជាប្រសើរ ។
 ខ្ញុំបានរង្វេងកាន់កាំងស្មារតី គ្មានដឹងទិសអ្វីអូតខ្លួនគ្រាន់បើ
 ធ្វើខុសនឹងសាមមានសីលប្រសើរ ខ្ញុំស្នើយកសាមជាទីរលឹក ។

សរណី សាម គប្បី !

សូមពិចារណា

សុរិយាចែងថាជនចោលរស្មី	បំភ្លឺផែនដីម្រិតព្រៃស្រស់ស្រាយ
កំពុងហែហមអមសាមសប្បាយ	ស្រាប់តែប្រែក្លាយរងទុក្ខខ្លោចផ្សា ។
សាមសែនចុកចាប់សព្វសាច់សរសៃ	ព្រូញពិសប្រល័យឥតក្តីមេត្តា
សាមសែនស្រណោះមាតាបិតា	ខ្លួនមួយយ៉ាងណាទោះស្លាប់មិនថ្លី ។
មាតាបិតាពិការភាពពិត	នេត្រាងងឹតពិតអត់ចំណី
បើអត់ពីសាមលោកពិតជាក្ស័យ	ជីវិតទាំងបីរូមក្តីមរណា ។
តែជីវិតថ្លៃបារមីបុណ្យខ្ពស់	មិនត្រូវស្លាប់ព្រោះព្រូញពិសប្រហារ
អ្នកដែលបាញ់សាមប្រែតាមរក្សា	ទាំងទេពធីតាក៏ជួយគាំពារ ។
សាមត្រូវព្រូញពិសតែមិនមរណា	មាតាបិតានេត្រាក៏ជា
បានសះស្បើយរោគទាំងបីអង្គា	រួចទុក្ខគ្រាំគ្រាដោយបុណ្យបារមី ។
ចុះយើងបានថែម៉ែឪពុក	ពេលម៉ែឪពុកតែយើងធ្វើអ្វី
សីលទានបានសាងខ្លួនដែរឬអី	ពេលជួបទុក្ខភ័យតើអាងអ្វីដែរ ។
ផល្គុនឆ្នាំឆ្នូរនៅបាត់ដំបង	ប្រារព្ធបុណ្យឆ្លងចេតិយឱ្យម៉ែ
នៅបូជនិយដ្ឋានកសាងហូរហែ	ក៏ឆ្លងច្រើនដែរខែពេញបូណ៌មី ។
ឆ្លងទាំងបណ្ណឹងតាំងបដិមា	មាតាបិតានៃព្រះជិនស្រី
មុខព្រះគន្ធកុដិក្បូរធម្មចេតិយ	ឆត្ររូតសិរីអមរូបចម្លាក់ ។

ឆ្លងរូបតំណាងសាងពីថ្មដា
 ប្រោសបញ្ជីក្តីយក្នុងព្រៃនាមដាក់
 ឆ្លងទាំងអការធម្មាសនៈ
 បាលីប្រែខ្មែរពិស្តារគ្រប់គ្រាន់
 ដែលមកដល់ហើយមានចិត្តជ្រះថ្លា
 បានអានសង្សារទៅវែងឆ្ងាយ
 ឆ្លងខ្សែនព្រះពោធិ៍ព្រះពុទ្ធទ្រង់ផ្នំ
 បានមកដល់ហើយគោរពបូជា
 សារីក៏ទាំងឡាយគង់អមព្រះអង្គ
 ទាំងព្រះអានន្តគង់ឥតប្រមាទ
 ព្រះមហាកស្សបៈគង់ថ្នាក់មុខដែរ
 ព្រះមហាមោគ្គណ្ណានមានបូទីអស្ចារ្យ
 ឯព្រះរាហុលជាអង្គសាមណេរ
 ព្រះនាងពិម្ពានិងព្រះរាជបុត្រ
 ក្រពើស្មៅធំចូលល្អាងភ្នំតូច
 ដេកមាត់ល្អាងភ្នំបឹងទឹកមិនជ្រៅ
 ថ្វាយដល់ព្រះមហាសារីក៏ទាំងឡាយ
 នៅបូជនីយដ្ឋានសុខសាន្តមនោរម្យ
 បុណ្យយើងគ្រប់គ្នាជាបុណ្យខាងខ្លើត

កាលព្រះសាស្តាសម្តែងធម្មចក្ក
 ឥសិបតនមិត្តទាយវិនី ។
 តម្កល់ធម្មចក្កច្រើនថ្នាក់ច្រើនជាន់
 ជូនជារង្វាន់ដល់ជនទាំងឡាយ ។
 សុធុរ្យអានអក្ខរាបាលីសម្រាយ
 បិទបាំងអបាយបើកផ្លូវស្នេហា ។
 ជាទីមនោរម្យដល់ជនគ្រប់គ្នា
 អង្គព្រះភគវាកំពុងទ្រង់បាត្រ ។
 គ្រងចិវរស្បង់តាមពុទ្ធាវាទ
 ប្រដាប់ដោយបាត្រតាមព្រះសាស្តា ។
 និមន្តហូរហែក្បែរព្រះភក្រ្តា
 មន្តជាប់ហត្ថាព្រះសារីបុត្ត ។
 ដែលតូចជាងគេមន្តក្រោយបំផុត
 មានចិត្តបរិសុទ្ធផុតរឿងអាស្រ័យ ។
 និមិត្តខ្លួនដូចប្រតូចវិញទៅ
 យកទីធ្លាប់នៅថ្វាយព្រះអង្គផ្នំ ។
 និមន្តពីឆ្ងាយទ្រង់មកជួបជុំ
 ជាទីប្រជុំនៃព្រះអរហន្ត ។
 ទាំងខួបកំណើតច្រើនព្រះជន្ម

ចែកជូនសៀវភៅនេះជារង្វាន់
 អ្នកដែលមកមាន ឧបនិស្ស័យ
 បើមិនបានមកពិតជាសោកស្តាយ
 សូមបុណ្យដែលយើងព្យាយាមពុះពារ
 មិនថាថ្ងៃក្តៅឬយប់ងងឹត
 ប្រសិនបើនៅមានជាតិកំណើត
 កុំឱ្យស្គាល់អត់កុំឱ្យស្គាល់ឃ្លាន
 ម្យ៉ាងសូមប្រគេនបុណ្យដល់ព្រះសង្ឃ
 សូមកុំបាញ់កលស្រីមិនមេម៉ាយ
 រឿងនេះគួរឱ្យអសោចខ្លាំងណាស់
 ប្តីមានទៅហើយថែមទាក់យកលោក
 សូមបុណ្យនានាជួយជាប្រធាន
 សូមមេធាវីជួយខាងស្នាមី
 សូមឱ្យគ្រួសាររស់ជួបជុំគ្នា
 ទុកលោកធ្វើបុណ្យឱ្យបានវែងឆ្ងាយ

អានទៅក្រែងគ្រាន់អន់គិតខ្វល់ខ្វាយ ។
 កើតបីតិក្រែករាយសប្បាយ
 ទោះបីជិតឆ្ងាយគួរមកមូលមិត្ត ។
 មករូបរូមគ្នាទាំងឆ្ងាយទាំងជិត
 ចាយទ្រព្យខ្លួនពិតពុំគិតក្រមាន ។
 សូមតាំងពីកើតរហូតនិព្វាន
 សូមកុំឱ្យមានរោគាទាំងឡាយ ។
 សូមសុខគ្រប់អង្គកុំបីអន្តរាយ
 ចំណាយដើរក្តីលែងប្តីយកលោក ។
 សាងបាបកម្មក្រាស់រស់នៅស្មោកក្រោក
 យកប្រាក់ទៅស្តុកប្តីលែងលះប្តី ។
 សូមកុំឱ្យមានរឿងយ៉ាងហ្នឹងអី
 នោះលោករួចភ័យផុតក្តីអន្តរាយ ។
 កុំឱ្យកំព្រាដល់កូនទាំងឡាយ
 បានសុខសប្បាយគ្រប់គ្នាទៅហោង ។

ដោយឧបាសក **ភុយ សុផន**

នាមពុទ្ធបរិស័ទអ្នកមានឧបការៈ

ក្នុងការងារធម្មទាន

- ១. លោកគ្រូ រស់ សូផាត
- ២. ឧបាសក យន្ត សួន
- ៣. ឧបាសក គួង លាងជេង
- ៤. ឧបាសក មួង យេន
- ៥. ឧបាសក ជឹម ជំនិត
- ៦. ឧបាសក អ៊ិត ប្រាំង
- ៧. ឧបាសិកា ជា សុណារី
- ៨. ឧបាសិកា ប៊ុត ម៉ាលី
- ៩. ឧបាសក គុយ សុផន
- ១០. ឧបាសក រ៉ាន់ ខុនណា
- ១១. ឧបាសក សោម រតនៈ
- ១២. ឧបាសក ជឹង រឹងអ៊ាវ
- ១៣. ឧបាសក អ៊ុំវី គា
- ១៤. ឧបាសក ហាយ ចំរើន
- ១៥. ឧបាសិកា ហួនចាន់បូដា
- ១៦. ឧបាសិកា ស្រី បូរ៉ាន់
- ១៧. ឧបាសក គឹម សោភ័ណ
- ១៨. ឧបាសក ម៉ៅ ផុន
- ១៩. ឧបាសិកា ហាយចំនួនរី

**រាយនាមពុទ្ធបរិស័ទក្នុងសហគមន៍ធម្មទាន
ឧបត្ថម្ភរដ្ឋាករដ្ឋប្បវេណីយៈព្រះធម៌ប្រចាំឆ្នាំ**

- ១- ឧ.ស. យូស៊ាង ដួនលី និង ឧ.សិ. លឹម យឹម ស.វ.អ.
- ២- ឧ.ស. ឆាយ អ៊ុំវីស៊ាង និង ឧ.សិ.ហុង គឹមសែ ស.វ.អ.
- ៣- ឧ.ស. ឆាយអ៊ុំវី ស្រែងលឹម និង ឧ.សិ.ហួត យឹម..... ស.វ.អ.
- ៤- ឧ.ស. ហៃ ប៊ុនណារិន និង ឧ.សិ.អោង ស៊ីថាន់ ស.វ.អ.
- ៥- ឧ.ស. រង់ ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងបុត្រ. ស.វ.អ.
- ៦- ឧ.សិ. ឆាន់ ហៃកឹង ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ ស.វ.អ.
- ៧- ឧ.សិ.ប៊ិត ថងខាំ និង ឧ.សិ.សាន ផល្លិន ព្រមទាំងបុត្រ. ស.វ.អ.
- ៨- ឧ.សិ. ស៊ីវី យក់លុយ ស.វ.អ.
- ៩- ឧ.ស. អ៊ុំត ឆៃវ៉ាន និង ឧ.សិ.ធាន ស៊ុនលី និងបុត្រ ស.វ.អ.
- ១០- ឧបាសិកា អ៊ឹង ស៊ីវិន ស.វ.អ.
- ១១- ឧ.ស.ស៊ី ហុកឡុង និង ឧ.សិ.កាន់ ឈីវហា ស.វ.អ.
- ១២- ឧ.ស. អៀង ឆាយ និង ឧ.សិ. អៀ កេសរ +បុត្រ ស.វ.អ.
- ១៣- លោកតា តាន់ ឈីវហា និង លោកយាយ ស៊ី ចិន្ត្រ ស.វ.អ.
- ១៤- ឧ.សិ. តៃ សាយជូ ព្រមទាំងកូនចៅ ស.វ.អ.

- ១៥- ឧ.ស.ជឹម អេងស្រីន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ ស.វ.អ.
- ១៦- ពុទ្ធបរិស័ទ ចាន់ នារីសុខ និងក្រុមគ្រួសារ ស.វ.អ.
- ១៧- ឧ.ស.សារឿន ឧ.ស.លាប+ឧ.ស.ហ៊ុស៊ី ឧ.ស.អាន ស.វ.អ.
- ១៨- ឧបាសក តាំង ស៊ុនម៉ាប ស.វ.អ.
- ១៩- លោក ចក់ ឈុន និង អ្នកស្រី វណ្ណារី សុខ ស.វ.អ.
- ២០- លោកយាយ ពិន សាត ស.វ.អ.
- ២១- លោក ចាន់ ម៉ល់ និងអ្នកស្រី ជា សុផា ស.វ.អ.
- ២២- ឧ.ស. ជា ស៊ីវត្តានា និង ឧ.ស.ឃុន សូនីម៉ា +បុត្រ ស.វ.អ.
- ២៣- ឧ.ស.សី ប៊ូស៊ីនស៊ុមប៊ូ ស.វ.អ.
- ២៤- ឧ.ស.ហាក់ ថ័ន្តសុផល និង ឧ.ស.រាំង ស៊ីណា+បុត្រ.... ស.វ.អ.
- ២៥- ឧ.ស.ស៊ុន ដារិន និង ឧ.ស.ទូច ចន្ទី ស.វ.អ.
- ២៦- ឧ.ស.ឡៅ ហោ និង ឧ.ស.ដើរ៉ា ស៊ូអេង ស.វ.អ.
- ២៧- ឧ.ស.តាន់ ភិចជូ ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅៗ ស.វ.អ.
- ២៨- ឧ.ស.ស្រង់ អែ និង ឧ.ស.ស្រង់ ឡេង ស.វ.អ.
- ២៩- ឧ.ស.ឧត្តមា ពេជ្រ អូន ស.វ.អ.
- ៣០- ឧ.ស.រាំង សារុច និង ឧ.ស.គង់ ស៊ីណាត +បុត្រ ស.វ.អ.
- ៣១- ភិក្ខុ ឈួម បូ (វត្តពន្លឺពុទ្ធចក្រ លោវែល) ស.វ.អ.
- ៣២- លោក ពេជ្រ សីហា និងអ្នកស្រី ថាប់ សុរត្តី ស.វ.អ.

- ៣៣- ឧ.ស.ប៊ុត ផល និង ភរិយា ស.វ.អ.
- ៣៤- លោកគ្រូធម្មបណ្ឌិត អឿ សៅ ស.វ.អ.
- ៣៥- ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.ស.អ៊ឹង វិទ្ធារិ ព្រមទាំងបុត្រ ស.វ.អ.
- ៣៦- លោក កេត សេរីភ័ត្រ និង អ្នកស្រី ប៉ុល ហត្ថា..... ស.វ.អ.
- ៣៧- ឧ.ស.ឡុង អ៊ឹម ស.វ.អ.
- ៣៨- ឧ.ស.ថ័ន្ត ប៊ុណ្ណារី..... ស.វ.អ.
- ៣៩- ឧ.ស.ហោ ប៊ូយ និងឧ.ស.ហោ មួយ ហៅតាំងហ្គិចមួយ .ស.វ.អ.
- ៤០- លោក សំណាង យឹម និង អ្នកស្រី ឡូរ៉ា យឹម ស.វ.អ.
- ៤១- ឧ.ស.សៅ ហ៊ាន និង ឧ.ស.មាស ម៉ូនីកា ព្រមទាំងបុត្រ ស.វ.អ.
- ៤២- ឧ.ស.អុក សាមឿន និង ឧ.ស.រ៉ូច អ៊ឹម ព្រមទាំងបុត្រ. ស.វ.អ.
- ៤៣- ឧ.ស.ភឿក រ៉ាន និង ឧ.ស.ហ៊ុ អាត់ ព្រមទាំងកូនចៅ. ស.វ.អ.
- ៤៤- ឧ.ស.តាំង លេខក្សេរី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ស.វ.អ.
- ៤៥- ឧ.ស.នួន ប៊ុច និង ឧ.ស.រស់ សុផល ស.វ.អ.
- ៤៦- ឧ.ស.ហោ លាន និង ភរិយា ស.វ.អ.
- ៤៧- ឧ.ស.អ៊ុន ឆៃត្រី និង ភរិយា ស.វ.អ.
- ៤៨- ឧ.ស.មិល យ៉ែម និង ឧ.ស.គួយ ឡេង ស.វ.អ.
- ៤៩- ឧ.ស.ហុក ឈិន និង ឧ.ស.ប្រាក់ អៀត និងកូនចៅ .. ស.វ.អ.
- ៥០- ឧ.ស.ប៉ាន់ ពិណ្ណារី និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ ស.វ.អ.

- ៥១- ឧ.សិ.ស៊ុន ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ស.វ.អ.
- ៥២- លោក សួន សាលាភ និងអ្នកស្រី សួ សកនីន +បុត្រ .. ស.វ.អ.
- ៥៣- ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាគុណ +បុត្រ+ចៅ ស.វ.អ.
- ៥៤- ឧ.សិ.ឈ គីមហោ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ស.វ.អ.
- ៥៥- ភិក្ខុ ឡូញ ផល្លី និង ភិក្ខុ ភឿក បូរ អូស្ត្រាលី
- ៥៦- ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ.. អូស្ត្រាលី
- ៥៧- ឧ.សិ.ឱម លក្ខណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា អូស្ត្រាលី
- ៥៨- ឧ.ស.លីម មិនសូ និង ឧ.សិ. អ៊ឹង ឆាយហូ +បុត្រ. ... អូស្ត្រាលី
- ៥៩- ឧ.ស.ប៉ុច រឿត និង ឧ.សិ.ព្យុង ស៊ាងម៉េង+បុត្រ អូស្ត្រាលី
- ៦០- ឧ.សិ. ឈ គីមស៊ុន និង ក្រុមគ្រួសារ អូស្ត្រាលី
- ៦១- ឧ.សិ. សេង សៀងឈុន ព្រមទាំងបុត្រ អូស្ត្រាលី
- ៦២- ឧ.សិ.សិរិត ស៊ីវន អូស្ត្រាលី
- ៦៣- ឧ.សិ. អ៊ុក ណារី ព្រមទាំងបុត្រ អូស្ត្រាលី
- ៦៤- កញ្ញា ស៊ុយ ដាណែត អូស្ត្រាលី
- ៦៥- យុវជន ចាន់ ឌីណា អូស្ត្រាលី
- ៦៦- ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និងឧ.សិ.នន់ ហេង +បុត្រ..... អូស្ត្រាលី
- ៦៧- ឧ.ស.សំ សុខគុណ និង ឧ.សិ.សិ សៀមហៀង+បុត្រ អូស្ត្រាលី
- ៦៨- ឧ.ស.សរ ប៊ុនធឿង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ..... អូស្ត្រាលី

- ៦៩- ឧ.សិ.នូ ចុច ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ..... អូស្ត្រាលី
- ៧០- យាយ ប្រាក់ខាត់+ឧ.ស.ស៊ុន សាន+ឧ.សិ.សម្បត្តិ គង់ អូស្ត្រាលី
- ៧១- ឧ.ស.រស់ សារ៉េន និង ឧ.សិ.គង់ សារឿង + បុត្រ .. អូស្ត្រាលី
- ៧២- ឧ.ស.ង៉ូវ ឈីវី និង ឧ.សិ.ហេង ពាស៊ីម+បុត្រនិងចៅ.. អូស្ត្រាលី
- ៧៣- ឧ.ស.យិន ចុងអាន និង ឧ.សិ.ម៉េង គីមស៊ាន + បុត្រ. អូស្ត្រាលី
- ៧៤- ឧ.ស.សុខ សារឿន និង ឧ.សិ.មោក មី + បុត្រ..... អូស្ត្រាលី
- ៧៥- ឧ.សិ.យុង សុន ព្រមទាំងបុត្រ អូស្ត្រាលី
- ៧៦- ឧ.ស. លីម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ីម តេងគី +បុត្រ អូស្ត្រាលី
- ៧៧- ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.សិ.បាន់ ណែហ៊ាង+បុត្រ+ចៅ .អូស្ត្រាលី
- ៧៨- ឧ.សិ.ម៉េង ប៊ុនធារី (ហៅស្រីពៅ) អូស្ត្រាលី
- ៧៩- ឧ.សិ.ជា ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ អូស្ត្រាលី
- ៨០- ឧ.ស.សាប់ ភូរិន្ទ អូស្ត្រាលី
- ៨១- ឧ.ស.ស៊ូ យីម និង ឧ.សិ.សៀង តិច ព្រមទាំងបុត្រ . អូស្ត្រាលី
- ៨២- លោក យីម ឡេង និង អ្នកស្រី ប៉ុល និច្ចសីល +បុត្រ. អូស្ត្រាលី
- ៨៣- ឧ.ស.ឡៅ គីមងួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ.. អូស្ត្រាលី
- ៨៤- លោក ហេង ម៉ូវី និង អ្នកស្រី ចន្ទា អូស្ត្រាលី
- ៨៥- ឧ.ស.ដែន គង់ហួត និង ឧ.សិ.កាំង គីមស៊ុន អូស្ត្រាលី
- ៨៦- ឧ.ស.ទា សុង ឧ.សិ.ដៅ ចាន់ខេង+ប៉េងជីវី+អ៊ីហ៊ាប . អូស្ត្រាលី

- ៨៧- Mr ANARING និងអ្នកស្រីកាយ សជា+បុត្រ+បងប្អូន អស្មិម៉ង់
- ៨៨- លោក យូណូស អាស៊ីស និងអ្នកស្រី ហុក ណារី+បុត្រ . បារាំង
- ៨៩- ឧ.ស.ង៉ូរី ជួនណារេត និង ឧ.ស.ង៉ូរី សោភ័ណ+បុត្រ..... បារាំង
- ៩០- ឧ.ស. ឡុក ប៊ុនអ៊ុន និង ឧ.ស.តាន់ ស៊ីវឡាង+បុត្រ..... បារាំង
- ៩១- ឧ.ស.ជិន ជុង និងភរិយា..... បារាំង
- ៩២- ឧ.ស. ឡោ សេងជ្រុន និង ឧ.ស.ផាំង សី ព្រមទាំងបុត្រ..បារាំង
- ៩៣- ឧ.ស. ជា ម៉ាក់លាង បារាំង
- ៩៤- ឧ.ស.ហ្វាន់ វ៉ាន់ហូ និង ឧ.ស.ហ្វាន់ យូលាង បារាំង
- ៩៥- ឧ.ស.ឈឹម ហុកអ៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ បារាំង
- ៩៦- ឧ.ស.គឹម មុយ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ បារាំង
- ៩៧- ឧ.ស.ទាវ គឹមហ៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅ បារាំង
- ៩៨- ឧ.ស.ដៀប រុន ព្រមទាំងបុត្រធីតា បារាំង
- ៩៩- ឧ.ស.បាន ណារិន និង ឧ.ស.ហោ ចន្ទ ព្រមទាំងបុត្រ.... បារាំង
- ១០០- ឧ.ស. អ៊ីង ហ្គេតតេង ព្រមទាំងបុត្រ បារាំង
- ១០១- ឧ.ស.អ៊ីង យ៉ែកសាង ព្រមទាំងបុត្រ បារាំង
- ១០២- ឧ.ស.ឈុត ស៊ីថន និង ឧ.ស.អូ សុផា ព្រមទាំងបុត្រ បារាំង
- ១០៣- ឧ.ស.ឆាយ សិន ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ+ចៅទូត..... កាណាដា
- ១០៤- ឧ.ស.ពុធ ប៉ោលាង និង ឧ.ស. ហ៊ុន ស៊ីវអៀង+បុត្រ. កាណាដា

- ១០៥- Chhem Sokreth et Puth Kunthea កាណាដា
- ១០៦- Su Sokunora+ Inn Visal+Narita et Raksa.. កាណាដា
- ១០៧- ឧ.ស. អ៊ា នៅ ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ កាណាដា
- ១០៨- ឧ.ស. ចំណាន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ កាណាដា
- ១០៩- ឧ.ស. សី វន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ កាណាដា
- ១១០- ឧ.ស.ឡាវ លាងថេង និង ឧ.ស.ពឹង ឈីវអ៊ាន..... កាណាដា
- ១១១- ឧ.ស.លាន ម៉ិច កាណាដា
- ១១២- ឧ.ស.តាន់ រ៉ូចឆាយ កាណាដា
- ១១៣- ឧ.ស.ហេង ជារី និង ឧ.ស.កាយ ហួន និងបុត្រ កាណាដា
- ១១៤- ឧ.ស.អ៊ាប គឹមអ៊ុន ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ កាណាដា
- ១១៥- ឧ.ស. យន្ត សួន និង ឧ.ស.តាំង ឈុងប៊ុយ និងបុត្រ..... ភ.ព.
- ១១៦- ឧ.ស.ឆ្នាំ (ធម្ម) ប៊ុនស្រុន និង ឧ.ស.យ៉ែម សូស្តី+បុត្រ .. ភ.ព.
- ១១៧- ឧ.ស.សយ ស៊ីផាន់ណា និង ឧ.ស.ម៉ៅ សុផល+បុត្រ ភ.ព.
- ១១៨- ឧ.ស. ច័ន្ទ បុប្ផាណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា ភ.ព.
- ១១៩- ឧ.ស.សួន កស្សាណ ភ.ព.
- ១២០- ឧ.ស.សួន ចរណៃ ភ.ព.
- ១២១- ឧ.ស.ប័ក់ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ភ.ព.
- ១២២- ឧ.ស.ម៉ៅ សុគន្ធី និង ឧ.ស.អ៊ីង យ៉ែកហួយ និងបុត្រ ... ភ.ព.

- ១២៣- ឯ.ឧ.អ៊ុត ប្រាំង និង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា +បុត្រ ភ.ព.
- ១២៤- ឯ.ឧ.ចែម វីឌ្យា និង លោកជំទាវ សុខា ស៊ូសិវណ្ណ+បុត្រ . ភ.ព.
- ១២៥- ឯ.ឧ.កាន់ រ៉ាត់ និង ឧ.សិ.កែវកល្យាណ+ក.កាន់សុថារត្ន្ត្ត. ភ.ព.
- ១២៦- ឯ.ឧ. ឯម ប៊ុនសាត និង លោកជំទាវ នូ ចន្ទា + បុត្រ.... ភ.ព.
- ១២៧- ឯ.ឧ.ស្បែង សារ៉ាត់ និងលោកជំទាវ ស៊ាន ឈុនហេង.ក.ព.ស.
- ១២៨- ឧកញ៉ា ស៊ុន សុខា និង លោកជំទាវ សុខា ផល្លី +បុត្រ ... ភ.ព.
- ១២៩- ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ូរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ្គិចណៃ+បុត្រ .. ភ.ព.
- ១៣០- ឧកញ៉ា សុខ សុខា និង លោកជំទាវ ចាន់ លាង +បុត្រ ... ភ.ព.
- ១៣១- ឧ.ស.ប៊ុល នាង និង ឧ.សិ.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា +បុត្រ +ចៅ... ភ.ព.
- ១៣២- ឧ.ស.យីម ស៊ីមុន្នី និង ឧ.សិ.យូ ប៊ូសិន និងបុត្រ +ចៅ.... ភ.ព.
- ១៣៣- ឧ.សិ. ប៊ូអាន ស៊ីវុត្តា ភ.ព.
- ១៣៤- ឧ.សិ. ប៊ូ ផារ៉ាណ ភ.ព.
- ១៣៥- ឧ.សិ. ម៉ៅ សុន្តា ភ.ព.
- ១៣៦- ឧ.ស. ច្នោក ងួនថៃ និង ឧ.សិ.ធាន ត្រលុច + បុត្រ ភ.ព.
- ១៣៧- ឧ.សិ. សាក់ ស៊ាងអេង ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ១៣៨- ឧ.ស. ស៊ីវ សៅរី និង ឧ.សិ. ស្រៀង រ៉ូចលាង ភ.ព.
- ១៣៩- ឧ.ស.អ៊ុក សាម៉ាណារ៉ា និង ឧ.សិ.ហ៊ាប តេង + បុត្រ.... ភ.ព.
- ១៤០- ឧ.ស. ម៉ៅ ស្រិន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ុនហ៊ិន ព្រមទាំងបុត្រ. ភ.ព.

- ១៤១- ឧ.ស. ម៉ែន សៀន និង ឧ.សិ. អៀង ណារី + បុត្រ ភ.ព.
- ១៤២- ឧ.សិ. សយ វណ្ណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ១៤៣- លោក សែន សុវណ្ណវិទ្ធី និងភរិយា ភ.ព.
- ១៤៤- ឧ.សិ. តាន់ ជាសិ និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តសៀមរាប ស.វ.
- ១៤៥- ឧ.សិ.ជុំ ឆាយ + ឧ.សិ.ជុំ ណារ៉ា+ជុំ ពិសិដ្ឋ+ជុំ សុជាតិ ភ.ព.
- ១៤៦- ឧ.សិ. ស៊ីវ យក់សិ ភ.ព.
- ១៤៧- ឧ.ស. ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ. សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ .. ភ.ព.
- ១៤៨- ឧ.ស. សោម រតនៈ និង ឧ.សិ. ស៊ុប វណ្ណា+បុត្រ + ចៅ.. ព.វ.
- ១៤៩- ឧ.ស.ហេងសម្បជ្ជ+ឧ.សិ.ស៊ុនគន្ធា+មាតាហេងប៊ូរីស្រីនាថ .ភ.ព.
- ១៥០- យុវជន ជា សុភ័ក្រ្ត និងមាតាបិតា ភ.ព.
- ១៥១- ឧ.សិ.ហ៊ុយ សុខម៉ា និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ១៥២- ឧ.សិ.ហ៊ុយ ព្រឿងគឹមស្រីង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ..... ភ.ព.
- ១៥៣- ឧ.សិ.ហ៊ុយ រ៉ារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ១៥៤- ឧ.សិ. វណ្ណ មុនី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ភ.ព.
- ១៥៥- ឧ.ស.តៅ យាង និង ឧ.សិ. ឈុន លន ព្រមទាំងកូនចៅ.. ភ.ព.
- ១៥៦- ឧ.សិ. សុខ ភួង និង ឧ.សិ. សុខ ផៃ ភ.ព.
- ១៥៧- ឧ.សិ. អ៊ុក លន់ និងក្រុមវេន ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ១៥៨- ឧ.សិ. គង់ ម៉ៃ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ភ.ព.

- ១៥៩- ឧ.សិ.លី ស៊ីវុដ្ឋ ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ១៦០- ឧ.សិ.មុំ ទូច និង ឧ.សិ.សាមុល គឹមធន់ (ជាកូន)..... ភ.ព.
- ១៦១- ឧ.ស.ម៉ៅ វ៉ាន និង ឧ.សិ.ធន់ សំបូរ ព្រមទាំងបុត្រ..... ភ.ព.
- ១៦២- លោក ម៉េង ហិ អ្នកស្រី ម៉ាន ស៊ីសុថា និងបុត្រ ភ.ព.
- ១៦៣- ឧ.ស.ឡាយ សុខុម និង ឧ.សិ.សួន ចន្ទា និងបុត្រ ភ.ព.
- ១៦៤- ឧ.សិ.រៀន គង់+ស្វាមី និង លោក ប្រាក់ ខេមរិន្ទ+ភរិយា. ភ.ព.
- ១៦៥- ឧ.សិ.ឯម សុខឃឹម និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ១៦៦- លោកយាយ ប៊ុន យ៉ាំ ព្រមទាំងកូន និងចៅ ភ.ព.
- ១៦៧- ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង និងម្តាយឈ្មោះ អៀង ហ្គិច កណ្តាល
- ១៦៨- ឧ.សិ.អ៊ុតឆេងស៊ី ក្រុមវេនថ្ងៃ២កើតវត្តព្រះពុទ្ធមានបុណ្យ.ភ.ព.
- ១៦៩- ក្រុមព្រែកខ្ចិត ព្រែកលាប និងទួលគោក ភ.ព.
- ១៧០- ក្រុមចាបម៉ុងឡេង+ឈាងហុង វេន៩កើតសំពៅមាស ... ភ.ព.
- ១៧១- ឧ.ស.ហេង វៃទិត និង ឧ.សិ.រស់ ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ.. ភ.ព.
- ១៧២- ឧ.ស.ឡាយ ហ៊ុយទ្រៀង និង ឧ.សិ.លាក់ ណាក់ +បុត្រ . ភ.ព.
- ១៧៣- ឧ.ស.តូច ផាន់ណាស៊ី និង ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទណារិទ្ធ+បុត្រ.... ភ.ព.
- ១៧៤- ឧ.ស.សួរ សារឹម និង ឧ.សិ.បុង ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ១៧៥- ឧ.សិ.ហែម វណ្ណា និង ឧ.សិ.ហែម វុឌ្ឍី +បុត្រ ភ.ព.
- ១៧៦- ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រែន និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង + បុត្រ..... ភ.ព.

- ១៧៧- ឧ.ស.ស៊ិន វ៉ា+យានថៃ+ឧ.ស.ស៊ិនម៉េងស្រីនិ+ប្អូនស៊ិន ... ភ.ព.
- ១៧៨- ឧ.សិ.ជា សុណារី ភ.ព.
- ១៧៩- ឧ.ស.ភាវី សាន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សុបុណ្យ+បុត្រ..... ភ.ព.
- ១៨០- ឧ.ស.ម៉ុង យឿនវណ្ណៈ និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សុត្រសុន្ទី+បុត្រ.... ភ.ព.
- ១៨១- ឧ.ស.ស៊ីម សុង ឧ.សិ.វៃ គាង+ពុទ្ធបរិស័ទផ្សារកអណ្តើក. ព.វ.
- ១៨២- លោក រឿង សេដ្ឋា និងអ្នកស្រី នាង ជួនអេង + បុត្រ ... ភ.ព.
- ១៨៣- លោក ស៊ា រស់ និងអ្នកស្រី ញ៉ែប ដាវើត ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ១៨៤- ឧ.សិ.ឈួន គឹមនី និងបងប្អូន កូនក្នុង ភ.ព.
- ១៨៥- ឧ.សិ.ត្រី ណៃប៊ុយ ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ១៨៦- ឧ.សិ.ច្រឹង គឹមស្រី ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ១៨៧- ឧ.ស.ម៉ៅ ផុន និងមាតា យស សម្បត្តិ ភ.ព.
- ១៨៨- ឧ.ស.ម៉ៅ សយ និង ឧ.សិ.គង់ ចំរើន +បុត្រ ភ.ព.
- ១៨៩- ក្រុមឧបាសក មួង យេន វត្តសំពៅមាស ភ.ព.
- ១៩០- ឧ.សិ.ថៅ ហៀក ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ១៩១- ឧ.ស.ខៀវ ជៀប និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ភ.ព.
- ១៩២- ឧ.សិ.តាំង លីគាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ភ.ព.
- ១៩៣- ឧ.សិ.ឈឹម ផលវិទ្យា ភ.ព.
- ១៩៤- ឧ.សិ.កាំង ប៉ោទាង និង ឧ.ស.ហេ អេន +កូនចៅ ភ.ព.

- ១៩៥- ឧ.សិ.លីម មួយគា និង លោក យុន ឈុន្តី+អ្នកស្រី ទី ម៉ុំ. ភ.ព.
- ១៩៦- កូនចៅ សព ឧបសក អ៊ា គីមស្រែង ភ.ព.
- ១៩៧- ឧ.សិ.លីម អេង ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ១៩៨- ឧ.ស.ម៉្លូវ គា និង ឧ.សិ.ឈុន គីមអេង ព្រមទាំងបុត្រ..... ប.ប.
- ១៩៩- លោក លាភ ឆាយ និង អ្នកស្រី ហែម ពៅ + បុត្រ..... ភ.ព.
- ២០០- ឧ.ស.ម៉េង សាខន និង ឧ.សិ.ចាន់ សុខា ព្រមទាំងបុត្រ.... ភ.ព.
- ២០១- ឧ.សិ.យាន ចន្ទ័លី ភ.ព.
- ២០២- ឧ.សិ.លីម រូចហាំង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ភ.ព.
- ២០៣- ឧ.ស.ស្រួ ងាម និង ឧ.សិ.ហ្វឹង ម៉ន ភ.ព.
- ២០៤- ឧ.សិ.យីម សារ៉ាត និង ឧ.សិ.លី ហ្គេចឡាង+ស្វាមី+បុត្រ. ភ.ព.
- ២០៥- ឧ.ស. ស៊ុយ ជូ និង ឧ.សិ. តាំង ឡើង +កូនចៅ ភ.ព.
- ២០៦- ឧ.សិ.រស់ សេរី និង ឧ.សិ.សៀ ចន្ទា..... ភ.ព.
- ២០៧- ឧ.សិ.រៀល ប្លុន ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ២០៨- ឧ.ស.សុខ សារឿន និង ឧ.សិ.ទូច ម៉ុម ហៅយីម +បុត្រ. ភ.ព.
- ២០៩- ឧ.ស.គង់ សៀងហៃ និងឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រតារាភិឱន+បុត្រ. ភ.ព.
- ២១០- ឧ.ស.សាន សុខគីន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រសេដ្ឋា +បុត្រ ភ.ព.
- ២១១- ឧ.ស.ងឹម ញាណ និង ឧ.សិ.កាំង ប៊ូលីន ព្រមទាំងបុត្រ.ភ.ព.ស.
- ២១២- ឧ.ស. យូ ម៉េង និង ឧ.សិ. ជួន សំណាង..... ក.ព.ស.

- ២១៣- ឧ.ស.ជ្រា បេង និង ឧ.សិ.ត្រិត គីម ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ២១៤- ឧ.សិ.ប៊ូ សៀកហ៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ភ.ព.
- ២១៥- វេជ្ជ.ហ៊ាន រ៉ាវី និង ឧ.សិ.ម៉្លូវ លាង ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ២១៦- ឧ.ស.ម៉្លូវ ធីម និង ឧ.សិ.ហ៊ាន ណៃយីម ព្រមទាំងបុត្រ . ភ.ព.
- ២១៧- ឧ.ស.ហ៊ាន រ៉ាវឿន និង ឧ.សិ.ប៉ែន បុត្រា ព្រមទាំងបុត្រ ...ភ.ព.
- ២១៨- ឧ.ស.រ៉ែង ផេង និង ឧ.សិ.ហៅ ហេង +បុត្រផេង បូរ៉ា .. ភ.ព.
- ២១៩- ឧ.សិ. ថៃ នាថ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ភ.ព.
- ២២០- ឧ.ស.រ៉ែន សារូ និង ឧ.សិ.តូច លីណារ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ .. ភ.ព.
- ២២១- លោក ជា សារ៉ាយ និង អ្នកស្រី អ៊ុំ សុផានី +បុត្រ+ចៅ . ភ.ព.
- ២២២- ឧ.ស.មាស ខេង និង ឧ.សិ.មួរ រូច ព្រមទាំងកូនចៅ ភ.ព.
- ២២៣- ឧ.សិ.យុត គីមថន +ឧ.ស.ព្រំ សុន និង ឧ.សិ.ស៊ុន យុត... ភ.ព.
- ២២៤- ឧ.សិ. គីម សុខុន និងបុត្រ ភ.ព.
- ២២៥- ឧ.សិ.ងម សុខន ព្រមទាំងបុត្រ និង ឧ.សិ.សុខ សាអ៊ុក... ភ.ព.
- ២២៦- ឧ.សិ.អ៊ុស៊ីណាត+ឧ.ស.ឡឿងជី និងឧ.សិ.អ៊ុ ប៊ុននី+កូនចៅ. ភ.ព.
- ២២៧- ឧ.សិ.គីម ឆេង ព្រមទាំងកូនចៅ ភ.ព.
- ២២៨- ឧ.សិ.ជូ ឆេងហោ ភ.ព.
- ២២៩- ឧ.សិ.លី ឡៃហាំង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ភ.ព.
- ២៣០- ឧ.ស.ថាច់ លី និង ឧ.សិ.កៀង កៀង ភ.ព.

- ២៣១- Mr.JONATHAN BALK and Mrs.BUNNA KEO BALK ភ.ព.
- ២៣២- ឧ.សិ.ព្រំ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ២៣៣- លោក សឹក ធឿន+ឧ.ស.វុទ្ធិ សម និង ឧ.សិ.គឹម អេង ... ភ.ព.
- ២៣៤- លោក ស្រែង ហេង និង ឧ.សិ.កែវ រស្មី ព្រមទាំងបុត្រ .. ភ.ព.
- ២៣៥- ឧ.ស.នុត វន្តា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុភា ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ២៣៦- ឧ.សិ.អ៊ូ សំណាង និង ឧ.សិ.ឡាច ផន ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ២៣៧- ឧ.ស.ជា សុខុម និង ឧ.សិ.អ៊ុន ពួន ភ.ព.
- ២៣៨- ឧ.ស.ឡាយ សេង និង ឧ.សិ.ម៉ែន វណ្ណា ព្រមទាំងកូនចៅ ភ.ព.
- ២៣៩- ឧ.សិ.ជុំ ស៊ីម៉ុន និង បុត្រ ពេជ្រ សុយុន ភ.ព.
- ២៤០- ឧ.ស.ស៊ា បូរ៉ា និង ឧ.សិ.ប៉ុល បុទម +បុត្រ ស៊ា ស៊ូជីង ... ភ.ព.
- ២៤១- ឧ.ស.គង់ ហេង និង ឧ.សិ.ធាវី ស៊ីប ព្រមទាំងកូនចៅ ភ.ព.
- ២៤២- ឧ.សិ.ហ៊ុន ហេង ភ.ព.
- ២៤៣- ឧ.ស.ទី គៀង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ២៤៤- ក្រុមលោកតា ម៉ោង វត្តទួលទំពូង ភ.ព.
- ២៤៥- ឧ.សិ.តោ ឡា ព្រមទាំងកូនចៅ ភ.ព.
- ២៤៦- ឧ.ស.ហង់ ច័ន្ទរិន្ទ និង ឧ.សិ.ដួង រ៉ាវី ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ២៤៧- ឧ.សិ.ជា ស៊ីវយ៉ក ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ២៤៨- ឧ.ស.សេង តាំងយី និង ឧ.សិ.ហេង មួយចេង + បុត្រ ... ភ.ព.

- ២៤៩- ឧ.ស.ហ៊ី អ៊ុនសេង និង ឧ.សិ.ហ៊ីង ស៊ីមណែ +កូនចៅ ភ.ព.
- ២៥០- ឧ.សិ.ជ្រុន ស៊ីដេត និង ប្អូន +ក្មួយ និងចៅ ភ.ព.
- ២៥១- លោក អ៊ុន សុង និង អ្នកស្រី ឆាយ ម៉ាឡៃ និង បុត្រ ... ភ.ព.
- ២៥២- ឧ.ស. ឃ្លោត យិត និង ពុទ្ធបរិស័ទ ខេត្តព្រះសីហនុ ក.ព.ស.
- ២៥៣- ក្រុមវេនចង្កាន់សង្ឃ ,១កើតសំពៅមាស ,៦កើតចំបក់មានជ័យ,
១១កើតសុវណ្ណបុទម, ៦រោងនិក្រោធវ័ន, ១០រោងវេឡាវន័..ភ.ព.
- ២៥៤- មណ្ឌលសិក្សាព្រះពុទ្ធសាសនាមណីវត្ត ខេត្តពោធិ៍សាត់.. ព.ស.
- ២៥៥- ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទស្រុកមង្គលបូរី+សិរីសោភ័ណ ប.ម.ជ.
- ២៥៦- ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទទីក្រុងស៊ីតនី និងមែលប៊ិន..... ប្រទេសអូស្ត្រាលី

~~~~~

នាមពុទ្ធបរិស័ទដែលមានសន្ទុក
បរិច្ចាគប្រាក់ឈေးពុទ្ធសេដ្ឋកិច្ចកៅស៊ូ

- ១- ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទជូនត្រៃ ដឹកនាំដោយ លោកម្ចាស់ **សុមនោ ហេង ម៉ុនជា**
មានចំនួន ..... ២២.៧៨៥.៦០០ រ និង ៣៨៨០ \$
- ២- ឧ.ស.រស់ សុខ និង ឧ.សិ.សោម ផាន់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .. ៥០០ \$
- ៣- Anniversaire de la naissance de PORLEANG PUTH 30 Mars 1955.. ៥០០ \$
- ៤- Anniversaire de la naissance de HUN SIV EANG 13 Mars 1952... ៥០០ \$
- ៥- Anniversaire de la naissance de KUNTHEA PUTH 18 Mars 1972.. ៥០០ \$

៦-	Anniversaire de la naissance de SOKRETH CHHEM 27 Avril 1972.	៥០០ \$
៧-	Anniversaire de la naissance de VISSESS PUTH 22 Mai 1973.....	៥០០ \$
៨-	Anniversaire de la naissance de NANCY PAGE 11 Juin 1975.....	៥០០ \$
៩-	Anniversaire de la naissance de VITHY PUTH 30 Mars 1979...	៥០០ \$
១០-	Anniversaire de la naissance de Rothmony CHHEM 12 Janvier 2005.	៣០០ \$
១១-	Anniversaire de la naissance de Bunnawat CHHEM 07 Mars 2008.	៣០០ \$
១២-	Anniversaire de la naissance de Marivis Vateil PUTH 10Avril2007.	៣០០ \$
១៣-	ឧ.ស.សោម រតនៈ និង ឧ.ស.ស៊ុប វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	៣០០ \$
១៤-	ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ុំរ ឧ.ស.កាំង ហ្គីចណៃ ព្រមទាំងបុត្រ	២០០ \$
១៥-	ឧ.ស.អ៊ឹង យឹមស្រីនា (បុណ្យខួប ៣ ឆ្នាំ).....	២០០ \$
១៦-	ឧកញ៉ា សុខ សុខា និងលោកជំទាវ ចាន់ លាង ព្រមទាំងបុត្រ	២០០ \$
១៧-	ឯកឧត្តមឧកញ៉ា ទុយ គី និងលោកជំទាវ កង វុទ្ធា (ស្រីម៉ៅ)	២០០ \$
១៨-	កូនចៅ សព ឧ.ស.អ៊ា គឹមស្រែង (ក្នុងពេលបុណ្យសព) ...	២០០ \$
១៩-	ឧ.ស.យ៉ង រឿន និង ឧ.ស.អ៊ុន សុខុម (នៅម៉ាកស៊ី)	២០០ \$
២០-	ឧ.ស.សំរឹង វណ្ណ និង ឧ.ស.សេង គឹមលន់	២០០ \$
២១-	ឧ.ស.សួន ឆេងសំរ និង ឧ.ស.សួន គីណា	១៥០ \$
២២-	ឧ.ស.សុង សេងមុន្នី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
២៣-	ឧ.ស.ឆាយ អ៊ុំសាំង និង ឧ.ស.ហុង គឹមសៃ ព្រមទាំងបុត្រ .	១០០ \$
២៤-	ឯកឧត្តម អិត ប្រាំង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
២៥-	ឧ.ស.ឆាយ សិន ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅ+ចៅទួត	១០០ \$
២៦-	ឧ.ស.ពុច ប៉ោលាង និងឧ.ស.ហ៊ុន ស៊ុវអៀង ព្រមទាំងបុត្រ .	១០០ \$

. ១៥៣ .

២៧-	M. CHHEM SOKRETH et Mme PUTH KUNTHEA	១០០ \$
២៨-	M.SU SOKUNORA et Mme INN VISAL+Narita et Raksa .	១០០ \$
២៩-	ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.ស.អ៊ឹង វិទ្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
៣០-	លោកគ្រូបណ្ឌិត អឿ សៅ	១០០ \$
៣១-	ឧ.ស.ឈួន ម៉ន្តល័យ និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ \$
៣២-	ឧ.ស.ប៉ាន សារិត (ង៉ា)	១០០ \$
៣៣-	ឧ.ស.វង្ស ម៉ៅ និង ឧ.ស.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ \$
៣៤-	ឧ.ស.ឆាន់ ហៃកឹង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ \$
៣៥-	ឧ.ស.ជា សុណារី និង ឧ.ស.យួន សុនីម៉ា + ស្វាមី និងបុត្រ	១០០ \$
៣៦-	ឧ.ស.លឹម ហុងលី និង ឧ.ស.ស៊ឹម តេងគី	១០០ \$
៣៧-	ពុទ្ធបរិស័ទព្រះវិហារព្រះកុសមៈ (ហោមនីរពេទ្យព្រះសង្ឃ) .	១០០ \$
៣៨-	អ្នកគ្រូម៉ម សុខហោង និងពុទ្ធបរិស័ទស្នឹងត្រែង ១០០.០០០រ+	១០០ \$
៣៩-	ឧ.ស.ឈ គឹមហោ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០ \$
៤០-	ឧ.ស.យ៉ិន ជៀម និង ឧ.ស.ហេង ទាវ	១០០ \$
៤១-	ឧ.ស.ហេង ឆៃទិត និង ឧ.ស.រស់ ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
៤២-	ឧ.ស.ឡុង អ៊ឹម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០ \$
៤៣-	ឧ.ស.អ៊ឹង សុខយួន (ក្នុងកម្មវិធីបុណ្យកបិសទានច្បារអំពៅ)	១០០ \$
៤៤-	ឧ.ស.អ៊ុន សយ និង ឧ.ស.ខ្វាន់ សាយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ \$
៤៥-	ឧ.ស.អ៊ុំ យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០ \$
៤៦-	បុណ្យខួប ៧ ថ្ងៃសពលោក លឹម វណ្ណដេត	១០០ \$
៤៧-	ឧ.ស.ឈីវ យួយ និង ឧ.ស.ស៊ុវ លាង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០០ \$

. ១៥៤ .

៤៨-	ឧ.ស.ប៉ុង អាង និង ឧ.សិ.អឿង លាងជុន +បុត្រនិងចៅ	១០០ \$
៤៩-	ឧ.ស.ឡោ សេងជ្រុន និង ឧ.សិ.ផាំង លី ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ.	១០០ \$
៥០-	មង្គលការកូនប្រុសរបស់ឧបាសក ឡាំ ប៉េង និង ភរិយា	១០០ \$
៥១-	ឧ.សិ.ជិន ហូ	១០០ \$
៥២-	ឧ.សិ.ម៉ន បុណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
៥៣-	លោកស្រី សាំង គឹមយ៉ាន	១០០ \$
៥៤-	ឧ.សិ.លឹម សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
៥៥-	ឧ.សិ.ផាំង ស្រុយ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	១០០ \$
៥៦-	ឧ.ស.មាស ខេង និង ឧ.សិ.មួរ រ៉ូច ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៨០ \$
៥៧-	ឧ.សិ.ឡុង មុនីបញ្ញា និងគ្រួសារ	៧០ \$
៥៨-	ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រែង និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង ព្រមទាំងកូនចៅ	៧០ \$
៥៩-	ឧ.សិ.អ៊ុក លន់ និងមិត្តធម៌ក្រុមវេន	៦០ \$
៦០-	ឧ.ស.ហុក សឹងហួត និង ភរិយា +ប្អូន + កូន +ចៅ	៦០ \$
៦១-	ឧ.ស.តាំង សុងឈិន និង ឧ.សិ.លី ឡៃហាំង +កូនចៅ	៥០ \$
៦២-	ឯកឧត្តម ថែម វិឡា លោកជំទាវ សុខា ស៊ុលីវីណូ +បុត្រធីតា	៥០ \$
៦៣-	ឧកញ៉ា ស៊ុន សុខា និងលោកជំទាវ សុខា ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៦៤-	លោក ចូ សំណាង និង អ្នកស្រី លឹម រើន ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៦៥-	ឧ.ស.តាន់ ស៊ុនឡាយ ឧ.សិ.ឡេង គឹមហ៊ុយ + បុត្រ.....	៥០ \$
៦៦-	ឧ.ស.ខឹប ឡាយហៀង និង ឧ.សិ.ខៀវ ស៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៦៧-	Mr. EDWARD STRAUSS + Mrs. SIDONIE STRAUSS.....	៥០ \$
៦៨-	ឧ.សិ.លឹម ស៊ុណៃ ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$

៦៩-	ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាកុណ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៧០-	ឧ.សិ.គុជ ចូក ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០ \$
៧១-	ឧ.ស.វេង ហាន និង ឧ.សិ.សុខ សុម៉ាល័យ ព្រមទាំងកូនចៅ ..	៥០ \$
៧២-	លោក គួច ធីរិទ្ធ និងអ្នកស្រី ស៊ុ យក់គិន ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៧៣-	ឧ.សិ.អ៊ុង សុភាព	៥០ \$
៧៤-	ឧ.ស.ដែន គង់ហួត និង ឧ.សិ.កាំង គឹមស៊ុន	៥០ \$
៧៥-	ឧ.ស.រោម រឿន និង ឧ.សិ.លឹម សុខគឹម ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៧៦-	ឧ.សិ.ឆេង ស៊ឹម (ក្នុងកម្មវិធីបុណ្យកំណើនដាក់វត្តព្រែកហ្លួង) ..	៥០ \$
៧៧-	ឧ.សិ.សុខា នីសាំង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ	៥០ \$
៧៨-	ឧ.សិ.គង់ ម៉ៃ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០ \$
៧៩-	ឧ.សិ.កាំង ប៉ៃឡេង និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៨០-	ឧ.ស.ម៉ួរ ធីម និង ឧ.សិ.ហ៊ាន ណៃយឹម (ហៅម៉ុ) +បុត្រ	៥០ \$
៨១-	ឧ.ស.ហ៊ាន វ៉ារឿន (ហៅពៅ) និង ឧ.សិ.ប៊ែន បុណ្ណា +បុត្រ ...	៥០ \$
៨២-	ឧ.ស.ឡាយ សុខុម និង ឧ.សិ.ស៊ុន ចន្ទា ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៨៣-	លោក លី ឡៃហុង និង អ្នកស្រី លីវី សុខគង់ ព្រមទាំងបុត្រ .	៥០ \$
៨៤-	ឧ.សិ.ម៉ា នាង	៥០ \$
៨៥-	ក្រុមគ្រួសារ កូនចៅ របស់ឧ.ស.ផាន់ សារី	៥០ \$
៨៦-	ឧ.ស.ជឹម អេងស្រីន និង ឧ.សិ.វ៉ា សុខគឹន	៥០ \$
៨៧-	ឧ.ស.សយ ស៊ុផាន់ណា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផល ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៨៨-	ឧ.សិ.តៃ ចឹងអ៊ី+ ឧ.សិ.តៃ ចឹងលាប+ ឧ.សិ.តៃ ចិន្តា+កូនចៅ .	៤០ \$
៨៩-	លោក យ៉ាង គឹមហ៊ុយ និង អ្នកស្រី យូ មួយតា	៤០ \$

៩០-	អ្នកគ្រូ សាន ផល្លីន និង ឧ.សិ.ប៊ិត ថងខាំ ព្រមទាំងកូនចៅ ...	៤០ \$
៩១-	លោក នូ ឆវីវណ្ណ និង អ្នកស្រី ម៉ក់ យៀត	៤០ \$
៩២-	ឧ.សិ.ហុក ឈិន និង ឧ.សិ.ប្រាក់ អៀត ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ..	៤០ \$
៩៣-	ឧ.សិ.អៀ ជាលៀង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០ \$
៩៤-	ឧ.សិ.តែ គឹមមួយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០ \$
៩៥-	ឧ.សិ.លឹម មុនី ព្រមទាំងកូនចៅប្រុសស្រី	៣៥ \$
៩៦-	លោក លឹម គីអេង និង អ្នកស្រី សារ៉ា ចិន្តា	៣០ \$
៩៧-	ឧ.ស.ម៉ៅ សយ និង ឧ.សិ.គង់ ចំរើន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៣០ \$
៩៨-	ឧ.ស.ហ៊ុយ កេង និងឧ.សិ.លឹម គៀម ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ \$
៩៩-	ឧ.សិ.អៀង ហ្លួច និងកូនស្រី ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង	៣០ \$
១០០-	ឧ.សិ.ទីវី រិម៉ា+ស្វាមីបុត្រ ,លោក ជុំ សុក្រាត+ភរិយាកូនចៅ	៣០ \$
១០១-	ឧ.សិ.ឯក សារម៉េ ព្រមទាំងកូនចៅ (នៅព្យួសាឡែន)	៣០ \$
១០២-	ឧ.សិ.ឆាយ សែង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៣០ \$
១០៣-	ឧ.សិ.តាំង ប៉ៃជីង ហៅទន់ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារកូនចៅ ..	៣០ \$
១០៤-	ឧ.ស.ហេង វិរិន្ទ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	៣០ \$
១០៥-	ឧ.សិ.ជា ថាវ	៣០ \$
១០៦-	ឧ.សិ.ម៉ួវ ឡេងស៊ីវហេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៣០ \$
១០៧-	ឧ.ស.ហង់ ច័ន្ទវិន្ទ និង ឧ.សិ.ដួង រ៉ារី ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ \$
១០៨-	ឧ.សិ.សុខ ភួង និង ឧ.សិ.សុខ ផៃ	៣០ \$
១០៩-	ឧ.ស.ទា សុង+ង៉ៅចាន់ខេង .ឧ.ស.កាំងប៉េងជីវ+លឹមម៉ីហ៊ាម	៣០ \$
១១០-	មិលយុង+ព្រឿង សារឿម . លោក មាស វណ្ណៈ+មិល យុវឌ្ឍី	២៥ \$

១១១-	ឧ.ស.ឡុង និង ឧ.សិ.ហែម លន់ ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១១២-	ឧ.សិ.ឈួន សុ	២០ \$
១១៣-	ឧ.ស.ប្រាក់ កាន និង ឧ.សិ.រស់ គឹមថាន	២០ \$
១១៤-	ឧ.សិ.កែ សៀក ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១១៥-	ឧ.សិ.មុនី	២០ \$
១១៦-	ឧ.សិ.បែន សារវើយ និងឧ.សិ.ថាប់ ជុំផន ហៅឡឹង	២០ \$
១១៧-	ឧ.សិ.អ៊ុន លីណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១១៨-	ឧ.សិ.កាន់ គីន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ \$
១១៩-	ឧ.ស.ប៉ាត់ គឹមស៊ីន និង ឧ.សិ.សៀក យាម ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១២០-	លោក ជា បញ្ញាវិទ្ធិ និងលោកស្រី លាង សុភាព	២០ \$
១២១-	ឧ.ស.ហេង ហ៊ុ និង ឧ.សិ.អ៊ីវ ជាម	២០ \$
១២២-	ឯកឧត្តម គី ហ៊ាន និង លោកជំទាវ ជួន សង្វារ ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១២៣-	ឧ.សិ.សាំង ឡេង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១២៤-	ឧ.សិ.គឹម សុខុន	២០ \$
១២៥-	លោក យុត ហុង និង អ្នកស្រី លី ជូ	២០ \$
១២៦-	លោក ជៀង ញឹម និង អ្នកស្រី លឹម ប៉ារវ៉ូច ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១២៧-	ឧ.ស.លឹម ហួយប៉ា និង ឧ.សិ.ទា មួយគី	២០ \$
១២៨-	លោក អ៊ាន ទីត និងអ្នកស្រី សុខ អេងគី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១២៩-	លោក មាស គាន និង អ្នកស្រី មៀង សុគន្ធ	២០ \$
១៣០-	លោក ចាន់ គឹមហ៊ាង និង អ្នកស្រី យូ គឹមជូ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៣១-	ឧ.សិ.ឱក ឯមលក្ខណា ស ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$

១៣២-	ឧ.សិ.តឹម យុន	២០ \$
១៣៣-	លោកយាយ យ៉េត ហ៊ាន និងលោកយាយ យ៉េត ហួយ	២០ \$
១៣៤-	លោកយាយ តាំង ហុងជូ និង លោកយាយ កេន +កូនចៅ ...	២០ \$
១៣៥-	ឧ.សិ.ជឹង គឹមស៊ាង	២០ \$
១៣៦-	ឧ.សិ.ប៉ាន់ រ៉ូនេ	២០ \$
១៣៧-	ឯកឧត្តម កាន់ រ៉ាត់ ឧ.សិ.កែវ កណ្តាល+កញ្ញាកាន់សុច័រ័ត្ន	២០ \$
១៣៨-	ឯកឧត្តម ម៉ុង ខុម ឧ.សិ.ឡេង យឿន ព្រមទាំងបុត្រ.....	២០ \$
១៣៩-	វេជ្ជបណ្ឌិត រ៉ូ គឹមប៉ោ និង ឧ.សិ.ង៉ូរ ស៊ីណា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១៤០-	ឧ.ស.ប៉ុល នាង និង ឧ.សិ.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .	២០ \$
១៤១-	ឧ.ស.ហ៊ី អ៊ុនសេង និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង ស៊ីមណែ ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១៤២-	ឧ.សិ.ឈារ គឹមស៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១៤៣-	ឧ.សិ.ណាំ គឹមឡេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ \$
១៤៤-	ឧ.សិ.ឈឹម ផលវិទ្យា និងក្មួយ វុណ ភក្តី	២០ \$
១៤៥-	ឧ.ស.លឹម សេង និង ឧ.សិ.ទិន សន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៤៦-	ឧ.ស.ម៉ម ម៉ានិត	២០ \$
១៤៧-	ឧ.សិ.ឡឿ ស៊ីឌីម និងលោក សារ រ៉ូធី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៤៨-	ឧ.ស.ឃុត អៀវ និង ឧ.សិ.ម៉ារី ប្រិច (របងវត្តឧ.ល.១ផ្ទាំង)	២០ \$
១៤៩-	ឧ.សិ.ញ៉ាន ដាស៊ី និងកូនស្រី ញ៉ាន លីកា	២០ \$
១៥០-	ឧ.សិ.ឈិន ណារី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ \$
១៥១-	ឧ.សិ.សម សាមន	២០ \$
១៥២-	ឧ.សិ.ឃុត ម៉ាឡៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$

១៥៣-	ឧ.ស.យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ុយ ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១៥៤-	ឧ.ស.តុង លាងផេង និង ឧ.សិ.ជូ ស៊ីហៀង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	២០ \$
១៥៥-	ឧ.សិ.អេង គឹមអាំង ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១៥៦-	ឧ.សិ.ហ៊ាង តា	២០ \$
១៥៧-	ឧ.សិ.ឈ សុខមួយ	២០ \$
១៥៨-	ឧ.សិ.ពិ ជា	២០ \$
១៥៩-	ឧ.ស.លន់ គឹមស៊ុយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ \$
១៦០-	លោកតា ហេង ឡេងថៃ និងលោកយាយ អ៊ា គឹមទាង+បុត្រ	២០ \$
១៦១-	ឧ.សិ.ប៉ុល ណារីន ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១៦២-	លោក ផែន ឡាន និង ឧ.សិ.កែត លេញ ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១៦៣-	ឧ.ស.ទិត វ៉ាន់ផន និង ឧ.សិ.ឃុត វ៉ាន់ថា ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៦៤-	ឧ.សិ.ប៊ុត ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រធីតា	២០ \$
១៦៥-	លោក ផុក ស៊ីផា និង អ្នកស្រី ម៉ម ម៉ាឡា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១៦៦-	ឧ.ស.មុច កុយ និង ឧ.សិ.ចេង ជិនថូ	២០ \$
១៦៧-	ឧ.សិ.គឹម អៀង+ហួយ+យី គុណ+រ៉ាន់+បញ្ញា	១៥ \$
១៦៨-	លោក ឡៅស៊ុនអេង+ភិយា+ឧ.សិ.សុខសៀង+ឧ.សិ.ឡារីអ៊ុន	១៥ \$
១៦៩-	ឧ.ស.លី ថាន និង ឧ.សិ.លី រ៉ូច ព្រមទាំងបុត្រ	១៥ \$
១៧០-	ឧ.សិ.ជា នាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១៥ \$
១៧១-	ឧ.សិ.ឡេង កំសត់ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១៥ \$
១៧២-	លោក ទេព សោភា + ឧ.សិ.ខុន វណ្ណ+ឧ.សិ.ប៊ុន សុខា+បុត្រ	១៥ \$
១៧៣-	ឧ.សិ.គី យក់ប៊ុយ +ឧ.សិ.ប៊ូ សៀកលីវ +ឧ.សិ.ហែម ពិដោរ ..	១៥ \$

១៧៤-	លោក លី ខាន់ណារ៉ា +អ្នកស្រី នុត សិទ្ធិថារី ព្រមទាំងកូនចៅ	១៥ \$
១៧៥-	ឧ.សិ.អ៊ឹម ដាត់ហៀង ព្រមទាំងបុត្រ	១៥ \$
១៧៦-	ឧ.សិ.សាយ សារីម+ស្វាមី . ឧ.សិ.ហេង ស៊ីនួន +កូនចៅ ...	១៥ \$
១៧៧-	កញ្ញា ម៉ែង អេដែន	១៥ \$
១៧៨-	ឧ.សិ.ទៀង ភឹម និងកូនចៅ +ឧ.សិ.ហង្ស ម៉ាឡៃ.១០.០០០\$+	១៥ \$
១៧៩-	ឧ.សិ.ចាន់ ស៊ីមន ព្រមទាំងបុត្រ	១៥ \$
១៨០-	ឧ.សិ.សោម យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	១៥ \$
១៨១-	ឧ.ស.គ្រូច ឡាំង+ឧ.សិ.គ្រូច សុមាលី+ឧ.សិ.គ្រូច សុភា	១៥ \$
១៨២-	ឧ.ស.អ៊ុម ណារិន និង ឧ.សិ.ជា សារម៉េ ព្រមទាំងកូនចៅ	១៥ \$
១៨៣-	ឧ.សិ.ស៊ីនួន+ណុល+រុណ+លី ប៊ុនណា+សុភារិន	១៥ \$
១៨៤-	ឧ.ស.ញ៉ាន ហេង+ប៊ុន គូ+ប៊ុន សំឡី+សុភក្រ+ណារ	១៥ \$
១៨៥-	ឧ.ស.គង់ ស៊ីនិត+អេង+យ៉ុម ខឹង+គឹម ស្រីន+ដុស	១៥ \$
១៨៦-	អ្នកស្រី ខឹម សាំងហៃ ព្រមទាំងបុត្រ និងម្តាយ	១១ \$
១៨៧-	ឧ.សិ.លី ហាង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៨៨-	ឧ.ស.អេង វណ្ណា និង ឧ.សិ.សៅ ណារី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៨៩-	ឧ.សិ.នង សុភី និង ឧ.សិ.សៀក សុភី	១០ \$
១៩០-	កុមារា ថែម វណ្ណវប្បទ្ធិ និង កុមារា ថែម ចេស្តា	១០ \$
១៩១-	លោកស្រី សុខា គងពិសី និង ស្វាមី	១០ \$
១៩២-	លោក នុត អ៊ុន វណ្ណា និងលោកស្រី សុខា អ៊ុនរិន	១០ \$
១៩៣-	ឧ.សិ.កន ប៊ុច +បុត្រ និងកុមារី ថែម រស់សាន្តសិរីវឌ្ឍនា	១០ \$
១៩៤-	លោកយាយ យឹម ស៊ុយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$

១៩៥-	ឧ.ស.ពួន ភួង	១០ \$
១៩៦-	ឧ.ស.គុយ សុផន និង ឧ.សិ.ខាត់ កាន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៩៧-	ឧ.សិ.ប៊ុន លាំ និង ឧ.សិ.ប៊ុន សារិន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	១០ \$
១៩៨-	ឧ.សិ.ឡោ រ៉ូចឡេង	១០ \$
១៩៩-	ឧ.សិ.ហៃម វ៉ាត់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២០០-	ឧ.សិ.គី គឹមហាប់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២០១-	ឧ.សិ.ឡោ រ៉ូចឡេង	១០ \$
២០២-	ឧ.សិ.យឹម អ៊ុច ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២០៣-	ឧ.ស.គឹម លុច និង ឧ.សិ.ហោ គឹមស៊ូ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២០៤-	ឧ.សិ.គឹម អា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២០៥-	ឧ.ស.យ៉ាវ រែងម៉ែង និង ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវ៉ាន់ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២០៦-	លោក ហួត វ៉ាសនា និង អ្នកស្រី អេង ច័ន្ទសោភា +បុត្រ	១០ \$
២០៧-	ឧ.សិ.ឈ ប៊ុនលី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២០៨-	ឧ.សិ.យឹម សុខ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២០៩-	ឧ.ស.សៀន ខេង និង ឧ.សិ.អ៊ុម ជា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២១០-	ឧ.សិ.ស៊ី ឈុនហាំង	១០ \$
២១១-	ឧ.សិ.កេត រ៉ែន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២១២-	លោក នរ មេត្តា និង ឧ.សិ.ដួង គុយអេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២១៣-	ឧ.សិ.ង៉ែត យូអេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២១៤-	ពេទ្យ ខេង ប៊ុនលឿ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០ \$
២១៥-	ឧ.សិ.ទួច សារៀន	១០ \$

២១៦-	ឧ.សិ.ទិត្យ ដារី និង ឧ.សិ.កូ ឡេ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២១៧-	ឧ.ស.ជឹង រើងអារ និង ឧ.សិ.គឹម យឿង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០ \$
២១៨-	ឧ.សិ.មេត ឈន់ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២១៩-	ឧ.សិ.ប៊ុត សេដាដួង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២២០-	ឧ.ស.ស៊ុន សិទ្ធិ និង ឧ.សិ.អ៊ុច សុខលី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២២១-	ឧ.សិ.គួច សារ៉ុន និង ឧ.សិ.ទេត្រ នរិន្ទ	១០ \$
២២២-	ឧ.សិ.យិន យីម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២២៣-	ឧ.ស.សាម ទ្រី និង ឧ.សិ.ហាក់ គឹមសេង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២២៤-	ឧ.ស.សេង ហោ (ភ្នំពេញ)	១០ \$
២២៥-	ឧ.សិ.សុខ គឹមណេត (មេមត់)	១០ \$
២២៦-	ឧ.ស.ហុង ហ៊ាន និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង សាត	១០ \$
២២៧-	ឧ.សិ.ប៊ុន វង់ឡើន	១០ \$
២២៨-	ឧ.សិ.ឡាយ ចន្ទា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២២៩-	ឧ.សិ.សុខ នី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២៣០-	ឧ.ស.សេង ជីវនី និង ឧ.សិ.ទឹម ថន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៣១-	លោក អាំង ជួប និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៣២-	ឧ.ស.យិច ឈិន និង ឧ.សិ.តៃ សុម៉ាលី (ប៊ូយ) ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៣៣-	ឧ.ស.ជា ឆ្លើន និង ឧ.សិ.សៀង គឹមហុន ព្រមទាំងកូនចៅ ...	១០ \$
២៣៤-	ឧ.ស.ជា ខេង និង ឧ.សិ.សៀង យូណាភ ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	១០ \$
២៣៥-	ឧ.ស.រេង ហ៊ាន និង ឧ.សិ.ជួប ម៉ារ៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៣៦-	ឧ.ស.យុង សុង និង ឧ.សិ.សៀ សៀកលឹម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០ \$

២៣៧-	ឧ.ស.លឹម មុនី និង ឧ.សិ.ចាប់ រុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៣៨-	ឧ.សិ.ស្រែង ក្រឹង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៣៩-	ឧ.សិ.អ៊ឹង គឹមហ៊ុច ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៤០-	ឧ.សិ.យាង មួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៤១-	កញ្ញា ស្រី លក្ខីរីតី ព្រមទាំងមាតាបិតា	១០ \$
២៤២-	ឧ.សិ.អូយ មិនា និង ឧ.សិ.ជា ហ៊ុយរេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៤៣-	ឧ.ស.អ៊ុក អឿន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៤៤-	ឧ.សិ.ផៃ ថា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២៤៥-	លោកយាយ ង៉ែត អ៊ុត ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៤៦-	ឧ.សិ.ជុំ ចាន់ធី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៤៧-	លោកយាយ លី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៤៨-	ឧ.សិ.ជិន សនឃ្លិន និង គ្រួសារ	១០ \$
២៤៩-	ឧ.សិ.គឹម សំភិលី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៥០-	ឧ.សិ.ផាន់ សុវណ្ណ និង ឧ.សិ.ផាន់ សារ៉ុន +ស្វាមី +កូនចៅ	១០ \$
២៥១-	លោក តៃ ហៅ និង ឧ.សិ.ជុន ណៃអ៊ឹម ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៥២-	លោក និល ផា និង អ្នកស្រី ជុន ញី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៥៣-	លោក ណុប ដានី និង អ្នកស្រី តៃ សុផានី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៥៤-	ឧ.សិ.សា គឹមហេង និង ឧ.សិ.កុក លាងស៊ឹម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៥៥-	ឧ.សិ.គឹម សុផល ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៥៦-	ឧ.សិ.គឹម សុឃ្លើន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៥៧-	ឧ.ស.លាវ សុមនា និង ឧ.សិ.សូ សេដា	១០ \$

២៥៨-	ឧ.សិ.តាន់ ស៊ូមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៥៩-	ឧ.សិ.សរ រ៉ា និង ឧ.សិ.វិញ ហ្គុន	១០ \$
២៦០-	ឧ.សិ.យ៉ែម សុធារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៦១-	ឧ.ស.ឡាំ ប៊ុនកែវ និង ឧ.សិ.គឹម ធនា ហៅពៅ	១០ \$
២៦២-	ឧ.សិ.ជាំ ខេង និងប្អូន	១០ \$
២៦៣-	ឧ.ស.ទិត វិណា និង ឧ.សិ.កែវ សុខា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៦៤-	ឧ.សិ.សោម ឡុង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៦៥-	កញ្ញាមេតសាម្បើន+កញ្ញាមេតចាន់ណា+អ្នកស្រីមេតម៉ាលីកា	១០ \$
២៦៦-	ឧ.សិ.ខាត់ ផាន់សី និងឧ.សិ.នុត ស្បឺត +ឧ.សិ.នៅ ហូ +ធិប អ៊ុ	១០ \$
២៦៧-	ឧ.សិ.កែ ថុន និង ឧ.សិ.មុយ យួម	១០ \$
២៦៨-	ឧ.ស.ជឹង រឹងអារី និង ឧ.សិ.គឹម យឿង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .	១០ \$
២៦៩-	ឧ.សិ.អុំ សុខ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៧០-	លោក ហិ សារាត់ + ទេព គឹមរុន + ទេព គឹមហេង	១០ \$
២៧១-	ឧ.សិ.សេង ជី	១០ \$
២៧២-	ឧ.ស.ឈួរ ទ្រី ហៅសាន្ត និង ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទ ព្រមទាំងបុត្រ ..	១០ \$
២៧៣-	ឧ.ស.ទូច សុន្តរី និង ឧ.សិ.សាំង មួយទាង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៧៤-	លោកតា ចាន់ ប៊ែត និងលោកយាយ អ៊ុក សាអូន +បុត្រ	១០ \$
២៧៥-	ឧ.សិ.ជួរ ឡេងហឹង និងស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៧៦-	ឧ.សិ.ប្រាក់ រី	១០ \$
២៧៧-	ឧ.ស.ជុយ អ៊ុយប៊ុន និង ឧ.សិ.ឈៀង សៀន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៧៨-	លោកយាយ កែវ សុភី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$

២៧៩-	ឧ.ស.ហ៊ូ ស៊ាន និង ឧ.សិ.មាស និង	១០ \$
២៨០-	ឧ.ស.ទិន រែម និង ឧ.សិ.សាន់ មាន	១០ \$
២៨១-	ឧ.ស.ព្រំ សុន និង ឧ.សិ.ស៊ុន យុត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២៨២-	ឧ.សិ.សោម យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	១០ \$
២៨៣-	ឧ.សិ.ខុក សៅយ៉ាន់	១០ \$
២៨៤-	ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រីន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ុនហ៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៨៥-	ឧ.ស.ហ្គុន ជេដ្ឋា និង ឧ.សិ.អ៊ា គឹមហេង ព្រមទាំងកូនចៅ ...	១០ \$
២៨៦-	ឧ.សិ.ចៅ សុខុម និង លោក ខែក សីហា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៨៧-	ឧ.សិ.តាន់ ឡាក់ឌី និង ឧ.ស.រឹង សារិទ្ធ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៨៨-	អ្នកស្រីយានថារី+លោកឈានសុភក្រ+ក្មួយស្រីអិត សុធានាថ	១០ \$
២៨៩-	ឧ.សិ.យាន ច័ន្ទសី ព្រមទាំងក្មួយ	១០ \$
២៩០-	ឧ.សិ.ប៊ុត សេដាដួង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២៩១-	ឧ.សិ.លីវ ថងមួន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២៩២-	ឧ.សិ.សំ ចន្ទី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២៩៣-	ឧ.សិ.ហេង ណែត	១០ \$
២៩៤-	ឧ.ស.អ៊ុន មាន និង ឧ.សិ.សួស គឹមសាក់ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៩៥-	ឧ.សិ.ភាន រ៉ុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៩៦-	ឧ.សិ.យឹម ណែបួយ	១០ \$
២៩៧-	លោក ចាប ងួន និង ឧ.សិ.សួន រេងណាង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៩៨-	លោក អ៊ឹម ឆយ និង អ្នកស្រី យឹម ណែរេង ព្រមទាំងបុត្រ ..	១០ \$
២៩៩-	ឧ.ស.នួ សុន និង ឧ.សិ.រឿន និង ភិក្ខុ នួ សារ៉ាត់	១០ \$

៣០០-	ឧ.ស.នូ ច្រើង និង នូ សារុំ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣០១-	ឧ.សិ.ទេព គឹមហិ និងលោក រឿម ស៊ីផុន+អ្នកស្រីទេព វង្សនា	១០ \$
៣០២-	ឧ.សិ.នាយ ស្លឹក	១០ \$
៣០៣-	ឧ.សិ.សុខ ម៉េង និង ឧ.សិ.ម៉េង អៀង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣០៤-	ឧ.សិ.ម៉េង ហាក់ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣០៥-	ឧ.ស.ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ.សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣០៦-	ឧ.សិ.ជាន ថារី និង ឧ.សិ.ជាន ថារុំ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣០៧-	លោក ជាន ថាយុទ្ធ និង អ្នកស្រី អ៊ុត ស្រីពៅ	១០ \$
៣០៨-	លោក ខាំ នី និង អ្នកស្រី គឹម ឡាង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣០៩-	ឧ.សិ.អុំ សារុន	១៥.០០០\$+
៣១០-	ឧ.ស.ទេព ម៉ូ និង ឧ.សិ.ទាវ គឹមម៉ុង	១០ \$
៣១១-	ឧ.សិ.ហ៊ុន សុផល ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣១២-	ឧ.សិ.ចាន់ ស៊ឹម	១០ \$
៣១៣-	ឧ.សិ.ហេង នាងមិញ	១០ \$
៣១៤-	លោក ម៉ែន សុភក្រ និង អ្នកស្រី ចេង ចាន់នី (ហៅម៉ូ)	១០ \$
៣១៥-	ឧ.សិ.ស្ងួរ លន់អេង	១០ \$
៣១៦-	ឧ.សិ.គុយ ឡេងស៊ីង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣១៧-	ឧ.សិ.ខ្វី មួយតា + ឧ.សិ.ហុក គិន	១០ \$
៣១៨-	ឧ.សិ.យុត កែវ + ឧ.សិ.ចាច់ សារីន	១០ \$
៣១៩-	ឧ.សិ.ឈុន ម៉ុក + ឧ.សិ.ឥន លន់អេង	១០ \$
៣២០-	ឧ.សិ.ជា សារឹម +ឧ.សិ.អ៊ុក អាង + ឧ.សិ.ប្រាក់ ឆឹម	១០ \$

_ ១៦៧ _

៣២១-	ឧ.ស.ខៀវ កូឡា ឧ.សិ.លឿង លៀងហូរ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០ \$
៣២២-	លោក ហៀង សារ៉ា និង ឧ.សិ.ស្រី ស៊ីវុឌ្ឍថា ព្រមទាំងបុត្រ ..	១០ \$
៣២៣-	ឧ.ស.ឡុង សំអោក និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង ម៉ាឡៃ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០ \$
៣២៤-	ឧ.សិ.ហ៊ឹង គឹមអ៊ុំ និងកូន ទូច គឹមលាង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣២៥-	ឧ.សិ.វ៉ា លាងឆេង និង ឧ.សិ.ឡេង មួយ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣២៦-	ឧ.សិ.សុខា ឡៅគិនសុង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣២៧-	ឧ.ស.ត្រី ណៃប៊ុយ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣២៨-	ឧ.សិ.សុខ បិន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣២៩-	ឧ.ស.អាន គង់ និង ឧ.សិ.ហេង ស៊ីថា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០ \$
៣៣០-	ឧ.សិ.គឹម ចេង និង ឧ.សិ.ហេង សុចិន្តា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៣១-	ឧ.ស.ចាន់ សួនី និង ឧ.សិ.អ៊ុក សុផល ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០ \$
៣៣២-	ឧ.សិ.រាម សាយឿន ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	១០ \$
៣៣៣-	ឧ.សិ.កែវ ពៅ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៣៤-	ឧ.សិ.លន ចន្ទា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៣៥-	ឧ.សិ.ហ៊ុន សុផាតិ និង ឧ.សិ.ជាប លាង ព្រមទាំងក្រុមញាតិ	១០ \$
៣៣៦-	ឧ.សិ.នង រ៉េ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៣៧-	ឧ.សិ.សូ ណាត្រី និង ឧ.សិ.យុត គឹមស៊ាង ព្រមទាំងក្រុមញាតិ.	១០ \$
៣៣៨-	ឧ.សិ.អុំច សានី និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៣៩-	ឧ.សិ.អុំច សារីណែម ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៤០-	ឧ.សិ.អ៊ុំង យុនធួន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
៣៤១-	ឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	១០ \$

_ ១៦៨ _

៣៤២-	ឧ.សិ.លាង ប៊ូយ និង ឧ.សិ.សេង យឹម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៤៣-	ឧ.សិ.យឹម ច័ន្ទចន់ និង យឹម ច័ន្ទខុន ស្រីធំ វាសនា	១០ \$
៣៤៤-	លោកតា លុប ជ្រុង និង លោកយាយ ចាប ពៅ +កូនចៅ ..	១០ \$
៣៤៥-	ឧ.សិ.មាស លន់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
៣៤៦-	ឧ.សិ.ជ្រៃ ហឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៤៧-	លោក អ៊ុក អូ និង អ្នកស្រី លុប តារា ព្រមទាំង កុសម៉ា	១០ \$
៣៤៨-	ឧ.សិ.គួយ ស៊ុលុយ	១០ \$
៣៤៩-	ឧ.ស.ចាន់ ស្វិនី និង ឧ.សិ.អ៊ុក សុផល ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៥០-	ឧ.សិ.ប៊ុត ច័ន្ទបុញ្ញ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
៣៥១-	ឧ.សិ.ហ៊ី ហ៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៥២-	ឧ.សិ.រ៉ែម ខាន់នួ និង ឧ.សិ.កែន រ៉ែត ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៥៣-	ឧ.សិ.ដួង សាមៀន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៥៤-	ឧ.សិ.ធីរ ស៊ឹមអយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
៣៥៥-	ឧ.ស.ហ៊ាន់ ហេង និង ឧ.សិ.មៀម ផល្លា	១០ \$
៣៥៦-	ឧ.សិ.លឹម អេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៥៧-	កញ្ញា លី ណា និង ម្តាយឪពុក ព្រមទាំងបងប្អូន	១០ \$
៣៥៨-	ឧ.ស.រឹម និង ឧ.សិ.ហៀក ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៥៩-	ឧ.ស.ឈឿង ឡេង និង ឧ.សិ.ថៃ សេងគី	១០ \$
៣៦០-	ឧ.ស.គុជ ស៊ា និង ឧ.សិ.ថុង មួយតា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៦១-	ឧ.សិ.កែវ ជិន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
៣៦២-	ឧ.សិ.លឹម ម៉េងជូ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$

៣៦៣-	ឧ.សិ.ស៊ឹម យេកហួយ	១០ \$
៣៦៤-	ឧ.សិ.ទន់ តាងស្នូ +លោក ជា ប៊ុនធឿន និង ភរិយា	១០ \$
៣៦៥-	លោកស្រី ទុំ សុផា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៦៦-	ឧ.ស.សួន កាំង និង អ្នកស្រី ជា យី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៦៧-	ឧ.សិ.អ៊ុត អេងស៊ី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
៣៦៨-	លោក មិន សំបូរ និង អ្នកស្រី ហេង ភារី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៦៩-	ឧ.សិ.សេង សាឡើន	១០ \$
៣៧០-	ឧ.ស.សុខ ឡុង និងបុត្រ+ឧ.ស.កែវ សារិន និងភរិយា	១០ \$
៣៧១-	ឧ.ស.សំ សាន និងភរិយា + ឧ.ស.ជិន ដេត និង ភរិយា	១០ \$
៣៧២-	ឧ.ស.នោ យី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
៣៧៣-	ឧ.ស.ភោក ផុន និង ឧ.សិ.ព្រំ រុង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៧៤-	ឧ.ស. បី ពិទ្ធរូ និង ឧ.សិ.អ៊ុត សុពណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៧៥-	ឧ.សិ.សម យ៉ាន	១០ \$
៣៧៦-	ឧ.សិ.សូ សារី + សូ សុគន្ធ	១០ \$
៣៧៧-	ឧ.សិ.ឡោ ជិនអេង និង ឧ.សិ.វ៉ាន់ យ៉ាណូរេត ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៧៨-	ឧ.សិ.ហ៊ុន ហេង	១០ \$
៣៧៩-	ឧ.ស.ខៀវ ជៀប និង ឧ.សិ.ប៉ៃ គឹមស្រីង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៨០-	ឧ.ស.ខៀវ ហៀប	១០ \$
៣៨១-	ឧ.ស.សែន សុវណ្ណិទ្ធ និង ឧ.សិ.យន្ត ចន្ទា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៨២-	ឧ.ស.យន់ កៅ និងភរិយា +ឧ.ស.នាក់ លៀម និងភរិយា	១០ \$
៣៨៣-	ឧ.សិ.ឈឿង ប៊ុច	១០ \$

៣៨៤-	ឧ.សិ.សៀក ផ្លូ +ឧ.សិ.ហង់ ស៊ី +ឧ.សិ.ស៊ីម	១០.០០០រ* ១០ \$
៣៨៥-	ឧ.សិ.ថេង លន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៨៦-	ឧ.សិ.ហង្ស សំណាង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៨៧-	ឧ.សិ.រាម សាយុត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
៣៨៨-	ឧ.សិ.គីម សុផល និង ឧ.សិ.និត ស៊ីមន	១០ \$
៣៨៩-	ឧ.សិ.ចាប សាផន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៩០-	ឧ.ស.ប៊ូ ឡេង និង ឧ.សិ.យ៉ឹម សៀក ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៩១-	ឧ.សិ.សឹម ផាន	១០ \$
៣៩២-	ឧ.ស.សោម សូ	១០ \$
៣៩៣-	ឧ.ស.ព្រំ សុន និង ឧ.សិ.ស៊ុន យុត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
៣៩៤-	ឧ.ស.ពេជ្រ អ៊ូ +ឧ.សិ.មាស ហ៊ឹម+ឧ.សិ.ពេជ្រ សុឃិត(កូន)	១០ \$
៣៩៥-	ឧ.ស.ច្រីក ណន និង ឧ.សិ.ផាន់ ស៊ីង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ..	១០ \$
៣៩៦-	ឧ.សិ.កែវ សុខុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
៣៩៧-	លោកយាយ ស៊ុន សុគន្ធ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
៣៩៨-	ឧ.ស.បាង ថុង និង ឧ.សិ.យង់ លាត ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៩៩-	ឧ.សិ.ឡេង គី	១០ \$
៤០០-	លោក សេង រ៉ានី និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤០១-	ឧ.សិ.កែន ង៉ែត	១០ \$
៤០២-	ឧ.សិ.ខ្លីង ណាត	១០ \$
៤០៣-	ឧ.ស.ជុំ លាង និង ឧ.សិ.ចៀម អ៊ិន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤០៤-	ឧ.ស.ឡាច ផ្លូ និង ឧ.សិ.ឱក យ៉ន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$

៤០៥-	ឧ.ស.យ៉ត ប៊ុច	១០ \$
៤០៦-	ឧ.សិ.យិន យឹម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
៤០៧-	ឧ.សិ.ពិន សារ៉ុន និង ឧ.សិ.នេត្រ នរិន្ទ	១០ \$
៤០៨-	ឧ.សិ.ស៊ុយ អុន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤០៩-	ឧ.សិ.ហ្គុត រី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤១០-	ឧ.ស.ជន ហ្ស៊ិន និង ឧ.សិ.សយ សារីយ	១០ \$
៤១១-	ឧ.សិ.ឈីវ ឡាន និង ឧ.សិ.សម ចន្ទី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤១២-	លោក ឈៀង ប៊ុណ្ណារិទ្ធ និង អ្នកស្រី ហ៊ី សោភា + បុត្រ	១០ \$
៤១៣-	លោក ផុក ចន្ទណារ័ និង លោក ផុក ចន្ទតារា	១០ \$
៤១៤-	លោក លឹម សុផុន និង អ្នកស្រី ផុក ចន្ទរតនា	១០ \$
៤១៥-	ឧ.ស.ប្លង់ ទ្រី និង ឧ.សិ.ហ៊ុយ លានអ៊ីង	១០ \$
៤១៦-	ឧ.សិ.ឯក សារី	១០ \$
៤១៧-	ឧ.ស.យី ស៊ា និង ឧ.សិ.ងួន គិមលី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤១៨-	ឧ.សិ.យ៉ាន់ សុគុន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤១៩-	ឧ.សិ.យូ គិមឡា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤២០-	ឧ.សិ.ឈ ប៊ុនលី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤២១-	ឧ.សិ.ភូច មួយលី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤២២-	ឧ.សិ.ប្រេស សន និង ឧ.សិ.ដូង ស៊ីនួន	១០ \$
៤២៣-	ឧ.សិ.ទេស មុត ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤២៤-	ឧ.ស.អ៊ុយចេង+ហ៊ុយលានហ៊ុន+ឧ.ស.អ៊ុកសៀន+ហ៊ុយលានទី	១០ \$
៤២៥-	ឧ.ស.ពេជ្រ រិសុទ្ធិឱម និង ឧ.សិ.ស្វត សាខន	១០ \$

៤២៦-	ឧ.ស.រស់ ខុន និង ឧ.សិ.នៅ សេងអាស	១០ \$
៤២៧-	ឧ.ស.ឃ្នាំង អេង និង ឧ.សិ.ស្នំ ស៊ីម	១០ \$
៤២៨-	ឧ.ស.ផាង ថាន និង ឧ.សិ.ង៉ែត ណារឿន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤២៩-	ឧ.ស.តុង ណេង និងបុត្រ	១០ \$
៤៣០-	ឧ.ស.ម៉ី សារ៉េន និងឧ.សិ.ឡាំង គីមជាង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤៣១-	ឧ.ស.អ៊ឹម ជួង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤៣២-	ឧ.សិ.ហួត គីមហាវ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤៣៣-	ឧ.សិ.ម៉ៅ គីមស្រីន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤៣៤-	ឧ.សិ.សុខ ទូច ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤៣៥-	យុវជន ខុង សេរីវត្ត និង មាតាបិតា	១០ \$
៤៣៦-	អ្នកស្រី ស្រី ម៉ារី និងលោកស្រី សារ៉េត ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៤៣៧-	អ្នកស្រី អ៊ឹម ថារី និង លោក ញឹម បញ្ញា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤៣៨-	អ្នកស្រី ម៉ក់ សាខន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤៣៩-	ឧ.ស.ឃ្លោក ប៉េងឆាង និង ឧ.សិ.ឱម សារឿន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៤៤០-	ឧ.ស.ឃ្នួន យ៉ារ និង ឧ.សិ.មាស ឡៃស្រួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៤៤១-	ឧ.សិ.ជា ស៊ីណា	១០ \$
៤៤២-	ឧ.ស.ម៉ុម លន់ និង ឧ.សិ.នៅ សុំ ហៅថាច+កូនចៅ	១០ \$
៤៤៣-	លោកយាយ ញឹម	១០ \$
១-	អ្នកគ្រូពេទ្យ យ៉ង់ រដ្ឋា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០០អូស្ត្រាលី
២-	ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និង ឧ.សិ.នន់ ហេង ព្រមទាំងកូនចៅ .	១០០អូស្ត្រាលី
៣-	ឧ.ស.តូ សារឿន និង ឧ.សិ.មាន សុវត្ថិ	១០០អូស្ត្រាលី

._១៧៣._

៤-	ឧ.ស.លីម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ីម តេងគី	១០០អូស្ត្រាលី
៥-	ឧ.ស.មង្គល និង ឧ.សិ.មាលា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០អូស្ត្រាលី
៦-	ឧ.ស.អ៊ុវ សេងលី និង ឧ.សិ.ម៉ុ ចាន់ផល្លា	៥០អូស្ត្រាលី
៧-	ឧ.ស.ទូត សៀប និង ឧ.សិ.អុត កែវ	៥០អូស្ត្រាលី
៨-	ឧ.ស.ឡៅ គីមងួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ ...	៥០អូស្ត្រាលី
៩-	ឧ.ស.អ៊ីង សៀង និង ឧ.សិ.ណាំ សាងអ៊ីង +កូនចៅ ..	៥០អូស្ត្រាលី
១០-	ឧ.សិ.លាងហុង ប៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០អូស្ត្រាលី
១១-	ឧ.សិ.ស្នំ អេម ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០អូស្ត្រាលី
១២-	ឧ.សិ.កុច យ៉ាឆី ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០អូស្ត្រាលី
១៣-	ដួនជី ទូត អាត ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០អូស្ត្រាលី
១៤-	ឧ.ស.រស់ សារ៉េន និង ឧ.សិ.គង់ សារឿង និង បុត្រ	៥០អូស្ត្រាលី
១៥-	ឧ.សិ.សេង សៀងឈុន ព្រមទាំងបុត្រ	៥០អូស្ត្រាលី
១៦-	ក្រុមគ្រួសារឧបាសិកា ឈ គីមស៊ីន	៥០អូស្ត្រាលី
១៧-	ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.សិ.បាន ណៃហាង ព្រមទាំងបុត្រ	៥០អូស្ត្រាលី
១៨-	ឧ.សិ.ប្រាក់ ខាត+ឧ.ស.ស៊ុន សាន+ឧ.សិ.សម្បត្តិ គង់ .	៥០អូស្ត្រាលី
១៩-	ឧបាសក ស ប៊ុនឡេង	២០អូស្ត្រាលី
២០-	ឧ.សិ.សុខ ង៉ៅ	១០អូស្ត្រាលី
១-	ឧ.ស.នូ ស៊ីនួន និងឧ.សិ.ណុប អូន +កូនប្រុស នូ គីមសុត	២០០អ៊ីរ៉ូ
២-	ឧ.សិ.ហុក ណារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០អ៊ីរ៉ូ
៣-	ឧ.សិ.លី ឈុនសិ	១០អ៊ីរ៉ូ

._១៧៤._

១-	ឧ.ស.ប៉ុង អាង និង ឧ.សិ.អឿង លាងជុន + កូនចៅ	២០កាណាដា
១-	ឧ.ស.អោន អៀន និង ឧ.សិ.សារ៉ាយ គីមលឿន+កូនចៅ	៣.០០០បាត
១-	វេនបិណ្ណទាំង ១៤ វេននៅអាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង	២.៣០០.០០០\$
២-	ឧ.សិ.តាន់ ជាលី និងពុទ្ធបរិស័ទល្អិតិឧទ្យានវត្តដំណាក់	១.០៦១.០០០\$
៣-	ឧ.សិ.ជា យ៉ុង និងបុត្រី ឡុង វណ្ណៈ (បុណ្យកម្រិត)	៨០០.០០០\$
៤-	ឧ.សិ.សំ សារីម	៥០០.០០០\$
៥-	បុណ្យខួប ៣ ឆ្នាំសព ឧ.ស.ថុយ ថាវ (ច្រាំងចំរេ ២)	៤០០.០០០\$
៦-	ឧ.ស.យ៉យ ហៀង និងពុទ្ធបរិស័ទវត្តពិជ័យសគរ ១៥ដុ. +	២៦៣.០០០\$
៧-	វេនបិណ្ណទី ១៣ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិ (ឧ.សិ.ពូ ហាំង)	២០០.០០០\$
៨-	ពុទ្ធបរិស័ទចូលតាមរយៈឧបាសិកា ដួង ស៊ីន្នន	១៩០.០០០\$
៩-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តកំពូលភ្នំលើកាច់+ផ្សារលើកាច់	១៦៤.០០០\$
១០-	ឯកឧត្តម នាក់ ឌីឡែន និងលោកជំទាវ ព្រមទាំងបុត្រ	១៤០.០០០\$
១១-	ពុទ្ធបរិស័ទភូមិដងទង់+ភូមិអង្គឃ្លែ ស្រុកឈូក កំពត	១១០.០០០\$
១២-	លោកយាយ វេន (វត្តបាក់អង្រែក)	១០០.០០០\$
១៣-	ឧ.ស.ជូ ប៊ុនយូ	១០០.០០០\$
១៤-	ឧ.សិ.មឿង ឡាំងហាយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០.០០០\$
១៥-	ឧ.ស.យួន យ៉ា និង ឧ.សិ.មាស ឡែស្រួយ +កូនចៅ ...	១០០.០០០\$
១៦-	ឧ.សិ.ឧត្តម ពេជ្រ អូន	១០០.០០០\$
១៧-	ឯ.ឧ.បណ្ឌិត កុល ផេង និងលោកជំទាវ កុល កឹមផល្លា	១០០.០០០\$
១៨-	ពុទ្ធបរិស័ទភូមិត្នោតជុំ ឃុំសំបូរ ស្រុកទ្រាំង ខេត្តតាកែវ	៨៥.០០០\$

_ ១៧៥ _

១៩-	ឧ.ស.យួន ប៊ុន និង បុត្រីតា	៨០.០០០\$
២០-	ឧ.សិ.ឈុន សុណា ព្រមទាំងបុត្រ	៧០.០០០\$
២១-	ពុទ្ធបរិស័ទតាខ្មៅ និង ឧ.សិ.នីម វណ្ណៈ	៦៧.០០០\$
២២-	ឧ.សិ.នីម វណ្ណៈ និងពុទ្ធបរិស័ទវត្តក្រពើហា	៦០.០០០\$
២៣-	ប៊ុនឡេង+នេត្តា+ចិន្តា+វេង+សារីន+ភីម+សុខុម+វិយ៉ា	៦០.០០០\$
២៤-	ឧ.សិ.លាវ+ឧ.សិ.លីម អាំងហ្គិច+ឧ.សិ.សេង ចំរើន ...	៦០.០០០\$
២៥-	ឧ.ស.តន់ សារេត + ឧ.ស.ងួន ហុង +នាង ណាំង ណារី	៦០.០០០\$
២៦-	ឧ.ស.ទ្រី ម៉ៅ+ឧ.ស.ទូច ប៊ុន+ឧ.ស.សោម សំណាង ...	៦០.០០០\$
២៧-	សារីន+ជីម+ភីម+គីមឡេង+ឈុនលី+នេត្តា+ណារីវេង	៥៥.០០០\$
២៨-	ឧ.សិ.សុខ គីមថេត.ឧ.សិ.ឌី គីមលន់.ឧ.សិ.សុខ ឈួន ..	៥០.០០០\$
២៩-	ឧ.សិ.យួន សុវណា	៥០.០០០\$
៣០-	ឧ.សិ.នាង រើន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០.០០០\$
៣១-	ឧ.សិ.លីម គីមណា	៥០.០០០\$
៣២-	ឧ.ស.លាង បាង និង ឧ.សិ.គង់ សុផាត ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០\$
៣៣-	ឧ.ស.វិម សុមេធ និង ឧ.សិ.ជូ យក់មុយ	៥០.០០០\$
៣៤-	ឧ.ស.វិម ធ្នូ និង ឧ.សិ.តាប់ ស៊ា	៥០.០០០\$
៣៥-	ឯកឧត្តម យិន ប៊ុនណាង និង លោកជំទាវ	៥០.០០០\$
៣៦-	ឧ.សិ.ថ័ន សុម៉ាលី	៥០.០០០\$
៣៧-	ឧ.ស.តាន់ គីមសិ និង ឧ.សិ.អ៊ុវ គីមលី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០\$
៣៨-	ឧ.សិ.ដុច ចន្ទលីម និង ប៊ុនរ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០\$
៣៩-	ឧ.ស.ដាំ កុយ ឧ.សិ.សុខ ពៅ+ឯ.ឧ.ផូសុធា+ជ.ទ.ចាន់ នី	៥០.០០០\$

_ ១៧៦ _

៤០-	ឧ.សិ.ឡុង សំបូរ និង ឧ.សិ.ភាជ សារីតា	៤២.០០០\$
៤១-	យុវជន ក្រុម សាយ+ឧ.សិ.គីមសុផាន+ឧ.សិ.ទូចស៊ីហាន	៤០.០០០\$
៤២-	ឥន្ទអន+ប្រាក់សំណាង+អ៊ុចសាមីន+ម៉ក់គីមអូន+អំប្រុស	៤០.០០០\$
៤៣-	ឧ.សិ.មិន សុងរ៉ា និងភរិយា+រៀល សារីតា និងកូនចៅ	៤០.០០០\$
៤៤-	លោក គន្ធី និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០\$
៤៥-	ឧ.សិ.យឹម សាគិត ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០\$
៤៦-	ឧ.សិ.ណយ និង ឧ.សិ.វណ្ណ ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០\$
៤៧-	ឧ.សិ.គី ពេញ	៤០.០០០\$
៤៨-	ឧ.ស.ម៉ៅ សេង+សៅ ផន+លោក ម៉ៅ វិសុទ្ធ+សំភី ...	៤០.០០០\$
៤៩-	ឆ្លង ម៉ាលី	៤០.០០០\$
៥០-	ឧ.សិ.សោ គាន និង ឧ.សិ.ប៉ាល់ កាណា	៤០.០០០\$
៥១-	ឧ.សិ.លី ស៊ីម	៤០.០០០\$
៥២-	ឧ.សិ.ឆាង អៀង ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០\$
៥៣-	លោក នួន ឡាន និងអ្នកស្រី ឡុង មុនីបញ្ជា + បុត្រ ...	៤០.០០០\$
៥៤-	ពុទ្ធបរិស័ទសាធារណៈប្រទេសថៃភូមិពោលខែ	៤០.០០០\$
៥៥-	ឧ.សិ.ដួង ឆរីវណ្ណ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០\$
៥៦-	ឧ.សិ.ទិត្យ នារី និង ឧ.សិ.តន់ ចន្ទតារា ព្រមទាំងបុត្រ .	៤០.០០០\$
៥៧-	ឧ.សិ.បែន ឆរី និង ឧ.សិ.ស្រី ស៊ីហេង	៤០.០០០\$
៥៨-	ព្រះតេជគុណ យឹម វិបុល វត្តកំពូលភ្នំឈើកាច់ បាភ្នំ ..	៤០.០០០\$
៥៩-	ព្រះតេជគុណ មួន សុផល+ពោម សំអុល+ព្រោមយ៉ាត	៤០.០០០\$
៦០-	ភិក្ខុ ជា សុក្រិត+ឧ.ស.ហាសរឹម+ហាសលី+ស្វាយលន់ ..	៤០.០០០\$

៦១-	ឧ.ស.ហែម សុវណ្ណ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០.០០០\$
៦២-	ឧ.សិ.ឡៃ ហ៊ាន់ និង ឧ.សិ.ឡៃ ម៉ៃ	៤០.០០០\$
៦៣-	ឧ.សិ.ម៉ែន ដាំ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០.០០០\$
៦៤-	ជាង វិន ហ៊ឹម +អ៊ុក ស៊ីណា + អ៊ុ សំណាង +បុត្រ	៤០.០០០\$
៦៥-	ឧ.សិ.ហាស វិន និង ឧ.សិ.ឡុង រៀម +បុត្រ និងចៅ ..	៤០.០០០\$
៦៦-	ឧ.ស.ទុយ សុផន និង ឧ.សិ.យស់ សាលីម +បុត្រ+ចៅ	៤០.០០០\$
៦៧-	ឧ.សិ.អាង យូ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០.០០០\$
៦៨-	ឧ.សិ.ចៅង ហាន និង ឧ.សិ.លី សំអាង +បុត្រ +ចៅ ..	៤០.០០០\$
៦៩-	ឧ.សិ.អ៊ុយ សាអាត និង ឧ.សិ.ហាស ត្រី +បុត្រ +ចៅ .	៤០.០០០\$
៧០-	គ្រូ ឡៃ អ៊ឹម និង នាង កស្យាណ+រឹង រដ្ឋា+ភរិយា ...	៤០.០០០\$
៧១-	គ្រូ ម៉ៅ សុខារី និង នាង ឡាន+ឧ.សិ.វី+ចៃអេង ចីកខុម	៤០.០០០\$
៧២-	ឧ.ស.ញ៉ សុន និងភរិយា+ ឧ.ស.គង់ គឿន និងភរិយា .	៤០.០០០\$
៧៣-	ឈនសុខុម+ភរិយា+លោកធី+ភរិយា+ឧ.សិ.ឡុងសុគន់	៤០.០០០\$
៧៤-	ឧ.សិ.ពូ ផល និងស្វាមី +ឧ.ស.ស៊ិន ចក់ និងភរិយា+បុត្រ	៤០.០០០\$
៧៥-	ឧ.សិ.ងម យីន និង ឧ.សិ.ណាក់ យ៉ុន +បុត្រ +ចៅ ...	៤០.០០០\$
៧៦-	ឧ.សិ.បាន អុន និងស្វាមី +ឧ.សិ.ម៉ុ និងស្វាមី +បុត្រ ...	៤០.០០០\$
៧៧-	ឧ.សិ.អាង ហៀក និង ឧ.សិ.ហឿន +ស្វាមី +បុត្រ ...	៤០.០០០\$
៧៨-	ឧ.សិ.ឱត សាង+សួន វិន+ហាស ឡាត់+ម៉ម គីមឡេង	៤០.០០០\$
៧៩-	ឧ.សិ.ហ៊ឹម ឈឿង+លោកយស់ពៅ(ញ៉ែក)+លន់សុខា	៤០.០០០\$
៨០-	លោកជាសំអឿន+គ្រិនសុផាន.ភរិយា+គ្រូម៉ៃ.ភរិយា	៤០.០០០\$
៨១-	អ្នកស្រី ទី + ចៃ នៅ +លោក ញ៉ិប ញ៉ិល+ភរិយា	៤០.០០០\$

- ៨២- ឧ.សិ.តិច យ៉េត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ..... ៤០.០០០\$
- ៨៣- ឧ.សិ.ឃ្យង សំអាត ហៅ យាន ព្រមទាំងបុត្រ ..... ៤០.០០០\$
- ៨៤- លោក ម៉ី វុធា និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ ..... ៤០.០០០\$
- ៨៥- ឧ.ស.ឡាំ ប៉េង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ ..... ៤០.០០០\$
- ៨៦- ឧ.ស.សយ សំអុល និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ ..... ៤០.០០០\$
- ៨៧- ឧ.សិ.ដៃត ញ៉ាំបុត្រ និង ឧ.សិ.ឈុន គ្រឿន+បុត្រ ..... ៤០.០០០\$
- ៨៨- ឧ.ស.ហង្ស ជិន និង ឧ.សិ.យុល យ៉ុង ..... ៤០.០០០\$
- ៨៩- ឧ.ស.ព្យុង ភឿន និង ឧ.សិ.ស សារ៉ាន់ ..... ៤០.០០០\$
- ៩០- ឧ.ស.សុរសារីម ឧ.សិ.បុងផល្លី+ឧ.ស.ថាច់សាង ,លីណា ៤០.០០០\$

- ១- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ៣០.០០០\$ មានចំនួន ៣ នាក់
- ២- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ២៥.០០០\$ មានចំនួន ១ នាក់
- ៣- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ២០.០០០\$ មានចំនួន ២៤ នាក់
- ៤- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ១៧.០០០\$ មានចំនួន ១ នាក់
- ៥- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ១០.០០០\$ មានចំនួន ១៣ នាក់
- ៦- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ៥.០០០\$ មានចំនួន ១១ នាក់
- ៧- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ២.០០០\$ មានចំនួន ១ នាក់
- ៨- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ៧ ដុល្លារ មានចំនួន ១ នាក់
- ៩- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ៦ ដុល្លារ មានចំនួន ១ នាក់
- ១០- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ៥ ដុល្លារ មានចំនួន ២៣ នាក់
- ១១- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ១ ដុល្លារ មានចំនួន ១ នាក់
- ១២- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ២០០ បាត មានចំនួន ១ នាក់

I

**ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ**

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
រាជធានីភ្នំពេញ	-04h50 mn	-FM 98 MHz
	-05h00 mn	-FM 99 MHz
	-05h30 mn	-FM 96 MHz
	-12h10 mn	-FM 96 MHz
	-18h00 mn	-FM 95 MHz
	-19h00 mn	-AM 918 KHz
	-20h00 mn	-FM 98 MHz
	-20h30 mn	-FM 96 MHz
ខេត្តព្រះសីហនុ	-04h50 mn	-FM 98.5MHz
	-06h00 mn	-FM 92 MHz
	-13h00 mn	-FM 92 MHz
	-17h30 mn -20h00 mn	-FM100.5MHz -FM 98.5MHz
ខេត្តបាត់ដំបង	-04h50 mn	-FM101.5MHz
	-05h30 mn	-FM103.2MHz
	-06h00 mn	-FM 92.7MHz
	-18h00 mn	-FM 91 MHz
	-18h30 mn	-FM 92.7MHz
	-19h30 mn -20h00 mn	-FM103.2MHz -FM101.5MHz
ខេត្តប៉ៃលិន	-18h00 mn	-FM 90.5MHz

II

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ខេត្តពោធិ៍សាត់	-06h00 mn -18h00 mn	-FM 98.5 MHz -FM 91.5 MHz
ខេត្តសៀមរាប	-04h50 mn -05h30 mn -18h00 mn -18h30 mn -20h00 mn	-FM 98 MHz -FM 105.5 MHz -FM 93 MHz -FM 100.5 MHz -FM 98 MHz
ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	-05h20 mn -17h00 mn -18h00 mn	-FM 96.5 MHz -FM 96.5 MHz -FM 94 MHz
ខេត្តកំពត	-05h00 mn -16h00 mn -18h30 mn	-FM 93.25MHz -FM 99.7 MHz -FM 93.25MHz
ខេត្តព្រះវិហារ	-18h30 mn	-FM 99 MHz
ខេត្តឧត្តរមានជ័យ	-05h00 mn -19h00 mn	-FM 90.25MHz -FM 90.25MHz
ខេត្តស្ទឹងត្រែង	-18h30 mn	-FM100.5 MHz
ខេត្តស្វាយរៀង	-05h30 mn	-FM103.75MHz

III

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ខេត្តកំពង់ចាម	-18h00 mn	-FM 91.5MHz
ខេត្តក្រចេះ	-05h30 mn	-FM 98.5MHz
ខេត្តរតនគិរី	-18h30 mn	-FM 89.5MHz
ខេត្តកំពង់ធំ	-05h30 mn	-FM103.5MHz

សព្វទានំ ធម្មទានំ ជីវិតំ
ធម្មទានឈ្នះអស់ទានទាំងពួង ។

សៀវភៅដែលរៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ

 ប៊ុត សាវណ្ណ

- ១. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ២ (ព្រះសុវណ្ណសាម)
- ២. ជំនួយសតិភាគទី ១ ដល់ភាគទី ១៣
- ៣. មនុស្សជាមួយនឹងការងារ
- ៤. សិក្ខាបទមនុស្សល្អ
- ៥. ពរ ៤ ប្រការ
- ៦. ព្រះពុទ្ធភាសិត ៤៣ គាថា
- ៧. ខ្លឹមសារគួរយល់ដឹង
- ៨. ព្រះពុទ្ធសាសនា
- ៩. កូនមាសឪពុក
- ១០. ម៉ែ !!!
- ១១. វិធីរម្ងាប់សេចក្តីក្រោធន
- ១២. សុខចិត្ត និងគុណភាពនៃជីវិត
- ១៣. មេរៀនជីវិត

- ១៤. ពាក្យពេចន៍ម៉ែឪ
- ១៥. បទពិចារណា
- ១៦. ពន្លឺធម៌ព្រះពុទ្ធ
- ១៧. បារមីភាគទី ១ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ
- ១៨. បារមីភាគទី ២ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ
- ១៩. ៤៨ ធម្មទស្សន៍
- ២០. ស្ត្រីក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា
- ២១. ឧបមាភាសិត ៤៩
- ២២. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ១

សូមអនុមោទនាធម្មទាន !

ធនះពុម្ពជាធម្មទាន ៤០.០០០ ក្បាល
ក្នុងតម្លៃ ១៥.៦០០ ដុល្លារ
រោងពុម្ព វិទ្យាសាស្ត្រកម្ពុជា ជំប៉ុន

ពាក្យប្រារព្ធ

ក្នុងសៀវភៅឃ្លាំងបរិយត្តិ ស្រង់ចាកពីមង្គលកថា បាន
សម្តែងនូវអានិសង្សនៃកតញ្ញតាធម៌ ១១ ប្រការ គឺ

- ១. បានឈ្មោះថាជាសប្បុរស
- ២. ជាទីសរសើរលើកតម្តីនៃអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ
- ៣. ជាហេតុឱ្យបានសម្បត្តិទាំងបី
- ៤. ជាផ្លូវទៅកាន់មហាកុសលទាំងពួងតាមលំដាប់
- ៥. ជាបុគ្គលមិនប្រមាទ គឺមានសតិសព្វកាល
- ៦. ជាបុគ្គលមានខ្លឹមធម៌ប្រចាំខ្លួន
- ៧. រមែងបានទទួលប្រយោជន៍ទាំងបី
- ៨. រមែងរក្សាបរិយត្តិ បដិបត្តិ និងបដិវេធធម៌ទុកបាន
- ៩. ជាអ្នកដើរតាមស្នាមព្រះយុគលបាននៃព្រះពុទ្ធ
- ១០. រមែងជាបុគ្គលមានទីពឹងដ៏ប្រសើរ
- ១១. ប្រសើរលើសដោយគុណ គឺសីលសមាធិបញ្ញា ។

នៅក្នុងសៀវភៅ ព្រះពោធិសត្វភាគទី ២ នេះ គឺ
ពោលអំពីសុវណ្ណសាមជាតក ។ ព្រះជាតកនេះប្រារព្ធហេតុ

~ ក ~

ដោយ ភិក្ខុ ១ អង្គជាអ្នកចិញ្ចឹមមាតាបិតា ។ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ
ទ្រង់ត្រាស់សរសើរនូវព្រះភិក្ខុនោះ រួចហើយព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់
នូវព្រះជាតកនេះឯង ។

ខ្លឹមសារក្នុងព្រះជាតកនេះ នៅត្រង់ព្រហ្មចរិយធម៌
របស់ ព្រះសុវណ្ណសាម គឺ

- . មានសីលបរិសុទ្ធ រស់នៅក្នុងព្រៃធំ
- . មានមេត្តាចិត្ត រីករាយជាមួយម្រឹគទាំងឡាយ
- . ចិញ្ចឹមមាតាបិតាឯងឆ្អែក ពេញចិត្តនឹងការងារ
- . ត្រូវព្រួយពិសតែមិនប្រទូស្តនឹងអ្នកបាញ់ឡើយ
- . មិនខ្វល់ពីជីវិតខ្លួនឯង គិតតែពីមាតាបិតាប៉ុណ្ណោះ
- . ជាទីស្រឡាញ់នៃទេវតា មាតាបិតា និងពួកសត្វព្រៃ
- . ធ្វើឱ្យព្រះរាជាភ្ញាក់ខ្លួន ដឹងពីតម្លៃនៃជីវិតមនុស្ស គឺ

បិតនៅត្រង់គុណធម៌ ហើយត្រឡប់ទៅគ្រប់គ្រងព្រះនគរប្រកប
ដោយធម៌ ជាសុខដល់មហាជនក្នុងដែនកាសិ ។

ប៊ុត សាវចន្យ

ថ្ងៃ ១៥ កើត ខែមាឃ ព.ស.២៥៥២

~ ខ ~

